

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.25

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.25

РІК CV

ПАРСИППАНІ, Н. Дж., П'ЯТНИЦЯ, 31-го ЛИПНЯ 1998

ЧИСЛО 5

VOL. CV

PARSIPPANY, N.J., FRIDAY, JULY 31, 1998

No. 5

Перша сесія українського парламенту закінчила працю

Сергій Руденко,
спеціально для „Свободи”

КИЇВ. — 24-го липня закінчилася перша сесія чотирнадцятого скликання Верховної Ради. Доволі знятий процес формування керівництва парламенту (на це було витрачено 69 пленарних засідань із 77) не дозволив народним депутатам розглянути низку важливих питань. Все ж останній тиждень був результативнішим, аніж попередній. Разом із основними напрямками бюджетної політики на 1999 рік, народні обранці схвалили ще низку законопроектів, що відчутно вплинуть на економічну ситуацію у державі. Йдеться, зокрема, про нафтогазовий комплекс держави та про організацію управління державним майном.

Каменем спотикання у стінах Верховної Ради минулого тижня стали основні напрямки бюджетної політики на 1999 рік. Після гарячих дебатів парламент виступив проти нав'язування Україні міжнародними фінансовими інституціями ідеї зменшення бюджетного дефіциту за рахунок зменшення витрат на соціальні потреби. Таким чином, Уряд нині у непростій ситуації — до 10-го вересня він повинен випрацювати такий проєкт бюджету, який би сподобався і парламенту, і МВФ. До речі, все це відбувається на тлі очікування рішення Міжнародного валютного фонду про надання Україні кредиту за програмою розширеного фінансування у розмірі 2.5 блн. дол. А однією із умов для його отримання і є зменшення дефіциту бюджету.

Впродовж останніх трьох місяців Президент Леонід Кучма підписав 28 указів економічного характеру. 15 з них вже вступили у дію. Протягом 30 днів з дня їх підписання (як це передбачає Конституція) парламент так і не спромігся ці документи або схвалити, або відхилити. Минулого тижня законодавці все ж таки розглянули кілька президентських указів. Народні депутати підтримали два законопроекти, запропоновані главою держави — „Про управління державним майном”, що збільшує кількість суб'єктів управління майном і перепорядковує Фонд Державного Майна Уряду, та „Про збір до Чорнобильського Фонду”, що зменшує так звані чорнобильські відрахування з фонду оплати праці із 10 до 5 відсотків.

Однак доволі серйозні дискусії розгорнулися навколо президентського законопроекту „Про внесення змін та доповнень до деяких законодавчих актів з питань оподаткування”. Ним, зокрема, передбачалося надання податкових пільг покупцям облігацій внутрішньої державної позики (ОВДП). Слід зазначити, що ОВДП, які в Україні емітують за рішенням Кабінету Міністрів, є одним із способів залучення коштів підприємств та організацій для погашення дефіциту бюджету.

Лідер соціалістів Олександр Мороз, покликаючись на експертні оцінки, заявив, що за п'ять місяців нинішнього року державні збитки від ОВДП склали 670

(Закінчення на стор. 17)

Профспілка та Дженерал Моторс порозумілися

ФЛИНТ, Миш. — У вівторок, 28-го липня, автомобільна корпорація Дженерал Моторс і профспілка Об'єднаних автомобільних робітників погодилися закінчити майже двомісячний страйк у двох тутешніх складальних фабриках авточасти. Припинення праці у згаданих фабриках в основному спричинило цілковиту затримку виробництва авт Дженерал Моторс на Північноамериканському континенті, залишило тимчасово тисячі робітників без праці та сповільнило ріст американської економіки.

Домовлення, котре мусять схвалити робітники обидвох названих фабрик, полагодило цілий ряд місцевих спірних питань в обидвох фабриках, а також і в багатьох інших автомобільних фабриках Дженерал Моторс, де робітники також погрожували припинити працю та вийти

на страйк. Однак в цьому домовленні не вирішено будь-яких питань крайового масштабу, як намагання компанії Дженерал Моторс відкрити нові фабрики поза кордонами ЗСА та в заморських країнах, або їхні зусилля зменшити кількість робітників у своїх фабриках у ЗСА шляхом непорозуміння між керівництвом компанії та робітниками і їхніми представниками.

Ці питання можуть бути вирішені тільки в рамках існуючого всекрасового договору Дженерал Моторс і Профспілки об'єднаних автомобільних робітників, який є діючим до вересня 1999 року.

Цікавим є те, що теперішнє домовлення включає несподівану точку — обіцянку керівників обидвох сторін мати постійні зустрічі для відновлення стосунків і запобігання можливих майбутніх конфронтацій.

Українські гімнастки заслужували вищих оцінок

Фото Валентини Каплун

Олена Вітриченко (друга зліва) святкує перемогу на Іграх Доброї Волі в Нью Йорку.

Людмила Агаманчук,
адвокат Федерації
Гімнастики України

Оцінюючи результати, здобуті на Іграх Доброї Волі, що відбуваються в Нью Йорку від 19-го липня до 2-го серпня, можна з впевненістю сказати, що українські спортсмени займають в окремих видах спорту чільні місця, додаючи тим самим слави своїй державі.

Одним із таких видів спорту є художня гімнастика, українську дружину якої цього разу представляли олімпійська чемпіонка, бронзовий призер Олімпійських Ігор 1996 року Олена Вітриченко та молода, але перспективна гімнастка, вихованка Школи Дерюгіних — Тамара Єрофеева. І хоча результати змагань залишають бажати кращого, (одна золота, одна бронзова медаль), виступи українських гімнасток заслуговують на добре слово. Вправи вихованок української школи художньої гімнастики, як завжди, відзначалися надзвичайною складністю. До того ж, відмінну статуру українських гімнасток неможливо сплутати з гімнастками будь-яких інших шкіл. Це, окрім таланту і майстерності, — відбіркова комплекція, тобто поєднання всіх супутніх показників, які покликані позитивно впливати на результати виступів, сприяючи одночасно отриманню глядачами задоволення від виступів.

І тим більш незрозумілим та образливим для України, на думку українських тренерів, є необ'єктивність судової колегії, яка, користуючись складною та неоднозначною ситуацією в художній гімнастиці України, позбавила українських спортсменів справедливо заслужених ними призових місць.

Своїми думками з цього приводу поділилися, після змагань, головний тренер збірної дружини України, президент Федерації Гімнастики України Альбіна Дерюгіна та віцепрезидент цієї федерації Ірина Дерюгіна. Вони ствердили, що найгостріша боротьба, як завжди, ішла між

гімнастками України, Росії і Білорусі. Певна річ, у цьому випадку спортивний змаг був водночас змагом за престиж своїх держав.

І хоча кількість країн, запрошених для участі у змаганнях у цьому виді спорту була незначною, присутність у складі арбітрів віцепрезидента Міжнародної федерації гімнастики (ФІЖ), яка одночасно очолює російську гімнастичну федерацію, досить негативно впливала на істотні судей. Не розраховуючи на стримання призових місць для гімнасток своїх країн, вони суб'єктивно прийняли сторону єдиного представника міжнародного керівного органу, — замість об'єктивно виконувати свої обов'язки.

В результаті цього, — абсолютно несправедливо, з точки зору українських тренерів, — Олені Вітриченко занижували оцінки у відмінно виконаних вправі з обручем. І вже зовсім незаслужено блискучий виступ Тамари Єрофеевої зі стрічкою було оцінено однаково з виступом німецької гімнастки, яка втратила свій предмет.

Але життя триває, і рано чи пізно справедливість скрізь візьме гору, як це сталося з Федерацією Гімнастики України. Мало кому відомо, що поруч з вихованням найкращих гімнасток у світі, отриманням високих результатів, українській гімнастиці доводилось більше року боротися за свою незалежність і самостійність як виду спорту.

У ЦЬОМУ ЧИСЛІ ЧИТАЙТЕ:

— Що писала „Свобода“ 40 років тому. — стор. 4

— Гіркий роздум напередодні собору УГКЦ. — стор. 9

— Ігри Доброї Волі.

— стор. 20

В УКРАЇНІ

Президент змінив указ про бюро розслідувань

КИЇВ. — Президент України підписав указ про внесення змін до указу Президента України “Про Національне бюро розслідувань України”. Це бюро утворюється як центральний орган виконавчої влади. Його основними завданнями є: проведення досудового слідства та оперативно-розшукових заходів в особливо складних кримінальних справах про злочини, які становлять підвищену суспільну небезпеку; проведення інформаційно-аналітичної роботи з метою виявлення та усунення причин і умов, які сприяють корупції та іншим небезпечним злочинам; прогнозування динаміки злочинності в суспільстві, — повідомило українське радіо. Урядові України рекомендовано здійснити організаційні заходи, пов'язані з утворенням Національного бюро розслідувань України, розміщенням, фінансовим, матеріально-технічним та іншим забезпеченням його діяльності. Президент України також підписав указ “Про деякі питання державної підтримки книговидавничої справи”.

Ухвалено проєкт закону про середню освіту

КИЇВ. — 23-го липня, наприкінці ранкового засідання Верховної Ради України, народні депутати завершили розгляд проєкту закону “Про загальну середню освіту”, який був поданий Кабінетом Міністрів України. За словами голови Комітету парламенту України з питань науки і освіти Володимира Семиноженка (НДП), “це перший закон про середню освіту на теренах колишнього СРСР; він безперечно буде мати величезний суспільний резонанс. В Україні є 7 млн. учнів, що навчаються в школах, і 1 млн. педагогічних працівників. Фактично, цей закон визначає долю кожної родини, де є діти, що навчаються”. За пропозицією народного депутата Лідії Мазур (ПСПУ – Соціалістична Опозиція) народні депутати ухвалили рішення про неприйнятність статті 7 проєкту закону “Про загальну середню освіту”, в якій йдеться про те, що “мовою навчання в системі середньої освіти є українська мова”, стосовно норм статті 10 Конституції України, в яких, зокрема, йдеться: “В Україні гарантується вільний розвиток, використання і захист російської та інших мов національних меншин України”. Також народні депутати 236-ма голосами ухвалили постанову, якою проєкт закону “Про загальну середню освіту” прийнято у першому читанні, за винятком 7-ої статті. Комітетові Верховної Ради з питань науки і освіти доручено підготувати зазначений законопроект з врахуванням пропозицій і зауважень народних депутатів України та інших суб'єктів права законодавчої ініціативи і внести його на розгляд парламенту в другому читанні у першій половині вересня цього року.

Парламент випрацьовує інформаційні закони

ЯЛТА. — “Законодавча база, що існує в Україні, регулює окремі фрагменти інформаційного поля держави і суспільства, але не визначає глобальної політики інформаційних відносин”, — заявив голова Комітету Верховної Ради України з питань свободи слова й інформації Іван Чиж, виступаючи на Першій Всеукраїнській нараді керівників телебачення і радіомовлення, яка відкрилася 22-го липня в Ялті. З 19-ти законів України, що були прийняті протягом останніх п'яти років та стосуються інформаційної сфери, сім визначають повноваження засобів масової інформації, в тому числі закони “Про інформацію”, “Про друковані ЗМІ в Україні”, “Про рекламу”. Проте ці та інші законодавчі акти далеко не завжди відповідають вимогам сьогодення. У держави немає чіткої політики і щодо електронічних засобів, до яких відносяться сьогодні, крім загальнонаціональних, 25 державних регіональних і понад 300 недержавних телерадіокомпаній. На думку І. Чижа, держава практично не контролює загальнонаціональних телерадіокомпаній. Інформаційна політика здійснюється чужоземним капіталом і комерційними установами шляхом суворої цензури. Великим кроком вперед, на погляд І. Чижа, стало заснування Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, яка контролює дотримання законодавства в цій галузі. Завдяки раді, торік тільки від продажу ліцензій в бюджет надійшло понад 5 млн. грн. За словами голови комітету, у Верховній Раді зараз випрацьовується ціла низка “інформаційних” законів, в тому числі: “Про державне телебачення”, “Про кабельове телебачення”, “Про національну програму інформатизації”, “Про національний інформаційний простір” тощо. Відбуваються парламентарні слухання на тему: “Стан телерадіоінформаційних відносин в Україні: проблеми, перспективи і шляхи розвитку”.

Були змушені порушити закон

ЛЬВІВ. — Львівське міське управління освіти рекомендувало керівництву місцевих шкіл не приймати на навчання дітей 6-річного віку. За словами представників міського управління освіти, цей захід, який не відповідає чинному українському законодавству, пояснюється недостатнім фінансуванням ділянки освіти.

Посмертно нагороджено Бориса Дерев'янка

КИЇВ. — За журналістську самовідданість, принципове громадське становище перший керівник держави Леонід Кучма своїм указом нагородив відзнакою Президента України – орденом “За заслуги” 3-го ступеня – колишнього головного редактора газети “Вечерня Одеса” Бориса Дерев'янка

Урядовець ЗСА похвалив укази Президента України

КИЇВ. — Під час зустрічі з віцепрем'єр-міністром України Сергієм Тигипком заступник секретаря Департаменту фінансів ЗСА Дейвід Ліптен зауважив, що, на його думку, економічні укази Президента України відіграють позитивну роль в макроекономічній та фінансовій стабілізації. Сергій Тигипко, у свою чергу, підкреслив, що підписаний у середу, 22-го липня, указ Президента “Про введення концепції адміністративної реформи в Україні” відкриває шляхи для реорганізації міністерств і відомств, зокрема Міністерства Фінансів та Міністерства Економіки, — повідомило українське телебачення.

Симферопіль має виглядати бездоганно

СИМФЕРОПІЛЬ. — “Симферопіль - це брама для приїжджаючих до Криму. Місто має виглядати відповідним чином”, - заявив перший заступник голови Ради міністрів Криму Лентун Безазієв, якого призначено куратором міста. Він взяв участь у нараді керівників та служб у Симферопільському міському виконкомі. На нараді обговорювалися питання благоустрою столиці Криму, наведення порядку у громадських місцях. За рішенням міськвиконкому, найближчим часом стане зразковим залізничний вокзал, зменшиться кількість неестетичних металевих кіосків; у серпні буде відремонтовано набережну річки Салгір. Нарікання Лентуна Безазієва викликав той факт, що місто сплатило сьогодні лише 62 відсотки заборгованості за енергоносії. Великою проблемою є об'єкти незавершеного будівництва, які поступово руйнуються. Їх планується розпродати з аукціону. Уряд Криму сподівається, що буде виданий указ Президента України про додаткові уповноваження, які одержить автономія в галузі економіки, за яким податок на додаткову вартість і акцизний збір залишатимуться в бюджеті Криму.

Пожежа на станції метро “Лук'янівська”

КИЇВ. — Тут 27-го липня близько 5-ої години по полудні виникла пожежа на станції метро “Лук'янівська”. За попередніми даними, причиною аварії стало загоряння силового кабелю, яким пропущено струм потужністю 10,000 кіловат. Найближчу ділянку тунелю і саму станцію заповнив дим. Чергові відразу зупинили рух на всіх гілках метрополітену. У терміновому порядку були евакуйовані пасажирів. Після відключення енергопостачання пожежники приступили до гасіння пожежі, при чому використано 15 пожежних авт. Будівля станції була оточена міліцією. Пожежа тривала майже годину, після чого її вдалося приборкати. Причини аварії та розміри шкоди з'ясовуються.

У серпні у Львові відбудеться собор УГКЦ

ЛЬВІВ. (УНІАР-ІМА-прес). — Помічник глави Української Греко-Католицької Церкви Єпископ Любомир Гузар видав декрет про скликання Патріяршого собору УГКЦ, який пройде у Львові з 3-го по 30-те серпня ц.р. Передбачається, що у його роботі візьмуть участь 180 делегатів зі ЗСА, Канади, Австралії, Бразилії, Польщі та інших країн.

Дивізійники відзначили річницю битви

ЛЬВІВЩИНА. (УНІАР-ІМА-прес). — Ветерани дивізії “Галичина” відзначили 54-ту річницю битви з советськими військами біля селища Ясиново Львівської області. Вони відвідали могили своїх однопольовців і встановили невелику капличку.

Зросли грошові доходи населення

КИЇВ. — За даними Державного комітету статистики України, середньомісячний грошовий дохід на душу населення у червні порівняно з травнем зріс з 78.6 гривні до 91 гривні, або на 15.8 відсотка. Загальна сума пенсійних відрахувань, за даними Держкомстату, зросла у другому кварталі. Однак у червні пенсій було виплачено на два мільйони гривень менше, ніж у травні.

Злочинці не дрімають, міліція теж

КИЇВ. — За повідомленням пресслужби Міністерства Внутрішніх Справ, протягом доби, з 28-го на 29-те липня, в Україні скоєно 48 тяжких злочинів, 29 з яких було розкрито. Міліція затримала 22-ох правопорушників, у яких вилучено два карабіни, дві гвинтівки, пістолет, шість обрізів мисливських рушниць, 400 грамів вибухівки, 140 набоїв та 17 кілограмів наркотичної сировини. У Миколаївській області затримано двох шоферів, які під час перевезення врожаю автами викрали відповідно 4.5 та 5.3 тонни зерна пшениці і ячменю.

Нарада в Уряді з питань виплати пенсій

КИЇВ. — Питання, пов'язані з виплатою пенсій, розглядалися 27-го липня на нараді у Кабінеті Міністрів України, що проходила під головуванням віцепрем'єр-міністра Миколи Білоблочного. Як зазначалося на нараді, на початок липня заборгованість з виплати пенсій, що фінансується пенсійним фондом України, становила майже 1.7 блн. гривень. Це сталося внаслідок недостатнього надходження обов'язкових платежів від підприємств, установ та організацій, які заборгували Пенсійному фондові понад 3 блн. грн.

АМЕРИКА І СВІТ

Помер Алан Шепард мол.

МОНТЕРЕЙ, Каліф. — Тут у місцевій лікарні після довгої хвороби у вівторок, 21-го липня, помер відомий астронавт, 74-річний Алан Шепард мол. Він був тим першим американським астронавтом, який 5-го травня 1961 року у капсулі „Фрідом 7“ відбув 15-хвилинну подорож у космос і в найбільш напружені хвилини холодної війни підніс до нових вершин американську національну гордість. А. Шепард був одним із перших сімох американських астронавтів, обраних для космічних польотів, а опісля як командир залоги космічної ракети „Аполло 14“ був одним із 12 американських астронавтів, що ступали по поверхні Місяця. Історики твердять, що саме завдяки успішності польоту А. Шепарда у космос тодішній президент Джан Кеннеді публічно зобов'язав ЗСА, що впродовж наступних 10-років вони пішляють людину на Місяць і безпечно повернуть її назад на землю.

Н. Мандела оригінально святкує своє 80-річчя

ЙОГАННЕСБУРГ, Південна Африка. — У суботу, 17-го липня, президент Нелсон Мандела досить оригінально обходив свій 80-ий день народження. Найперше він уважає, що для людини, котра просиділа в тюрмі 27 років свого життя, кожний день народження є дорожчим, тому цей 80-ий день народження він вирішив ще відзначити своїм одруженням. Південноафриканський президент одружився з 52-річною Грачою Махел, вдовою по колишньому президентові Мозамбіку та невпинною активісткою у боротьбі за поліпшення добробуту дітей світу. Кажуть, що згідно з африканським звичаєм Н. Мандела пішле родині Г. Махел стадо худоби як плату за молоду. Вона затримала своє призвище і буде курсувати між Південною Африкою та Мозамбіком, де вона є впливовою особистістю.

Апостольське послання Папи Римського

РИМ. — Намагаючись обмежити незалежність єпископів, Папа Іван Павло II у четвер, 23-го липня, видав Апостольське послання, котрим значно зміцнив контроль Риму над 108 єпископськими конференціями по цілому світі. Згідно з новими правилами, Крайові конференції католицьких єпископів не можуть видавати будь-яких зобов'язуючих рішень у справах доктрини чи питань громадської політики, як, наприклад, ядерна зброя або суспільне становище жінок. Апостольське послання — найбільш авторитетний папський документ після Енцикліки — папського обіжника до єпископів, було радо прийняте головою Американської красної конференції католицьких єпископів, але дещо налякало священників і теологів, які турбуються, що це не дозволить місцевим парохам полагоджувати проблем, які відносяться виключно до їхніх парафій.

Обрано наступного прем'єр-міністра Японії

ТОКІО. — Незважаючи на відкриті виступи проти його кандидатури всередині партії та сильної опозиції проти нього зі сторони громадськості, у п'ятницю, 24-го липня, Кейзо Обучі, теперішнього міністра закордонних справ Японії, обрано президентом урядуючої політичної партії, а тим самим і прем'єр-міністром Японії. Як президент Ліберально-демократичної партії, котра майже безперервно керує післявоєнною Японією, К.Обучі буде 23-им з черги прем'єр-міністром Японії від часу Другої світової війни. Він приходить на це відповідальне становище в час, як країна знаходиться в досі небаченій фінансовій кризі, з котрої він повинен би її випровадити. Однак виборці та аналітики наставлені досить скептично щодо його спроможностей швидко протидіяти цій ситуації, бо він не має опінії рішучого лідера.

Смертноосні постріли в Капітолії

ВАШІНГТОН. — Пополудні минулої п'ятниці, 24-го липня, вхідом відкритим для туристів, увійшов чоловік і поминаючи засіб виявлення зброї, почав стрілянину. Вислідом його нападу була смерть двох членів охоронної поліції Капітолію — уніформованого поліцейця Джейкоба Чеснага і неумундурованого охоронця Джана Гібсона, та поранення молодшої 24-річної туристки Анджелі Дікерсон і самого напасника. Все це викликало цілий ряд завваг на тему, як поліпшити охорону Капітолію, працівників і членів Сенату та Палати Репрезентантів. Однак відповідальні за охорону твердять, що Капітолій має достатню охорону в першу чергу від зовнішнього нападу терористів, але в цьому випадку ніхто не міг передбачити такого сценарію, де турист стріляє у вхідному коридорі до Капітолію. Напасником виявився 41-річний Рассаел Вестон мол., який має за собою кримінальну минувшину та історію ментальної нестабільності.

Невдалий напад на чеченського президента

ГРОЗНИЙ, Росія. — Тут у четвер, 23-го липня, вчинено невдалий атентат на Аслана Масхатова, президента Чечні, котрий опісля звинуватив Росію у тому нападі на нього. А. Масхатов був легко поранений, коли авто виповнене вибуховими речовинами експлодувало в Грозному, столиці Чечні, коли його президентська автоколона переїздила попри згадане авто. Двох охоронців А. Масхатова загинуло, а троє інших були важко поранені. Російський президент Борис Єльцин сказав, що є дуже стурбований цією подією. Пресове агентство ІТАР-ТАСС повідомило, що чеченського президента це зовсім не зворушило, він натомість, виступаючи в телевізії, зазначив, що „цей напад на мене був зорганізований російськими частинами окремого призначення, а виконаний нищівними силами — місцевими зрадниками нашого народу“.

А. Гор відвідав Чорнобильську АЕС

ЧОРНОБИЛЬ. — 23-го липня віцепрезидент ЗСА Алберт Гор в рамках своєї триденної візити до України побував на Чорнобильській АЕС.

Прилетівши на місце найбільшої ядерної катастрофи на гелікоптері, він оглянув станцію. Кореспонденти фотографували його на тлі залізобетонного саркофагу заввишки у 20-поверховий будинок.

„Сьогодні вперше я побачив Чорнобиль, — сказав А. Гор пізніше в Києві. — Він маячить, як загрозливий пам'ятник помилкам століття, яке тепер закінчується; незугарний символ людських рішень, негідних наших дітей“.

Під час двогодинної екскурсії по ЧАЕС американський віцепрезидент ставив десятки запитань. „Невже він так виглядає всередині?“, — запитав А. Гор, дивлячись на скручені металеві балки і уламки різного матеріалу, зображені на зменшеній моделі зруйнованого реактора. Валентин Купний, відповідальний за ремонт саркофагу, відповів, що сказати точно неможливо, бо ніхто не підходив до реактора достатньо близько.

За словами американських урядовців, А. Гор, який є багатолітнім борцем за чисте довкілля, хотів відвідати Чорнобиль, щоб підкрес-

лити необхідність ремонту саркофагу. Очам віцепрезидента відкрилися сюрреалістичні красвиди — різнокольорові квіти поряд з реактором, огороженим бетонною стіною і колючим дротом, покинуті будинки з повибиваними вікнами, перерослі дерева, залишені на полі радіоактивні авто і гелікоптери.

А. Гор подорожував у звичайному сірому костюмі. Американські урядовці кажуть, що небезпеки для його здоров'я не було. Однак за кілька днів до екскурсії медичні дружини ретельно перевіряли маршрут, шукаючи місця з підвищеною радіацією.

Україна потребує на реконструкцію саркофагу 760 млн. дол. Більше половини цієї суми вже зібрано. 300 млн. дол. дали члени Великої сімки, 50 млн. дол. виділила сама Україна, і 37 млн. дол. заповіли країни-учасники листопадової конференції в Нью Йорку, на якій головував А. Гор.

Вашінгтон домагається, щоб Київ виконав свою обіцянку щодо закриття ЧАЕС до 2000 року. Україна ж остерігає, що може не зробити цього, якщо не надійдуть 1.2 блн. дол. на побудову двох компенсаційних блоків на Рівненській і Хмельницькій АЕС.

Президент просить гроші, а Уряд обіцяє економічне зростання

КИЇВ. — 22-го липня Президент Леонід Кучма звернувся до віцепрезидента ЗСА Алберта Гора по фінансову допомогу саме в той час, як Уряд оприлюднив оптимістичну прогнозу економічного розвитку України до кінця 1999 року.

„Вважаю за необхідне особливо наголосити, що сьогодні склався саме той момент, коли ми вкрай потребуємо реальної фінансової підтримки, — сказав Л. Кучма, відкриваючи засідання міждержавної комісії. — Фактом є, що фінансова криза в Україні не менш складна і загрозлива, ніж в Росії“.

А. Гор, який прибув до України з дводенною візитою, підкреслив, що стратегічне партнерство між двома країнами успішно розвивається, але не подав великих надій на те, що Україна дістане фінансову допомогу без попереднього проведення значних економічних реформ. „Ми зустрічаємося на тлі світової фінансової кризи, яка загрожуює країнам в усіх куточках

земної кулі, — сказав він на початку свого виступу. — На сьогодні жодна країна не може вдавати, що живе окремо від своїх сусідів“.

Нещодавно МВФ схвалив для Москви 22.6 блн. дол. позички, щоб врятувати її з економічної кризи, яка спалахнула з новою силою. Україна, видавши за останній час велику кількість приватизаційних законів, теж сподівається на кредит від МВФ. Місія фонду почала працю в Києві 23-го липня.

Незважаючи на те, що нові закони може ще відкинути лівий парламент, Міністерство Фінансів передбачає наступного року двовідсоткове зростання економіки. В документі, затвердженому Урядом день перед тим, сказано також, що інфляція сповільниться з 11-12 відс. у цьому році до 9.6 відс. в наступному. Однак безробіття зросте від 4.6 відс. до 6.2 відс., а національна валюта знеціниться на кінець 1999 року до 2.42 гривні за долар. Тепер курс гривні становить 2.12 за доля.

Президент Клінтон зарядив перевірку домів

ВАШІНГТОН. — Президент Білл Клінтон зарядив посилення боротьби з управліннями тих домів опіки для старших, у котрих недогляд пацієнтів і переступлення правил гігієни та безпеки, введені Конгресом тому 10 років, є на деннім порядку. Стверджуючи, що перевірки є заздалегідь передбачувані, Президент наказав стейтовим офіційним чинникам проводити ці перевірки несподівано, а також вечорами та під кінець тижня, щоб „не було часу заховати недогляд і зловживання“. Крім того, Б. Клінтон підкреслив, що дотепер навіть як знайдено будь-які недотягнення, то управління

тих домів опіки для старших мали всякі можливості та дуже часто неозначну кількість часу, щоб наладнати ті недотягнення. Тепер переступники будуть карані негайно. Державні урядовці отримали зарядження зосередити свою увагу на тих домах, які мають історію нехтування своїх пацієнтів і правил. Ці зарядження Президента треба завдячувати Чарлзові Гресслі, республіканському сенаторові з Айови, котрий очолює Спеціальну сенатську комісію для справ старіння, що зумів зібрати потрібні докази щодо згаданих переступлень в системі домів опіки для старших.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J. 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054
and additional mailing offices.

Передплата на рік \$50.00, на півроку—\$30.00. Для членів УНСоюзу
\$40.00 річно, на півроку—\$25.00. За кожну зміну адреси—\$1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати
поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі
виправляти і скорочувати надіслані матеріали.

Редколегія: Сергій Миронюк — виконуючий обов'язки головного редактора,
Галина Колесса, Ольга Кузьмович, Володимир Романюк, Раїса Руденко,
Христина Ференцевич, Петро Часто.

Прикрою справою є війна...

1-го серпня 1914 року розпочалася Перша світова війна. Війна, участі в якій у більшій чи меншій мірі не вдалося уникнути жодній з тогочасних держав. На захист Сербії відразу ж виступила Росія. У відповідь на це тотально мобілізувала своє військо союзниця Австрії — Німеччина. Вже тоді було очевидним, що головні ролі в тій світовій бойні мали відігравати Австро-Угорщина, Німеччина і Росія, перші дві з яких боротимуться з третьою.

Українців та війна стосувалася з двох причин. Перша — найголовніша — та, що в обидвох протиставлених мілітарних силах (австро-угорській та російській) воюватимуть українські воїни, а отже, війна ця для нас як для нації була братовбивчою в прямому розумінні слова. З другого боку, війна, що розгорялася в Європі, могла вирішити долю українців у майбутньому. З кінцем тієї війни, у якій українці вбивали українців, доля ця вирішилася. На глибокий жаль, в не найкращий для українців спосіб...

Прикрою справою є війна. Ще прикришою — війна братовбивча. Але від віків не мав наш народ сили це лихо відвернути. Хоча тоді, з початком Першої світової, деякі наші попередники сподівалися, що війна та може принести Україні визволення. "Тоді, — писала одна з найвпливовіших українських газет, — і не жаль було би за життям тисяч молодих українських жовнів, бо з їх крові виростає би воля рідної країни, яка запанувала би на кістках російського царату, що 260 літ держить у пекольній неволі скутий український народ. Визволення України з-під царської неволі може прийти яко наслідок розгрому царської держави, прозваної тюрмою народів".

Сталось, однак, по-іншому. Так, царська Росія прогнала, та в результаті відомого жовтневого перевороту 1917 року до влади у ній прийшли ще більші від царату кати — комуно-більшовики, котрі виморили мільйони і мільйони українців; не в останню чергу тих українців-східняків, які захищали "неделімую", вбиваючи своїх братів-галичан. Розповзлася на клапті Австро-Угорщина, захищаючи яку, галичани вбивали в тій війні єдинокровних своїх східних братів, і на місце імперії Габсбургів прийшли шовіністичні польський, мадярський та інші режими, які відразу ж взялися мордувати тих же галичан. На сході України душили нашу націю лєніни, троцькі, сталіни; на заході — пілсудські та іже з ними кати...

Нам часто закидали (та й далі закидають), що українці завжди шукали для себе волі, спираючись на чужі багнети. Закидають, запліваючи очі, на те, що, насамперед, українці в своїй історії найбільше були гарматним м'ясом у боротьбі сильних світу сього за панування над ним. Так було й у трагічний час Першої світової, передусім, для одуреної, окраденої, розіп'ятої на європейському перехресті України. Так, зрештою, було з нами й у час, коли, знову ж одурену — на цей раз компропагандою — Галичину "визволили" від біло-червоних червонозорі "брати" з-за Збруча. Так було і в час, коли нас "визволили" від червонозорих комуністів брутні гітлерівські фашисти в час Другої світової війни...

Чи ж тепер, коли, нарешті, маємо власну незалежну державу, не час відновити в пам'яті події минулого та зробити належні висновки?

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про Моніку, „Ель Ніньо“ і авта на дорогах

Якось мені нагадалося, як „колись“ давно наша група молодих, що доволі часто сходилася на товариські зустрічі й розмови, мала дуже оригінальний звичай. Треба тут сказати, що серед нас були студенти різних університетів, різних зацікавлень та навіть різного соціального походження. Отож одні мали зі собою що поговорити про студії, переживання чи родинні справи, а інші ніяк не могли знайти спільної теми, яка б усіх зацікавила. Тому одного разу ми вирішили вибрати по статті чи теми усім однаково відомі, щоб запевнити ґрунт для групових бесід і завжди знати, про що йдеться. Тоді жертвою нашого вибору впаав один із студентів, що його всі ми знали з його оригінального, просто таки дивовижного способу говорення. Від того часу, коли розмова в нашому колі уривалася, хтось кидав найновішу історію про спільного знайомого, якого ми популярно називали Миронцьом, — і вже була тема, що всіх однаково зворушувала.

Подібне тепер діється із по статтю Моніки Левінської: Хто ж у ЗСА не знає про неї? Тому коли в якому-небудь товаристві замовкає розмова, вистане, щоб хтось кинув заввагу про останні події із Монікою — і можете бути певні, щоб розмова знову поживиться.

Але слід признати, що тут дійшло вже дещо до пересадки, і поважні журналісти та аналітики масових засобів інформації щораз частіше реагують негативно на постійні нагадування про справу Моніки Левінської, а з тим і президента Клінтона. Хто і чому це робить? Правдоподібно із певною

ціллю. Важко нам, простим смертним, судити, але одне знаємо, що коли треба і не треба стаємо свідками коментарів щодо найновіших подій із Монікою.

Тепер загальною темою є покликання Президента перед лаву суддів — нечувана історія, тим більше, що йдеться про таку звичайну справу, подружньої зради, яка є у світі на денному порядку. Отже є усім про що говорити.

Коли, однак, вже усім справа Моніки набридла, — можна порушити іншу, менше неприємну, але загально усіми прийнятну тему. Це „Ель Ніньо“ чи пак зміна підсоння на тепліше, яке коли-небудь було. І це діє не лише тут, у ЗСА, але навіть в цілій Європі та в нашій батьківщині, де дивуються неправдоподібній для континентального клімату гарячі цього літа.

Вичерпалися розмови про гарячі і зміну підсоння? Давайте поговоримо усі про те, як зросла у всіх країнах кількість авт на шляхах, і скільки водіям доводиться губити часу в дорозі. Ця тема завжди актуальна, і ніяк не можна вплинути на зміну існуючого стану, який лише погіршується дослівно із кожним роком.

Значить, маємо тепер про що спільно говорити, як тільки є час і охота. І не мусимо, як колись, за молодечих років, шукати спільну жертву, що її всі добре знають, як ось легендарного Миронця.

Замовкає нагло зібране товариство? Тоді почнімо коментувати останні події із Монікою, останню хвилю гарячі, чи про те, які затримки були вчора на нашому шляху додому...

О-КА

ЩО ПИСАЛА „СВОБОДА“ 40 РОКІВ ТОМУ

31-го липня 1958 року

Трибуна Українського Народного Союзу закликає до Організаційної Кампанії

Українці Америки і Канади!

За два місяці, 15-го вересня цього року сповниться 65 років з того часу, як в місті Джерзі Ситі вийшло в світ перше число українського часопису „Свобода“. Вже в тому першому числі тієї газети появилася пламенний заклик до „Братів Русинів“...

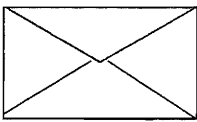
У другому числі „Свободи“ надруковано знову на цілу першу сторінку не менш пламенний заклик „Люби своє!“, у третьому числі такий же заклик: „Пізнаймося“, а в четвертому числі, яке появилася з датою 1-го листопада того історичного дня Американської України Року Божого 1893-го великий на цілу сторінку заклик: „Нам треба народної організації!“

Ці заклики були тим творчим словом, що стало могутнім Ділом — створило Український Народний Союз, започаткувало історію Американської України!

Побачивши вперше світло 65 років тому „Свобода“ стала ініціатором і першим та найбільшим організатором Українського Народного Союзу, а з ним і Американської України! Немає кращого способу для відзначення „Свободи“, того творця і організатора УНС і Американської України, як дальше скріплення, ріст і розвиток її найбільшого діла — Українського Народного Союзу. Маючи це на увазі і в такій вірі та в такому переконанні Головний Уряд УНС для гідного відзначення 65-річчя свого творця і організатора, для гідного відзначення своєї Матері—„Свободи“ проголошує першу в новій каденції Організаційну Кампанію!

КУТ ЗОРУ

Редакційна пошта

Ще про архіви УВАН

Членство і Управа Української Вільної Академії Наук у ЗСА глибоко вдячні Ользі Кузьмович і редакції „Свободи” за об'єктивну статтю про УВАН („Свобода”, 17-го липня 1998, ч. 3, ст. 9). О. Кузьмович справедливо звернула увагу на небезпеку, в якій, через брак фінансів, знаходяться прецінні архіви, що ними так гордиться УВАН. Також високо оцінила авторка статті віддану працю персоналу УВАН над впорядкуванням наших архівів. Працю Оксани Радиш та інших працівників Академії справді можна назвати взірцевою. Та, на превеликий жаль, попри усі зусиль, стан наших архівів далеко не взірцевий. Через брак фондів на віднову приміщення бібліотеки, зокрема на належну кліматизацію сховища, стан архівів поважно занепокоює. Передусім це стосується документів і рукописів на дешевому воєнному і повоєнному „кислому” папері, що при вогкості розкладається. Тут наша потреба подвійна: поперше, відповідною кліматизацією затримати процес дальшої деградації архівів. По-друге, спеціальними обкладинками обгорнути найбільш загроженої картки, спершу зробивши з них копії на архівному папері. На ремонт і на за-

ходи збереження Академія потребує поважних фондів.

Дотепер Академія призначала головну частину своїх скромних фінансів на публікацію своїх найцінніших архівних матеріалів. В даний час фахівці УВАН готують до друку наступні чотири архівні праці. Та останніх декілька гарячих і насичених вогкістю літ негативно позначилися на станові наших архівів. Настала невідкладна потреба рятувати загроженої документи. Цього Академія не зможе зробити без допомоги нашої громади.

Ми віримо, що знайдуться меценати доброї волі, які нам допоможуть. Найкращим доказом, що такі є, став недавній дарунок для Академії від особи, що бажає залишитися анонімною, двох найсучасніших комп'ютерів для комп'ютеризації нашої бібліотеки й архівів та виведення їхніх каталогів на світову електронну мережу.

Адреса академії: Ukrainian Academy of Arts and Sciences in the USA, 206 West 100th Street, New York, NJ 10025-5018. Tel.: (212) 222-1866.

Олекса Біланюк,
президент УВАН

Ми пройдемо крізь терни!

Влітку 1997 року з Нового Роздолу до Сибіру виїхав мій давній знайомий Микола Задорожний. Несподівана вістка про його насильницьку смерть сколихнула мою душу...

Миколу застрілив бандит у сибірському лісі. Мабуть, вбив його за гроші. Тепер в Україні часто можна почути про різні жахливі випадки, які трапляються з нашими українськими робітниками, особливо в Росії.

До кінця Миколиної праці залишалися лічені тижні. Він рахував дні, щоб скоріше повернутися до своєї родини, привезти в Україну зароблені важкою фізичною працею гроші.

Трагедія ця не дає мені спокою. У пам'яті перегортаю сторінки з недавньої і ще такої свіжої історії визвольного руху за незалежну Україну кінця 80-их — початку 90-их років. Саме в цей час я глибоко зрозуміла Миколу, його прагнення жити у рідній державі. У той час Микола працював на Новороздільському сірчаному комбінаті (Миколаївський район Львівської області). Якраз звідти поширювалась активна політична кампанія не тільки на район, але й область і навіть цілу Україну. На згаданому комбінаті працювало багато колишніх політв'язнів, вивезених до Сибіру. У ці назабутні роки новороздільці безліч разів мандрували автобусами у різні кутки України, щоб розбудити приспану національну свідомість своїх земляків. Перші політичні демонстрації на майданах стародавнього Львова також відбувались не без їхньої участі. Тоді Миколі, як і багатьом іншим моїм товаришам, було під сорок або трохи більше. І ми йшли в одних рядах з колишніми борцями за волю України. То був неповторний час! Скільки ми мали тоді надій і сподівань! Ми всі тоді були єдиними у своїх помислах.

Ми сміливо йшли назустріч нашій меті, про яку продовж стількох століть мріяли наші попередники. Нам якнайскоріше хотілося порвати рабські пута комуністичного режиму, бути повноправними господарями на своїй землі, молитися у рідних храмах, жити у вільній державі, багатій і квітучій. Ми більше не хотіли терпіти приниження, ні усвідомлювати себе пониженими. Тоді, на початку 90-их, ми вірили, що здобудемо не тільки собі свободу, але й утвердимо її навіки прийдешнім поколінням. Ми не рахувались із своїм особистим часом, не мали вихідних, бо кожна неділя — це нова дорога. То на Волинь, під Берестечко, то на берег широкого Дніпра, у Канів, на Полтавщину, Запорізьку Січ.

Від того дорогого і неповторного часу минає ось уже десять літ. Життя наше стало іншим. Прийшли великі зміни в цілій Україні, в наших родинках. Більшість нас зрозуміла, що шлях до мети наш — тернистий. І все ж більшість з нас вірить у краще майбутнє нашого краю. Радіємо зі здобутків, виборених за такий короткий для історії час, плекаємо нові надії. І тяжко працюємо, як на рідній землі, так і далеко поза її межами. Наша вимріяна Україна обов'язково стане на рівні ноги, не буде вже такою бідною, як про неї пишуть у своїх часописах чужинецькі автори.

Поділяючи горе рідних і близьких Миколи Задорожного, разом з ними на свіжу могилу кладу вінок із синьо-жовтих квітів. Він так любив ці кольори, за них боровся! Кладу квіти і на той заробітчаний шлях, на який вийшов покійний Микола, на шлях, де так несподівано згасла його зірка.

Ярина Галишчак

Нащо видавати бажане за дійсне?

Сподіваюся, що не відмовите мені і оприлюдните декілька моїх завваг до статей Євгена Іванкова, що друкувалися на сторінках Вашої газети. На жаль, дотепер цей автор у своїх статтях далеко не все підкріплював фактами, іншими словами — далеко не в усьому мав рацію.

Зі статей Є. Іванкова виходить, що все зло у нашій Церкві — це вина Ватикану. Чи воно справді так? Пригадаймо, що після Другої світової війни нашу Церкву в Україні зліквідували сталіністи в спів-праці із московським православ'ям. Тоді єдиною Українською Католицькою Церквою була наша Церква на поселеннях. Подобається це комусь чи ні, але таки Ватикан, Апостольська Столиця, утверджувала нашу Церкву в різних країнах західного світу, творячи екзархати, єпархії і митрополії. Ватикан не тільки морально, але й матеріально допомагав нашій Церкві. А хто підтримував українські наукові осередки в Європі повоєнних років, як не Ватикан? Дещо одержала також і Українська Православна Церква. Цей список можна б продовжити. Тут я роблю тільки натяки. Цим бажаю тільки вказати, що не все зло, як твердить Іванків, походить від Ватикану.

Колись часто на церковні теми писав, і також на сторінках „Свободи”, сьогодні вже покійний Микола Бараболяк. Він усе світле бачив у латинській Церкві, а все темне — у східному православ'ї. Очевидно, екстремі не є добрі. Вони все провадять до шкідливих ударів. Але найбільш шкідливим є, коли у цих крайностях уживається напівправда. Пересічний читач стає збаламучений, бо не знає, що є правдою, а що — ні.

Щоб не бути голослівним, дозволю собі назвати хоч дещо з того, що Іванків писав у статті з 27-го березня 1998 р. під назвою: „Бути чи не бути?”. Здається мені, сам заголовок є тенденційний і недоречний. Наша Українська Католицька Церква вийшла з півсторічних катакомб і вже майже дев'ять років зализує свої рани, росте і розвивається. Запевняю Іванківа, що ми минемося, а наша УКЦерква буде далі існувати, рости і розвиватися, і немає потреби ставити панічне питання: „Бути чи не бути?”. Наша УКЦерква пройшла свою хресну дорогу, її розпинали могутні цього світу, а вона воскресла до дальшого життя в Христі і з Христом. Я розумію сумніви Іванківа. Апостол Тома також сумнівався у Христовому воскресінні.

У згаданій статті Іванків писав, що Ватикан не визнає підпільних влади, не назвавши жодного з невизнаних влади, бо всі вони є визнані і Синодом призначені на свої владичі престолі.

Ось у статті, що була поміщена 25-го червня у „Свободі” під заголовком „Ми і ювілей 2000-ліття” він пише: „...Ідеали святості, братолобія, справедливості і замирення просвічуватимуть нам шлях до нового містичного Вифлеєму”. Чудове твердження, якого не можна заперечити, але написана стаття, як і попередні, не виявляє ні крихітки цього „братолобія, справедливості і замирення”, а навпаки — розправляє з Ватиканом, українськими владиками, синодами УКЦеркви і т. п. без „братолобія і справедливості”.

Далі Іванків пише: „...У незалежній українській державі домінують чужі, ворожі нам Церкви, москов-

ська Православна і польська Римо-Католицька, а наші Церкви вважаються неканонічними, схизматичними (УПЦ КП), або є неповноправними, тільки формально толерованими, територіально обмеженими (УГКЦ)”. В цьому одному неповному реченні так багато сказано без будь-якої толеранції, а про братолобіє нема й мови. А все ж таки цікаво, що Іванків не робить різниці між Московською Церквою і Римо-Католицькою. У нього обидві є однаково нам ворожі. Але, очевидно, підтекстом цих слів Іванків має свій погляд: у незалежній державі повинні бути заборонені ворожі Церкви.

Хочемо нагадати Іванківу, що УКЦерква у більшовицькій дійсності була названа також ворожою. Щось тут з „братолобієм” не в порядку. В Україні були і є такі українці-римо-католики, не тільки поляки. Чи їх треба позбавити душпастирської опіки? В оцінці Іванківа це є „ворожа” нам Церква. Чи справді? Також Іванків не довів, у чому наша УКЦерква є неповноправною і обмеженою?

Є. Іванків часто повторює і в цій, і в попередній статті про „неправосильні синоди, які не видають ніяких важливих законних рішень...” Знову ж не доводить, в чому це все полягає. Я буваю на всіх Синодах УКЦеркви, і ми приймаємо різні рішення, але виглядає, що Іванків про це все знає краще!

На жаль, мені доводиться ствердити, що у своїх статтях Іванків ставить бажане за дійсне. Як можна твердити, що Ватикан є проти єдності? Хто ж починав діалог з православним світом? Хто ж розгорнув єкуменічний рух між різними Церквами, як не Ватикан? Ватикан таки скоріше домовився з Вселенською Православною Церквою, ніж брати-українці, католики з православними, які ж є того самого обряду. Православна і Римо-Католицька Церкви зняли зі себе клятву, в якій прожили довгі століття. Як можна говорити про те, що Ватикан є проти української єдності? А хто ж сьогодні далі наполегливо робить старання до того, щоб зустріти третє тисячоліття хоч у молитовній єдності, як не Папа Іван Павло II?

Є. Іванків у своїй статті написав, чим буде займатися друга сесія Патріяршого Собору і що вирішить після того Синод УКЦеркви. Трохи дивно. Варто звернути увагу, що Іванків часто вживає добре ім'я Слуги Божого Андрея і св. п. Патріярха Йосифа для підтвердження своїх поглядів, але не може навести ні одного слова чи рядка, у яких згадані наші церковні світочі закликали б до зірвання з Римом, чи Ватиканом, чи виступу проти Апостольської Столиці, і вважали б, що Ватикан є ворожим для нашої УКЦеркви. На закінчення можу порадити Іванківу, що не ненависть, не злоба, не ворожість, а справжня, недекларована любов і практичне братолобіє принесуть добрі плоди. На жаль, Ви засіваєте ниву не тим насінням, що приносить злагоду і мир.

† Стефан,
Митрополит

ПАМ'ЯТЬ ПОКОЛІНЬ

ПРАПОРИ НАД СТРИЄМ

Р. Л. Хомяк

СТРИЙ, Україна. — Те, що перший синьо-жовтий прапор в УССР повіяв у Стрию — в той час було гідним подиву. Але з перспективи історії — ця подія, як любили писати советські історики й журналісти, — закономірна. Бо саме Стрий, точніше — Стрийська гімназія була генератором людей та ідей, які десятиліттями стремілися до самостійної України. І діяли в тому напрямі.

Про це чимало говорилося на практично-науковій конференції у тому ж Стрию, 27-го червня ц. р. Відбулася вона в рамках Третього конгресу стрийських гімназистів і семінаристок. Протягом тих чотирьох днів, від 25-го до 28-го червня, відбувся також перший випуск абсолювентів, які почали своє навчання у відродженій сім років тому гімназії.

Цій гімназії нині вже 118 років. Правда, не усі ті роки вона діяла. Її закрила советська влада 1939 року, коли Стрий опинився в УССР. Знову відчинила свої двері у 1941 році, коли у Стрий прийшли німці. У 1944 році повернулись совети — і гімназію знову закрили, цим разом аж на 47 років. Та через тиждень після того, як у Києві було проголошено незалежність України, стрийчани вже відроджували свою гімназію — в будинку, де вона колись приміщувалась, нині вулиця Гайдамацька, — назва дуже влучна для гайдамацького духу її випускників впродовж 110 років.

Серед 33 перших матурантів гімназії 110 років тому було 12 українців (Стрий тоді був частиною багатонаціональної Австро-угорської імперії), а серед них — такі, чиї імена золотими літерами вписано до історії західноукраїнських земель: Володимир Охримович, який згодом видавав газети „Свобода” у Львові і „Стрийський голос” у Стрию, та був скарбником Наукового Товариства ім. Шевченка; Євген Герасимович, священник, голова „Просвіти”; Володимир Нижанківський, директор театру у Стрию. Про це на конференції говорив Василь Король у доповіді про ранню історію гімназії.

Він також згадав, що пізніші абсолювенти ставали пластунами, коли Пласт був заснований на українських землях, а напередодні занепаду Австро-угорської імперії ці пластуни створили сотню Українських Січових Стрільців (УСС), допомогли галичанам взяти владу 1-го листопада 1918 року і в рядах Української Галицької Армії (УГА) пішли у похід на східні землі допомагати втримати самостійність цілої України.

У виступах інших доповідачів на конференції згадувались імена таких колишніх студентів гімназії, як Кардинал Мирослав Іван Любачівський, Степан Бандера, Степан Охримович, Лев і Дарія Ребеті,

Микола Бігун, Олекса Гасин, Петро Мірчук, Лев Шанковський, Едвард Козак (Еко), Модест Менцінський, Олександр Колесса — цілий вахляр новітньої релігійної, політичної, культурної історії України. Стрийська гімназія, сказала одна із доповідачів, студентка Зоряна Левак, була „колискою національно-визвольного руху”.

У відродженій Стрийській гімназії, яка нині носить ім'я Митрополита Андрея Шептицького, директором є Ярослав Турянський, викладач філософії із 22-річним педагогічним стажем. Він також очолює Асоціацію директорів „Відроджені гімназії України”. А при гімназії також діє видавництво, яке готує підручники й шкільні посібники, що ними користуються у таких далеких від Стрия регіонах України, як Донбас і Крим.

На відміну від більшості середніх і вищих шкіл в Україні, Стрийська гімназія „по-американськи” наладнала свої зв'язки з колишніми випускниками. Ці алумні, зорганізовані у Стрийське Гімназійне Братство, дають дотації на потреби школи (наприклад, комп'ютерне обладнання для редакційно-видавничого відділу) та стипендії для кращих студентів. В Америці групу колишніх випускників очолюють Ярослав Рубель з Нью-Йорку і Теодор Царик з Вашингтону. Вони приїхали на Третій світовий конгрес разом з іншими колишніми випускниками з діаспори і подарували пропам'ятні медалі та інші нагороди усім першим матурантам відродженої гімназії та окремим учителям.

Будинок, в якому приміщується гімназія, нині оточений військовими будівлями — до 1991 року Стрий був одним з форпостів советської імперії, — неподалік знаходиться військове летовище; нині тут розміщені збройні сили України — так що відроджена українська гімназія при вулиці Гайдамацькій не має труднощів з сусідами. Надто в центрі міста, перед однією з міських шкіл, стоїть пам'ятник Степанові Бандері, який почав свою революційну кар'єру у Стрию.

Проф. Володимир Бандера з Філадельфії, який також прибув на Третій конгрес, вважає, що підложжям українського духу у Стрию була солідна група небідних міщан-українців, на відміну від Львова, наприклад, де їх було порівняно мало. Чимало випускників Стрийської гімназії згодом опинились у Львові і там продовжували політичну, просвітницьку й культурну діяльність.

А Богдана Фур, викладач історії в гімназії та керівник секції історії Малої Академії Наук, яка діє при гімназії, говорила, що в період „радянського Стрия” у місті діяли „осередки духовості по сім'ях”, і цьому треба завдячувати піднесенню перших синьо-жовтих прапорів у тоді ще советському форпості.

шини, 150-річчя народин Олени Пчілки, 275-річчя смерті гетьмана Павла Полуботка, 350-річчя козацького реєстру, 360-ліття битви під Конотопом та інші.

Статті на ці та інші теми редакція прийматиме до розгляду до вітвірка, 15-го вересня. — Ред.

Крок до історичної правди
в українсько-жидівських взаєминах

Зліва: проф. М. Кавег, президент Бар-Ілянського університету; д-р З. Когут, директор КІУС; проф. М. Росман, ініціатор і організатор конференції.

Наприкінці травня у Бар-Ілянському університеті (Рамат-Ган, Ізраїль) відбулася міжнародна наукова конференція „Гезеройт Та-Тат — європейське жидівство у 1648-49 роках. Обставини та наслідки”. Спонзорівану Історичним товариством Ізраїля та всіма п'ятьма університетами країни, конференцію було присвячено долі жидів в Україні в 1648-49 роках, а також документальним джерелам про тодішні події в Україні.

Серед 22 промовців було 13 ізраїльських, троє — з Канади, двоє — зі З'єднаних Штатів Америки, двоє — з України та по одному — з Білорусі й Польщі.

Д-р Франк Сисин, директор Центру українських історичних досліджень ім. Петра Яцика при Канадському інституті українських студій, відкрив конференцію доповіддю про повстання Богдана Хмельницького. Темою виступу директора Програми дослідження історії Українських Церков при КІУС д-ра Сергія Плохія було: „Легітимізація повстання: жидівський чинник в ідеології повстання Хмельницького”. Олександр Толоч-

ко з Інституту історії України Національної Академії Наук темою доповіді мав „Українські уявлення про жидів напередодні повстання Хмельницького”, а д-р Наталя Яковенко зі Східноєвропейського дослідного інституту (Київ) прочитала доповідь „Тогочасні повідомлення про події: проблема достовірності”. Директор КІУС д-р Зенон Когут закрив конференцію доповіддю: „Повстання Хмельницького, образ жидів та творення української історичної пам'яті”.

Президент Бар-Ілянського університету Моше Кавег влаштував гостинне прийняття для учасників конференції, під час якого д-р Ф. Сисин подарував бібліотеці університету перший том англійської „Історії України-Руси” М. Грушевського.

Дякуючи годсподареві конференції, проф. Моше Росманові, за його бездоганну організаторську працю, д-р Ф. Сисин підкреслив важливість діалогу між науковцями у ділянках жидівських та східноєвропейських студій. Він також відзначив високий

(Закінчення на стор. 17)

Вашінгтонська група обрала нового керівника

Вашінгтон. — Службовця американської Комісії з питань безпеки і співробітництва в Європі (Гельсінської комісії) Ореста Дейчаківського обрано президентом Вашінгтонської групи. Ця група — найбільша у З'єднаних Штатах Америки асоціація американсько-українських професіоналів. Вона часто влаштовує доповіді на політичні теми, культурні вечори та щорічну конференцію у столиці країни.

О. Дейчаківського, разом з новою радою директорів, обрано на щорічних зборах асоціації, що відбулись 29-го травня ц. р. Він замінив на цьому місці Юрія Масюка, який очолював Вашінгтонську групу протягом останніх трьох років. До ради директорів входять: віцепрезидент Таня Стасюк, скарбник Роман Стельмах, секретар Михайло Драбек, координатор членства Адріан Підлуський, координатор громадських зв'язків Ігор Котлярчук, голова культурного фонду Лариса Чопівська, голова стипендійного фонду Адріан Кармазин, та вісім інших членів.

У своїй інавгураційній промові О. Дейчаківський звернув увагу на те, що членство багатьох українських організацій в діаспорі постійно зменшується, проте протягом останнього року Вашінгтонська група збільши-

лась на 10 відсотків — до 415 членів. Чимало з них живе далеко поза Вашінгтоном. Як зазначив О. Дейчаківський, Вашінгтонська група має „солідну репутацію” з точки зору уряду ЗСА та організацій, які займаються міжнародними справами. Отож члени асоціації мають „нагоду... зробити внесок щодо пропагування тісніших американсько-українських взаємин”, — сказав він.

Минулорічна жовтнева конференція Вашінгтонської групи зосередилась на питанні поліпшення ефективності діаспорних організацій. Також влаштовано ряд зустрічей спільно з такими установами, як амбасада України в ЗСА, Центр стратегічних і міжнародних досліджень, Інститут міжнародних досліджень, Міжнародний дім „Меридіан”. Асоціація була причетна до зорганізування у Вашінгтоні концертів Київського камерного хору та Петра Остроушка. Цього року група втретє спонзорує програму стажування в українській амбасаді.

У Гельсінській комісії О. Дейчаківський займається Україною, Білоруссю, Болгарією і Мадяриною. Він був міжнародним спостерігачем на щорічних парламентських виборах в Україні.

Пресофа референтура

АЛЬМАНАХ УНС 1999

Редакція „Свободи” приймає матеріали до Альманаху УНСоюзу на 1999 рік, в якому припадають такі роковини, як 10-річчя установчого з'їзду Народного Руху України в Києві, 100-ліття народин Олексі Стефановича, 125-річчя народин Марка Черем-

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Відбувся 24-ий з'їзд Товариства Сеньйорів

У червні, від 14-го до 18-го, на Союзівці відбувся 24-ий з'їзд Товариства Сеньйорів Українського Народного Союзу.

Як і минулими роками, сеньйори прибули з різних стейтів ЗСА, навіть дуже далеких. Зібралося 80 осіб.

У неділю, після реєстрації, учасники з'їзду зустрілися на майдані перед „Веселкою”, де мали розвагову програму, під керівництвом голови Товариства д-ра Анни Чопик.

В понеділок о. Олекса Шутер, парох церкви св. Трійці, відправив Службу Божу в наміренні членів і Панахиду за померлих.

О год. 10:30 з'їзд відкрила голова д-р А. Чопик. Після відспівання національних гімнів обрано Президію з'їзду у складі: Анна Чопик — голова, Ольга Літепло — англomовний секретар і д-р Юрій Свищук — українськомовний секретар. Обрано теж Номінаційну і Верифікаційну комісії. Олена Тренклер прочитала протокол з попереднього з'їзду англійською мовою, а д-р Свищук — українською.

В пополудневій сесії звітували члени Управи і регіонально-стейтові представники Товариства. Вечір проминув у грі бінго.

У вівторок відбувся літературний монтаж за творчістю Едварда Козака, Ека. Ірина Руснак пояснила декорації Ека на стіні „Веселки” і розказала про життєвий шлях і творчість знаменитого майстра пензля і слова, а д-р Стефанія Барановська прочитала кілька його гуморесок. Вирішено виготовити для Союзівки пропам'ятну таблицю з його прізвищем.

Обрано нову Управу. До неї увійшли: д-р Анна Чопик — голова, Леся Орлян і Сем Літепло — заступники, Ольга Літепло — англomовний секретар, д-р Юрій Свищук — українськомовний секретар і Оля Папроцька — касир. Контрольна комісія: Джан Лапін, Ольга Шатинська і Естеля Волошин.

По полудні відбулася льотерія речей, подарованих сеньйорами на добродійні цілі. Зібраних 1000 дол. призначено на потреби Союзівки. Вечір було присвячено навчанню танців.

В середу учасники з'їзду їздили до нового приміщення УНС в Парсиппані, Н. Дж. Подорож організував 88-ий Відділ УНС. Сеньйори мали змогу оглянути нові приміщення УНС, архів, редакції газет „Свобода” і Юкрейнієн Віклі” і були прийняті гостинною перекусом, під час якої голова Уляна Дячук, привітавши сеньйорів, розповіла про теперішнє життя і діяльність УНСоюзу.

В четвер, під час ранкової сесії, виступали з доповідями д-р Роман Барановський і д-р Роман Процик. Автор цих рядків доповідав про найновіші події в Україні, підкреслюючи не тільки позитиви, але і негативи. Україна почала будувати свою державність із страшною спадщиною, поруйнованою економікою, знищеною культурою, спаленою мовою. Незалежність будується з великим трудом, бо є біда, нестатки, безробіття, запізнення у виплаті платні, що спричинює різні драматичні і трагічні си-

туації.

Корупція, хабарництво і розкрадання підривають основи державної будівлі.

Але є й досить значні позитиви. Коли раніше все було „рашен”, сьогодні весь світ знає, що існує 52-мільйонна держава, яка має численні економічні, політичні, торговельні договори з різними країнами Заходу, а також з Росією, хоч, може, цей договір і не надто корисний для України. Однак, скажімо, визнання у ньому Криму із Севастополем українською територією має певне значення. Україна почала пробиватися на світовий ринок зброї. У 1997 році вона продала зброї на 1 блн. дол. Доповідач подав теж перебіг і політичні висліди виборів до Верховної Ради України.

Д-р Роман Процик, екзекутивний директор Фонду Катедри Українознавства при Гарвардському університеті, привіз із собою багату виставку книжок, виданих ФКУ і в Україні. Доповідаючи про працю в Гарварді, він згадав про плідну діяльність проф. Прицака, відомого сходознавця. Публікації проф. Прицака і його градуантів є дуже важливі для України, її історії і міжнародних зв'язків. Історія України насичена взаєминами з Туреччиною, Польщею, Росією і Австро-Угорщиною.

Минулого року гостили в Гарварді 30 осіб з Міністерства Оборони України, в тому числі 12 генералів і 10 полковників. Департамент оборони Америки уділив грант і це вможливило влаштувати двотижневий семінар, на яких ішлося про оборонну філософію, стратегію, боротьбу з міжнародним тероризмом. Українська делегація перед від'їздом відвідала Пентагон, а вже в Європі — Брюссель, головне бюро НАТО.

Цього року припадає 25-ліття українських студій в Гарварді. Буде 48 студентів, з того 34 молодих неукраїнців із світу бізнесу, а 14 з України. Восьмитижневий курс розпочався 22-го червня і дасть можливість студентам глибше ознайомитися з українською культурою. Курси ведуть проф. Христофер Воробець — українську історію XIX століття, проф. Кузьмо — політичні науки, проф. Грабович — літературу. Доповідач згадав про т. зв. „візитінг комітти”, контролю студій Гарварду. Завдяки фінансовій допомозі Ірини і Олександра Михайлюків і студіям проф. Прицака, видано публікації про походження монет давньої Русі, які історично показують, що наша гривня — це українська гривня, а не російська. З вдячності проф. Прицаку вшанував їх пам'ять у своєму виданні, а також Тамари Михайлюк-Мартинюк, яку у 1941 році гестапо на Волині розстріляло за належність до УПА.

В пополудневій сесії було закінчено ділові справи, а вечером відбувся бенкет, на якому голова УНС Уляна Дячук розповіла про 34-ту Конвенцію УНС і працю Українського Народного Союзу в новому приміщенні.

Д-р Роман Барановський

Піврічний звіт з організаційної діяльності УНСоюзу

Любов Стрелецька (Відділ 10-ий).

Радна Стефанія Гаврилук (Відділ 88-ий).

Дана Ясінська (Відділ 287-ий).

Радний Євген Остиславський (Відділ 234-ий).

Щира подяка секретарям Відділів, які мали найкращі успіхи в приєднанні нових членів в першій половині 1998 року.

Перше місце: Любов Стрелецька (Відділ 10-ий), радна Стефанія Гаврилук (Відділ 88-ий), приєднали по 12 нових членів на суми 72,000 і 73,000 дол.

Друге місце: Радний Євген Остиславський (Відділ 234-ий), Дана Ясінська (Відділ 287-ий), приєднали по дев'ять членів на суми 257,142 і 39,000 дол.

Третє місце: Христина Гербеги (Відділ 269-ий) приєднала вісім членів на суму 61,000 дол.

Наступні місця займають: П. Когут (56-ий) і Є. Гулич (12-ий) по сім членів. По шість членів здобули: Л. Старух (371-ий); Д. Пригода (200-ий); М. Пилип'як (496-ий); С. Колодуб (137-ий); М. Дяківський (161-ий) і Й. Чабан (242-ий). По п'ять членів записали: М. Кузьмо (277-ий); Г. Горбатий (414-ий); Й. Гаврилук (360-ий) і Ю. Гуглик (259-ий).

Дванадцять секретарів-організаторів приєднали по чотири нових членів: Ю. Юрків (130-ий); М. Турко (63-ий); Г. Татарська (94-ий); М. Сверида (316-ий); П. Шевчук (13); В. Пастушок (231-ий); радна Текля Мороз (465-ий); В. Кривий (174-ий); В. Кривулич (266-ий); Ю. Гавришків (283); Л. Гардінк (206-ий) Б. Бойд (381-ий).

П'ятнадцять секретарів-організаторів приєднали по три члени: П. Тимків (458-ий); Г. Толопка (267-ий); П. Щерба (173-ий); Б. Одежинський (216-ий); Е. Матіяш (120-ий); Ю. Лазірко (134-ий); М. Крамарчук (385-ий); Ю. Котляр (42-ий); Дж. Ткач (39-ий); С. Гавриш (83-ий); Д. Галонжка (307-ий), Ю. Кресина (382-ий); П. Билень (17-ий); М. Болоська (282-ий) і Дж. Боланд (409-ий). По два члени вписали: О. Зинюк

Христина Гербеги (Відділ 269-ий).

(15-ий); Я. Завійський (155-ий); М. Захарко (349-ий) В. Зацерковний (439-ий); Д. Стець (59-ий); Г. Словік (7-ий); І. Прийма (292-ий); К. Прове (26-ий); М. Мартиненко (245-ий); О. Лопатинська (194-ий); О. Літепло (361-ий); О. Лаврин (175-ий); І. Куйлич (331-ий); О. Козяк (47-ий); М. Каркоць (345-ий); М. Гентош (305-ий); П. Гаврилук (360-ий); О. Гой (194-ий); Т. Дуда (163-ий); О. Дольницька (434-ий); В. Білик (170-ий); М. Бергман (368-ий) і Дж. Бардел (241-ий). Сорok сім секретарів-організаторів приєднали по одному членові.

За шість місяців 1998 року приєднано 378 нових членів, забезпечених на загальну суму 5,741,578 дол. Пригадуємо всім секретарям Відділів та членам управ Відділів, що приєднування членів є одним з найважливіших завдань. Ріст Відділу є рівнозначний ростові нашої установи та запевняє її далі існування. Тому не можна ніколи забувати про організаційну діяльність, яка є основою у кожній членській організації.

Професійні продавці Америки і Канади приєднали 72 нових членів на суму 3,133,436 дол.

ПОСТАТІ

Д-р С. Парфанович-Волчук — визначна лікарка-громадянка і письменниця

(З нагоди 100-річчя з дня її народження)

Сьомого червня 1998 року сповнилося 100 років з дня народин найбільш знаної і видатної української лікарки-громадянки та письменниці св.п. Софії Парфанович-Волчук.

Прожила вона тільки 70 літ, але своєю багатогранною діяльністю зробила більше, як три жінки-патріотки.

Її життя і діяльність можна поділити на два періоди: на передвоєнний період, який охоплює медичні студії, спеціалізацію і працю лікарки-гінеколога, активне членство і працю при Українському Лікарському Товаристві і Союзі Українок, просвітнянську і гігієнічну публіцистику та протиалькогольну і протинікотинну діяльність на рідних землях, в Галичині.

Другий період, післявоєнний, що охоплює лікарську і просвітнянську діяльність в Німеччині, а потім лі-

карську і громадську та письменницьку тут, в Америці.

Д-р Софія Парфанович народилася 7-го червня 1898 року у Львові, в родині залізничного службовця Миколи Парфановича, який походив із старого шляхетського роду Сас, що виводився з Пархоменків, які вимандрували з України; потім у Галичині цей рід дійшов до почесностей і власності в Жидачівщині та поділився на дві галузі — на духовників і військових.

На Гуцульщині діди її були священиками, в Косівщині, село Річка, потім в Отинії біля Станиславова (тепер Івано-Франківське).

У родині було п'ятеро дітей, яким батько Микола дав університетську освіту: Константин, Софія і Теодор були лікарями, а Юлія і Ольга учительками.

Софія закінчила жіночу гімна-

зію у Львові в 1916 році з визначним успіхом, а під час Першої світової війни виїхала з батьками до Відня.

В 1917 році вступила на медичний факультет Львівського університету, але на другому році студій, внаслідок польсько-української війни, була змушена виїхати на еміграцію до Праги, де продовжувала свої студії. Потім повернулася до Львова і закінчила медичні студії в польському університеті та отримала в 1926 році диплом доктора медичних наук.

Під час медичних студій була активним членом „Медичної Громади” у Львові, а потім у Празі належала до Української Академічної Громади і Жіночого Студентського Товариства.

В 1926 р. вступила в члени Союзу Українок і працювала в цій організації ціле своє життя, чи то в краю, чи потім у Німеччині й Америці, та дописувала на медичні теми у жіночих журналах.

З 1926 року належала до Українського Лікарського Товариства, виголошувала доповіді на сходинах і лікарських з'їздах та помішувала свої праці в „Лікарському Віснику”.

Вже на другому році своєї практики в шпиталі відкрила свою приватну канцелярію, спершу у внутрішніх і дитячих недугах.

Після закінчення спеціалізації працювала безплатно як ординатор-гінеколог у поліклініці Народної Лічниці.

Д-р Софія Парфанович належала до основників Українського Гігієнічного Товариства у Львові в 1929 році, де очолювала протиалькогольну секцію.

В 1929 році стає активним членом а згодом головою та редактором „Відродження” (1930).

Ще в 1931 році вона одружилася з банківим службовцем Пилипом Волчуком, що мав сина Романа з першого подружжя. Він був її вірним товаришем і видавцем її писань та потім помер на еміграції в Авгсбурзі (Німеччина) у 1946 році.

В цьому періоді вона написала багато статей на медичні і притиалькогольні теми до українських газет і журналів, а крім того свої більшші праці.

Під час першої большевицької окупації Західної України всі українські товариства припинили свою діяльність, а в тім Українське Лікарське Товариство, „Відродження”, Союз Українок, Українське Гігієнічне Товариство та інші.

Д-р Софія Парфанович закрила свою приватну практику, а працювала лікарем-асистентом у гінекологічній і положничій клініці Львівського Медичного Інституту.

Тоді вона написала доцентську працю „Метастази злоякісних новотворів яєчників до центральної нервової системи”, яку внесла до конкурсу на звання доцента в Львівському Медичному Інституті у 1941 році. В той час віддала ще більше енергії і праці як директор Медичного технікуму.

Під час німецької окупації (1941-44) відновила свою приватну гінекологічну практику та працювала ординатором-гінекологом у шпиталі Народної Лічниці. Вона теж дописувала до українських часописів і журналів та приготувала свої літературні твори, які вже ви-

дала на еміграції, як: бойківські оповідання „Загоріла полонина” та новелі-нарис „Інші дні”, видані в Авгсбурзі в 1948 році.

При кінці Другої світової війни виїхала на Захід, спершу до Австрії, де працювала як лікарка в шпиталі в Куфштайні, а потім у фабриці мануфактури в Тельфсі (Тироль), де опікувалася дівчатами-остівками, вивезеними насильно на роботи в Німеччині.

При приході американців перенеслася з чоловіком до Німеччини і працювала лікарем в українському таборі Сомне-Казерне в Мюнхені.

З кінцем 1946 року до її виїзду до Америки в 1949 році працювала гінекологом у міжнародному ДП шпиталі в Авгсбургу.

В 1949 році емігрувала до ЗСА, зразу працювала в одному із шпиталів в Огайо, а потім перенеслася до Дітройту, де замешкала на постійно.

Один рік працювала в шпиталі св. Хреста на гінекологічному відділі, аж доки тяжка хвороба і операція не перервала цю працю.

В 1952-53 роках д-р Софія Парфанович відбула свій „інтерншіп” у шпиталі Дияконісок, і в 1956 році склала лікарські іспити та одержала дозвіл (лайсенс) на виконання лікарської практики.

Згодом відкрила приватну лікарську канцелярію в західній частині Дітройту, але вже на початку 1959 року мусіла її закрити з приводу невдалої операції сітківки в лівому оці.

З осені 1959 року до літа 1962 року працювала в Державному Шпиталі для умово-недорозвинених осіб в Ляпір у стейті Мишиген.

З 1962 року віддалася в цілому літературній творчості.

В дітройтському періоді опублікувала понад 35 своїх статей і новел у жіночих журналах „Жіночий Світ” та „Наше Життя” та видала 10 своїх оповідань і повістей з людського і тваринного життя. Зокрема, повість про пса Фіка та людей під час лихоліття війни „Такий він був” нагороджена першою літературною нагородою СФУЖО в 1961 році.

Померла д-р Софія Парфанович вночі з 26-го на 27-го грудня 1968 року в Дітройті, прийнявши Найсвятіші Тайни з рук о. ігумена (тепер Владики) Іннокентія Лотоцького, ЧСВВ.

Дітройтська українська громада справила їй величавий похорон; Панахиду за православним визнанням відправив о. протоєрей О. Биковець зі Свято-Андріївської церкви, а похоронні відправи перевів о. Г. Жидан та о. І. Прокопович у церкві Непорочного Зачаття.

Тіло покійної спочило на цвинтарі Мавнт Олівер в Дітройті.

Після похорону відбулася скорботна тризна, де кілька учасників і делегатів від українських організацій виступили з прощальними промовами. Слово від Українського Лікарського Товариства мав д-р Володимир Прокопович, а від Союзу Українок Ярослава Сена та інші.

Такий був життєвий шлях нашої незабутньої лікарки, письменниці і громадянки д-р Софії Парфанович-Волчук.

Д-р Павло Пундій

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

З днем 3-го липня 1998 року „Свобода” змінила свій формат і стала тижневиком.

Тепер це зовсім нова газета з численними новими ідеями і змінами, які можуть зацікавити читачів. Передплатіть її, і самі переконаєтесь!

БАЖАЮ ПЕРЕДПЛАТИТИ „СВОБОДУ”

Ім'я і прізвище: _____

Адреса: _____

Місто: _____ Стейт: _____ Поштовий код: _____

На короткий час, до 15-го вересня, є полегші для нових передплатників, коли вони замовляють або дві „Свободи”, або „Свободу” і „Український Тижневик”.

В тому часі нові передплатники одержать 20% знижки в передплаті і кольорову карту України.

Ім'я, прізвище та адресу просимо подавати англійською мовою

(Передплата за дві „Свободи” в тому часі коштуватиме 64 дол. для членів УНС, а 80 дол. для не-членів). Звичайна однорічна передплата виносиме тепер 40 дол. для членів УНС, а 50 дол. для не-членів. У названі ціни входить доставка додому.

Чеки слід висилати до „Свободи” на адресу:

„SVOBODA”

P.O. Box 280, 2200 Route 10

Parsippany, NJ, 07054

Телефонувати: (973) 292-9800 Ext. 3042

РЕЛІГІЯ

ГІРКИЙ РОЗДУМ НАПЕРЕДОДНІ СОБОРУ УГКЦ

ЧИ ПАМ'ЯТАЄМО МИ ЗАПОВІТ
ПАТРІАРХА ЙОСИФА?

Дарія Миндюк

Незалежній Україні добігає сьомий рік. На жаль, вона все ще, з різних причин, не запевнена надійно й остаточно. Задовго советський режим денационалізував Україну, руйнував традиційний респект нашого народу до праці, прищеплював почуття меншевартості. Невідомо, скільки часу потрібно, щоб власна держава підняла українську націю з колін, вдихнула у неї дух свободи і самоповаги, дала сміливість вирішувати проблеми без чужої апробати. Бо тільки глибока та ясна національна самосвідомість, а не чужі чинники правління, не унії чи договори, є запорукою здобуття і збереження прав нашої держави і нашої Церкви.

А покищо в Україні зійшлися у тугий вузол проблеми церковного життя. Існує велика потреба єкуменізму між усіма гілками українського християнства. Тому й очікуємо, що найгостріші точки церковної проблематики в якійсь мірі з'ясує Собор Української Греко-Католицької Церкви 23-30-го серпня у Львові. Учасниками його будуть священники, монахи чини і делегати-миряни. В частині синодальних нарад візьмуть участь тільки владики.

Кожного свідомого мирянина непокоять справи Церкви, якої він є живою частиною, дальша її доля. Добре відомо, що УГКЦ перейшла довгий шлях переслідувань і мучеництва, особливо в советській тюрмі народів, і тепер ще не посіла належного їй місця у Вселенській Церкві як суверенна самоуправна одиниця.

На Львівському „псевдо-соборі” в 1946 році (без участі нашого єпископату) уневажнено Берестейську унію, зліквідовано нашу УГКЦеркву в Україні, а на Соборі Російської Православної Церкви в Загорську в 1971 році, з участю представників Ватикану, ще раз потверджено зліквідування УГКЦ. І ні тоді, і ніколи пізніше Ватикан не запротестував проти тієї несправедливості.

Після смерті Патріарха Йосифа, у його „Завіщанні” читали ми ці рядки: „Апостольський Римський Престіл... під впливом і властю урядовців Римської Курії... взяв в 1970-их роках політичний курс, який спричинив болочий удар для нашої Церкви в Україні, а ще більше для тієї частини нашої Церкви і народу, що знайшлася у вільному світі”... Правдивість тих слів безсумнівна.

І за 20 літ перебування Патріарха Йосифа в Римі вся преса світу подібно насвітлювала ставлення Ватикану до нашої Церкви. Були критичні коментарі у зв'язку з ігноруванням її самобутності, теж передбачувалося її повну ліквідацію.

З трагічної історії нашої бездержавності знаємо, що наша УГКЦерква була завжди оборонною твердинею проти денационалізації, і тому її вороги різними способами старалися знищити. У цьому нищенні активну участь брало римо-католицьке духовенство.

Теперішній Папа, поляк Кароль Войтила, прийнявши ім'я Іван Павло II, цим підкреслив, що піде слідами своїх попередників. А вони започаткували політичний діалог з Москвою, так звану „остполітік”.

Іван Павло II дуже здібний дипломат. Його контакти з Москвою докладно наперед обдумані. Вже на другому році свого понтифікату Папа подбав, щоб на Надзвичайному Синоді єпископату УГКЦ, лише для цієї цілі скликаному, вибрати людину „з прикметами лагідності і покорності” (слова Папи), щоб в цей спосіб унеможливити опір ватиканській „остполітік”.

Сталося це під особистим наглядом самого Папи і під уважним оком Римської Курії, зокрема архієпископів Сільвестріні, Бріні, Діаса, Ріццато, які унапрямили голоси наших владик. Адже ж Папа міг доручити скликати синод не у Ватикані, а радше в храмі св. Софії, де зовсім вільно, без чужого нагляду і натиску, було б вибрано кандидатів, і пізніше одного з трьох Папа затвердив би!

Хіротонія Арх. Мирослава відбулася у Сикстинській каплиці. Висвячено не вельми знаного загалом нашого духовенства священника, простою мовою кажучи, „Богу духа винного”, щоб скорився Папі і його волі. Тільки чотири місяці перед тим Рим, без консультації з Патріархом Йосифом і українським єпископатом, призначив Арх. Мирослава філадельфійським Митрополитом. Треба пригадати, що це несподіване призначення проголосило ватиканське радіо, про що Патріарх Йосиф не дістав попереднього письмового повідомлення. У самий перший день святкування 40-ліття єпископської хіротонії Патріарха Йосифа в Римі, на яке прибули українці-католики з усіх сторін світу.

Папа запровадив зручне для себе синодальне правління в нашій Церкві. Тільки за його дозволом та після узгодження предмету нарад може бути скликаний синод. Але яке значення постанов Синоду? В листі „До їх Святости Пімена” Іван Павло II перекреслив важливість „акту осудження” Львівського собору 1947 року (на якому зліквідовано Українську Греко-Католицьку Церкву), а той акт осудження видав синод УГКЦеркви у 1980 році. Той самий синод, що його сам Папа для нашої Церкви встановив! Листування Івана Павла II з Патріархом Московським Піменом було поміщене в українській пресі з додатком інформаційного листка „Католицької Пресової Агенції”.

Не забулося також і це: коли в 1971 році в підмосковному Загорську провідники Російської Православної Церкви зачитали „документ” про „самозліквідування” УГКЦ, то присутні там представники Ватикану ніяким чином не запротестували.

Все те діялося багато літ тому. В нашій пресі не видно було реакції владик. Аж в 1984 році появилася репліка з філадельфійської митрополічної канцелярії, — відгук на одну, зрештою, правдивого змісту, статтю з конкретними спостереженнями щодо ролі Папи Івана Павла II в житті УГКЦ. В тій репліці заперечено засекреченість Апостольської Столиці, суспендування одружених наших священників, намір Ватикану

ліквідувати нашу Церкву, ще і ще підкреслено прихильність Папи Івана Павла II до нашої Церкви.

В чому ж ця прихильність проявлялася?

Візьмімо ситуацію нашої Церкви в Польщі. Українцям-католикам віддано лише кілька церков, рівночасно деякі наші церкви, пам'ятки минулого, залишено на руїну (пригадаймо графіки із видом тих церков Тирса Венгріновича з Польщі), інші віддано до ужитку польського уряду. Чи Папа про це не знає?

Справа Перемиської катедри закінчилася орендою позиченого храму. Цілком можливо, що костел Пресвятішого Серця Ісусового вже став навіть власністю тамтешніх українців-католиків. Збудований в готичному стилі, буде цей храм по волі наших братів і сестер відчувати від східнохристиянського духа, щоб легше перейти на шлях латинізації і денационалізації.

За майже 17 років свого понтифікату Іван Павло II поставив в ряди святих 268 осіб різної національності, а його попередник, Павло VI, за 16 літ понтифікату проголосив 72 святих. Отже, Іван Павло II — в чотири рази більше. А всі Папи-попередники в цілому XX столітті проголосили лише 158 осіб святими. Іван Павло II відразу напочатку свого понтифікату визнав поляка Максимиліана Кольбе святим, без процесу беатифікації. Між числом 607 беатифікованих до 1995 року, про це подають біографи Івана Павла II, є поляк о. Попелюшко і ряд інших поляків. Чому ж нема місця серед святих чи лиш беатифікованих для Слуги Божого Андрея Шептицького, помімо усіх дотепер наших старань?

В офіційному листі Ватикану до Патріарха Йосифа було звернення: „До Архієпископа для українців Львова”. Як ми це маємо розуміти? Чи Папа певний, що Львів є польським містом?

Зовсім недавно українців-католиків збентежила вістка про найновішу, вже не засекречену дію Ватикану щодо нашої Церкви. Державний секретар Ватикану, Кардинал Анджельо Содано, передав папському нунцієві у Польщі листа з вимогою, щоб усі одружені греко-католицькі священники залишили Польщу. На їхнє місце буде призначено польських священників. Цей крок Ватикану дискримінує традиції східного духовенства. Та найгірше, що відтепер польські священники активніше займуться златиншенням нашої Церкви.

Невтішна новина про вигнання одружених греко-католицьких священників з Польщі сколихнула, наразі, великий прошарок української спільноти. „Нарешті”, бо задовго наша спільнота не знала, не розуміла і, у висліді, зовсім не цікавилася справами нашої Церкви. Не знала, бо замало було інформацій в нашій пресі. Не цікавилася, бо і не розуміла тяжкої ситуації рідної Церкви.

Довголітнє зближення Ватикану з Московською Патріархією, дійсну орієнтацію Папи Івана Павла II треба правильно розуміти: ця орієнтація не виказує прихильності до українства. Разом з тим я не думаю, що вона доведе до заборони будівництва нових храмів Божих, молитви і відправ у візантійському обряді.

Щодо кличу „Переїдм до Православ'я!”, то він є нерозважливим виявом нестійких українських характерів. Наші православні брати і сестри мають ту саму проблему з Москов-

ською Патріархією, яка продовжує бути слухняним знаряддям в руках російської держави.

Справді важливою подією слід вважати спробу церковно-релігійного замирення між Українською Греко-Католицькою, Українською Православною Церквою Київського Патріархату і Українською Автокефальною Православною Церквою. В червні минулого року вони спромоглися на спільну заяву. Це був акт вкрай потрібного нам єкуменізму:

„З почуттям великої відповідальності за долю України, яка впродовж віків домагалася стати вільною серед вільних, з турботою про єдність наших Церков, напередодні величавого ювілею 2000-ліття Різдва Христового, звертаємо свої молитви до Всемилосердного Бога, Царя віків і Творця всього, з проханням захищати і оберігати український народ від всіляких бід і негараздів. Ми вже можемо і мусимо будувати основи самостійного церковного і державного життя, Христова Церква не може нехтувати цим історичним моментом...”

На превеликий жаль, цей заклик дуже скоро затих, наче зовсім його не було, бо Апостольський Престіл з Папою Іваном Павлом II у проводі не згідний з плянами самостійного життя Української Греко-Католицької Церкви в Україні. Ватикан не прийняв того замирення наших Церков, яке у висліді могло б проявитися спільним святкуванням в Україні, й тому вирішив інакше. А провід нашої Церкви, підпорядкований ватиканській юрисдикції, слухняно пішов за ватиканськими вимогами. Тому Постійний синод УГКЦ постановив, що головні торжества з приводу 2000-ліття християнства Українська Греко-Католицька Церква відсвяткує в Римі. Іван Павло II вирішив не дати нагоди, щоб усі українські Церкви з участю численного духовенства, монашества і мирянства, з державним проводом України, урочисто засвідчили перед світом свою присутність в християнському світі, на своїй рідній землі, у своїй вільній державі.

Римські святкування, із скромною участю УГКЦ, засвідчать наше духовне уярмлення, повну залежність від Ватикану, відокремлення від інших Церков України, які мають право на існування та сповідання їхніми вірними одного і того самого Бога, разом з нами.

Чому такий стан існує? В неمالій мірі тому, що про ватиканські і московські пактування, на які вказав Патріарх Йосиф у своєму „Завіщенні”, пересічний мирянин нашої Церкви не знає. Винна тут інерція, майже іраціональний брак ініціативи серед нашого духовенства і владик. „Насамперед недостатня освіта, виховання в чужих школах, впливи чужого оточення, незнання минулого своєї Церкви, якій покликані вони на вершинах служити... „овочами... є легковаження того усього, що наші діди і прадіди здобували своїм трудом і жертвами („Завіщення”, стор. 18).

Вірність Апостольському Престолові стали причиною заслання Патріарха Йосифа, причиною його терпіння у 18-літній каторзі в Сибіру. За його страждання, загибель тих усіх, що їхніх імен неможливо тут перелічити — чи ми не зобов'язані нашу Церкву боронити?

Владики оправдують своє пасивне становище тим, що Іван Павло II, в

(Закінчення на стор. 16)

ЛІТЕРАТУРА

ЗАЧАРОВАННИЙ ЖИТТЯМ

(Презентація спогадів Миколи Руденка, в Київському Будинку вчителя)

У цьому славному домі, стіни якого пам'ятають перші читання Універсалів Центральної Ради, тепер відбувається багато культурних заходів, зокрема презентацій. Одна з найцікавіших, 23-го травня ц. р., тривала дві години при напруженій увазі залі. Це була презентація давно очікуваної книги спогадів Миколи Руденка.

Цей автор не може скаржитись на байдужість публіки — прийшла до нього заслужена популярність ще від часів роману „Вітер в обличчя” (1955), та віршів, які часом конфіскувались цензурою. Його глибоко народна доброта та народна ширість і працьовитість раз-ураз розривали ланцюги соцреалізму. З його книг поставав автор, який любить і розуміє життя та людей.

Нарешті — документальна книга, спогади і сповідь. Кажуть іноді: той чоловік має що згадувати. Воно так. Але це ще не матеріал для свідчень про епоху і про себе. Вартість спогадів — у беззастережній правдивості і чесній сповідальності. І, звичайно, в просвітленості бачення.

Нарешті повіяло гірким вітром половецького степу зі спогадів поета, який просить в легенду вже ось тридцять років — Миколи Руденка. Починаючи від назви „Найбільше Диво — Життя” — книга правдива і трохи відлунує стихійним переплетенням „поетії і правди” (Гете).

Це найбільше диво життя, відкриті міцним духом людини, що вирвалася з ідолського полону і зрозуміла: Божий дар життя, Божий талант було вручено особисто мені! В несвідомий і неясний день народження...

Микола Руденко сказав своє перше „НЕ ДАМ” ще в школі, коли повстав проти скорумпованої номенклатури, яка все живе перетравлювала ще до цвіту. Це була вдала роля „чесного комсомольця” (виключеного), який вірить тільки у Вожда! Він тоді ще не знав, що у ньому сидить ген Хвильового, котрий і перед смертю хотів „Ще раз гайнути проти течії”.

У книзі Руденка багато цікавих життєвих спостережень і глибоких роздумів над долею, якою, за його переконанням, опікується Провидіння. Однак головне тут — багато фактів, з яких напрошуються висновки.

Його завжди рятувала чесність і совісність роду. „Яке коріння, таке й насіння”. То закон, зформульований в прислів'ї. Руденки того кореня прожили в біді, як камінь у воді, жили зі своєї праці, але кривими способами наверх не вискакува-

ли. Вони не відходили від Бога, хоча течія життя відносила. Школяр Микола навчав свою матір:

— Бога немає.

— А хто ж на землі все живе створив?

— Ясно хто — природа.

— Тоді природа — Бог.

Пам'ятаю вираз матиного обличчя, коли вона казала оці слова: „Природа — Бог”. Воно було освітлене зсередини якимось внутрішнім сонцем — я ніколи матір такою не бачив”.

Отже, церкви було понищено, а Бог в народі залишився. Залишилися й поняття про добро і зло. „Я змалечку не терпів брехні”, — згадує М. Руденко. Видно, це й було його імунітетом проти системи.

Треба було мати вироблену силу і добру моральну витримку, щоб після перших помилок протверезіти. „Я потрапив у вирування тієї сатанської каламуті зосліпу”, — згадує автор рік 1947, коли його призначено редактором журналу „Дніпро”. Уже в 1949 він спробується на сміливість захищати свого вчителя, поета Леоніда Первотом'яського, замість цькувати його.

Часи були непевні, слизкі. Спokusи величезні. „Ми інколи обговорювали спілчанські справи за чаркою — Корнійчук, я і Дмитерко... Я письменником був оголошений набагато раніше, ніж спромігся ним стати”.

Справді, треба бути в ласці Провидіння, щоб вирватися з такої ситуації і з такого оточення. Ніхто в українській літературі не може похвалитися таким діапазоном контактів і такими перепадами долі. Але й ніхто не визрів до сповіді, щоб сказати всю правду, як то воно було там. За завісою секретності. За завісою часу.

Правда, Миколі Руденкові сповідатися легше: він не втрачав голосу сумління, зате втрачав один за одним їхні шаблі. Він відчував присутність сили вищої, яка його рятувала і від вогню, і від води, і від нечистоти. Чи не та сила і вберегла його від партійної, від спілчанської, від академічної рутини, що уніфікувала тодішніх людей та робила їх такими схожими на підступах до державного корита.

Микола Руденко тримався ближче до природи і до людей праці. Тверезість до нього приходила від зустрічі з жахливою бідністю нашого народу, а він її добре знав ще змалку, від зустрічі з босим фронтовиком, який стоптав

військові черевики, а нові купити не мав защо.

Аксіома „Правда” не могла брехати” захиталася в його очах ще до Хрущовського листа про Сталіна. Але лист все одно „перевершував можливості людської психіки”.

Микола Руденко, мабуть, на щастя, не отримав вищої освіти, Саме йому серед письменників судилося розв'язувати найважчі завдання, поставлені часом. Відколи він помітив, що Юпітер є звичайним біком, то почав його розглядати з небезпечно близької віддалі. Нахил докопуватися до правди вів його щораз далі. Нарешті, він зважився взяти бика за роги і... здійснити задумане ще Гербертом Велсом: „зголити бороду Карлові Марксові”.

„Злочин” дисидента, „колишнього письменника”, дуже своєрідний: це інтелектуальний виступ проти системи, яка боялася світла. Тоді повставали проти Сталіна. Рідко — проти Леніна. А Микола Руденко — проти Маркса, „який своїми писаннями потьмарив закони природи”, давши хибне визначення додаткової вартості, що й закладено в основу його революційного економічного вчення.

Як організатор Української Гельсінської Групи, він „допомагав” системі виконувати свої міжнародні зобов'язання, тобто спонукав голосно говорити про те, що вона воліла замовчувати. Він виніс приховані українські проблеми на міжнародний форум.

Як автор „Економічних монологів”, М. Руденко знаходить у самого ж Маркса альтернативу бездушному марксизмові — ідею фізіократів про урожайність землі і енергію сонця як джерело додаткової вартості.

В „останньому слові” на суді М. Руденко виступив на захист того євангельського Слова, що стало Світлом для світу. Мені пригадується перше знайомство з Миколою Руденком. Він приніс (1961 р.) до редакції журналу „Вітчизна” свій есей „Слідами космічної катастрофи” і дав мені в руки, наче таємницю, про яку не слід говорити. Там уже були його космогонічні візії та екологічні тривоги з приводу боротьби проти природи. Я був здивований: вперше трапився мені письменник широкоосвічений, який живе по той бік побутових інтересів і поза політичною кон'юктурою. Його роман „Остання шабля” на початку 60-их виділявся серед тодішньої прози якоюсь повнотою почуттів, пошуком українського народного типу, наділеного любов'ю до людей і добротою, схильністю шукати „правду з серцем”.

Цей нахил доброї Руденкової натури творить теплу авру його книги. Він скрізь, навіть серед концтабірних наглядів знаходить добрих українців: „людиною можна залишитися в будь-якій уніформі”.

Книга спогадів подає точні характеристики письменників-сучасників, особливо з морального боку.

Право на сувору правдивість дає йому не стільки вистраждане, скільки суворість усього життя, пройнятого імперативами „повинен”, „мушу”. Тут і джерело його сили. Але „головне в людині належить не їй”. Це відкриття дало йому друге народження. Адже Микола Руденко пішов проти течії не з особливих мотивів. Все у ньому — від всеплодющої Землі і від всемогутнього Неба!

„Зустріч з Пантократором для мене, атеїста, була великим потрясінням. Три доби я прожив із полум'яним шоломом на голові... Мене палив Космос...”, Я вдячний таємничим силам, що вели мене через усе моє життя. Вони знали, що мені належить робити, знали набагато краще за мене”. Хто ще може дати такі свідчення про себе, не боячись прославитись божевільним?

Книга Миколи Руденка — не просто спогади. Тут є багато загадок життя. Тут є над чим думати. Автор захопив широку ниву. Вона кличе молодих і відважних.

Перша зустріч українського читача зі „Спогадами” перетворилася на своєрідне свято. Дмитро Білоус поділявся згадками ще про часи їхньої співпраці в журналі „Дніпро”. Побратими з етапів — Микола Горбаль, Михайло Горинь, Василь Овсієнко — доповнили останні сторінки спогадів. Нарешті, Олександр Скоп і Осип Зінкевич домалювали образ того Руденка, що залишився поза кадром: історія закінчується зустріччю з дружиною Раїсою — зустріччю двох політ'язнів на засланні. Вони розповіли про його працю на еміграції.

На особливу увагу заслуговує заключний виступ автора. Саме тоді він повернувся з подорожі на Донеччину, в край дитинства. Нині там ожили усі злі духи, культивовані системою насильства. Але рідний край чекає також на Миколу Руденка, на його слово, його пораду. Він багато бачив на своєму віку і переконався, що незримі сили могутніші за сили зримі. Він говорив спокійно, з надією.

Слово сина Донецького краю сповнене любови й віри у всемогутність добра, у незнищенність нашого коріння.

Євген Сверстюк

Нові видання

Гумористичні близнята Г. Черинь

У першому півріччі 1998 року в Україні, у тернопільському поліграфічному підприємстві „Тайп” побачили світ новонароджені близнята — два томики гуморесок відомої в діаспорі та Україні письменниці Ганни Черинь п.н. „Смійтесь зі мною”! і „Смійтесь зі мною знов”!

Обидва томики мають чепурні обкладинки, виконані мистцем Всеволодом Магасом. У першому гумор, сатира та епіграми розміщені на 226 сторінках, а в другому

на 186 сторінках. Кінцеву обкладинку обидвох книжечок прикрашує еклібрис авторки, створений мистцем Тирсом Венгриновичем, та написи: Спілка Письменників України і Об'єднання Українських Письменників „Слово”. Редактор — Петро Сорока, відповідальний за випуск — Степан Коваль, технічний редактор — Надія Кобзар, коректор — Тетяна Мазурик.

У передмові авторка підкреслює, що грань між гумором і сатирою тонка. Крім того, зазна-

чує, що „здебільшого Ганна Черинь пише м'яким гумористичним пером, стараючись нікого не образити, а часто й підтримати. Але ті, що впізнавали в тім чи іншій вірші себе, не завжди були задоволені зі свого портрету, тому й признається в одному зі своїх віршів:

„Я такої породи снайпер,

Що не цілячись в ціль влучала”.

Все ж таки обидві збірки дадуть читачеві чимало задоволення, бо вони повні гумору і сатири.

Обидві книжки разом з персилкою коштують 25 дол. і можна їх придбати, пишучи на адресу: Halyna Pankiw, 652 Norwood St., Port Charlotte, FL 33952.

Меморіал Патріярха Йосифа в селі Заздрість

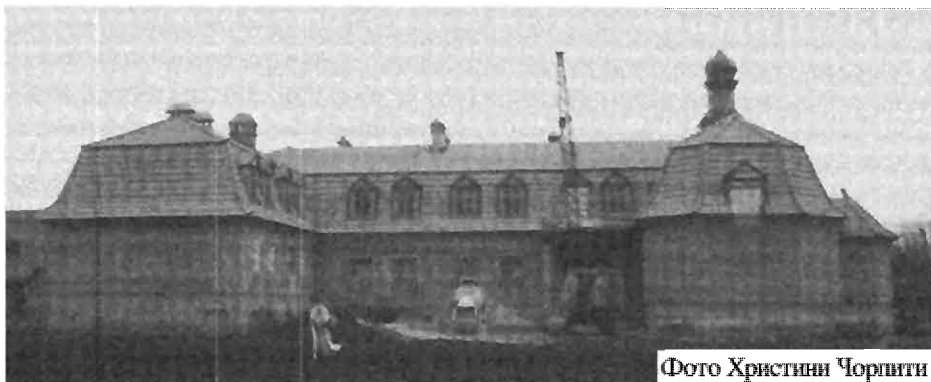

Фото Христини Чоршати

Музейно-меморіальний комплекс Патріярха Йосифа у селі Заздрість.

Романа Навроцька

Майже три роки минуло від часу, коли ми інформували на сторінках „Свободи” (6-го вересня 1995 року) про посвячення площі під будову музейно-меморіального комплексу Патріярха Йосифа в його родинному селі Заздрість, біля Тернополя.

Посвятив площу Владика Юліян Гбур 16-го квітня 1995 року, у 50-ліття ув'язнення єпископату Української Греко-Католицької Церкви.

Вибираючи цю дату, ми бажали підкреслити історичну тяглість у житті нашої Церкви. Після важкого допущу, страждань і руїни Господь відчиняє нам двері до відродження і розбудови нового життя.

Всі культурні народи світу стараються зберегти пам'ять своїх визначних людей. Блаженніший Йосиф — найвизначніша постать новітньої історії нашої Церкви, несхитний Ісповідник Віри, хоч в Україні мало відомий, зокрема молодому поколінню.

Не раз ми зустрічалися з сумнівами, чи не краще будувати в якомусь більшому місті. З повною відповідальністю стверджуємо: будівництво схвалили провідники Софії в Римі. І таким було бажання Патріярха. Ще в 1974 році він виразно сказав: „Як прийде час, відкупіть мою родинну хату в Заздрості, а потім побачите, що зробите”. Після позитивної відповіді, витягнув нагрудну панагію і просив присягнути. Це нас зобов'язує, це — заповіт.

Нелегко тепер будувати в Україні, а тим більше з віддалі тисяч миль. Все ж таки, попри всі труднощі, ми зближаємося до кінця. Меморіальний будинок повинен бути викінчений до початку вересня, посвячення призначено на 13-го вересня (неділя) ц. р.

Віднову родинної садиби Сліпих, себто музейну частину цілості, залишаємо на наступний рік. Перед нами ще багато праці. Мусимо, однак, якнайскоріше створити умови

для монахинь, які будуть заряджувати посілістю, щоб вони могли почати працю з молоддю.

Проект будови меморіального комплексу виконали інженери Львівської Політехніки: проф. Андрій Рудницький, Микола Бевз і Юрій Дубик. Під їх наглядом проводиться будова, яку здійснює фірма „Збруч” з Тереховлі.

Будова ведеться в глибині подвір'я колишнього господарства родини Івана Сліпого, батька Блаженнішого, бо тільки там ми одержали землю від сільської Ради. Це великий комплекс, побудований у формі букви П. На партері буде каплиця, бібліотека, кімната для відвідувачів, велика їдальня, гостинні кімнати, мешкання для священника, адміністративні й господарські приміщення. На верхньому поверсі — келії для монахинь та кімнати для гостей.

Будова мурована з цегли, тинкована, дах з черепиці, зовнішні стіни обкладені докруги рожевим пісковиком. Таким самим пісковиком буде вилічене внутрішнє подвір'я, на якому стоятиме погруддя Блаженнішого Патріярха Йосифа. Його герб і слова зі заповіту будуть на стіні каплиці. Всередині між дверима до каплиці і бібліотеки буде таблиця жертводавців, що зложили понад 1000 доларів на будову, а біля неї — скульптура Крука „Біженці”.

У своєму заповіті Блаженніший писав: „Батьки, християнська родина — це основа здорового суспільства, народу, нації. Це запорука їх росту й сили! І тому заповітую вам: збережіть, а де її розхитано, оновіть в українському народі справжню християнську родину, як негасяче вогнище життя і здоров'я Церкви і Народу”.

Ідучи за вказівками заповіту Блаженнішого, хочемо створити центр християнського виховання молоді на прикладі глибоко віруючої християнської родини Сліпих та на легенді незламного Борця за Церкву й нарід.

Ансамбль Вірського: відгомін у пресі ЗСА і Канади

ПАРСИППАНІ, Н. Дж. — Широко проголошене турне танцювального ансамблю Вірського по Канаді та ЗСА вже після перших його виступів викликало ентузіастичні рецензії чужомовної преси.

Найбільш престижний щоденник „Нью Йорк Таймс” вмістив ґрунтовну рецензію своїй кореспондентки Енн Кіссельгофф, яка на тлі історії, ще совєтської, цього ансамблю пише похвально про сьогодиншнього керівника ансамблю Мирослава Вантуха, як і про усіх танцюристів та їхнє талановите виконання окремих точок програми. При тому рецензентка підкреслює національний дух теперішнього ансамблю, що дається відчуті у цілій програмі.

Не менш похвально пише про наш ансамбль відомий мистецький кри-

тик Клайв Барнс у щоденнику „Нью Йорк Пост”. Він також підкреслює виразну присутність українського національного духу в мистецтві ансамблю. При тому критик дуже схвально висловлюється про танцюристів та їхній вишкіл і з жалем каже, що турне було надто коротке і заслуговує на повторення в ЗСА.

З подібними прихильними опініями зустрічаємося в канадській пресі — від Торонто до Саскатуну. Критик з Торонто вже у заголовку засвідчує „бездоганність українського ансамблю”, подібно прихильно пише преса на заході Канади.

Знаходимо статті про виступи ансамблю у багатьох місцевих американських газетах, а також у польській пресі.

Успіхи українського театру на фестивалі в ЗСА

Українська театральна школа, маючи давні традиції, знову здобула визнання у широкому світі. Цього разу на Міжнародному фестивалі театрального мистецтва, який відбувся в Бентон Гарбор, Миш. Нагороди за найкращу виставу, кращому акторові і спеціальну нагороду за акторську майстерність отримали театр „Мімограф” зі Львова та його актори Вадим Хом'як і Юрко Тимчук.

Театр „Мімограф” засновано у 1985 році. На сьогоднішній день його репертуар налічує 14 авторських вистав, які різняться не тільки тематикою, а й стилем акторської гри. Серед них є веселі, розважальні вистави („Візита ввічливості”, „Ексцентріон”) циркові („Цирк у валізі”), є серйозні філософські вистави („Медіум Спіріто”, „Вітри-

ла”. У 1997 році театру надано статус міжнародної організації АІТА/ІАТА (International Amateur Theater Association), яка є членом ЮНЕСКО.

Успішні виступи пройшли у Польщі, Чехії, Мадярщині, Бельгії, Німеччині, Японії. Тепер театр перебуває у ЗСА, і українські громади мають унікальну можливість приєднати свої оплески до оплесків глядачів 18 країн світу та дістати насолоду від цього високопрофесійного мистецтва. Додамо ще, що вистава „Візита ввічливості або цілком щось іншого” складається з деклямації, співу і веселих сценок в жанрі пантоміми. Телефон для контактів: (440) 842-3529 або (440) 886-6662.

Катерина Немира

3 НОВИХ ВИДАНЬ

Спогади про рімінський ансамбль „Бурлаки”

Вже минуло понад півстоліття, як у таборі полонених українців у Ріміні було засновано ансамбль „Бурлаки”, що своєю піснею давав розраду полоненим. Хор „Бурлаки” з великим успіхом провадив хорунжий Степан Гумінілович, популярний композитор естрадної музики. Збірник вийшов завдяки Ярославові Панькову. На 125 сторінках зібрав він спомини про цей хор, який діяв не лише в Італії у 1945-47-их роках, але також в Англії, від 1947 до 1949 року, та мав багатющий репертуар. Про все це можна довідатися із збірника, що видрукуваний у Львові і є тепер вже у продажі в Монреалі, у Братстві кол. Вояків 1 УД УНА.

Книжку дбайливо ілюстрував Орест Слупчинський, відомий мистецький редактор, вступ написав Богдан Маців, колишній хорунжий 1 УД УНА. Вміщено також авторитетну опінію проф. Валеріяна Ревуцького щодо значення хору та його культурної місії, та його особистий спомин про „Бурлаки”.

Поряд зі спогадами — численні світлинки, ноті деяких популярних пісень, списки хористів та репертуару. Це робить збірник цікавим для кожного читача, а не лише

для тих, що були пов'язані із хором. Низка рецензій з різних українських видань вказують на популярність та прихильність публіки, якими ансамбль „Бурлаки” втішався. Таким він залишився у споминах співучасників та прихильників.

Збірник можна замовляти у Я. Панькова у Монреалі, висилаючи 10 дол. на адресу: 5780 Maricourt, Ville St. Leonard, Quebec H1P 1L3, Canada.

О. К.

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ

універсальне джерело знань про Україну!

Це унікальне видання англійською мовою збагатить будь-яку бібліотеку як приватну, так і публичну.

Том 175.00 дол. (було 95 дол.)

Том 275.00 дол. (було 95 дол.)

За ДВА ТОМИ — 130.00 дол. (було 170.00 дол.)

Плату за пересилку включено.

Замовлення просимо присилати разом з чеком або грошовим переказом на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

P.O.Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Мешканці Нью Джерсі підлягають 6%-му податкові.

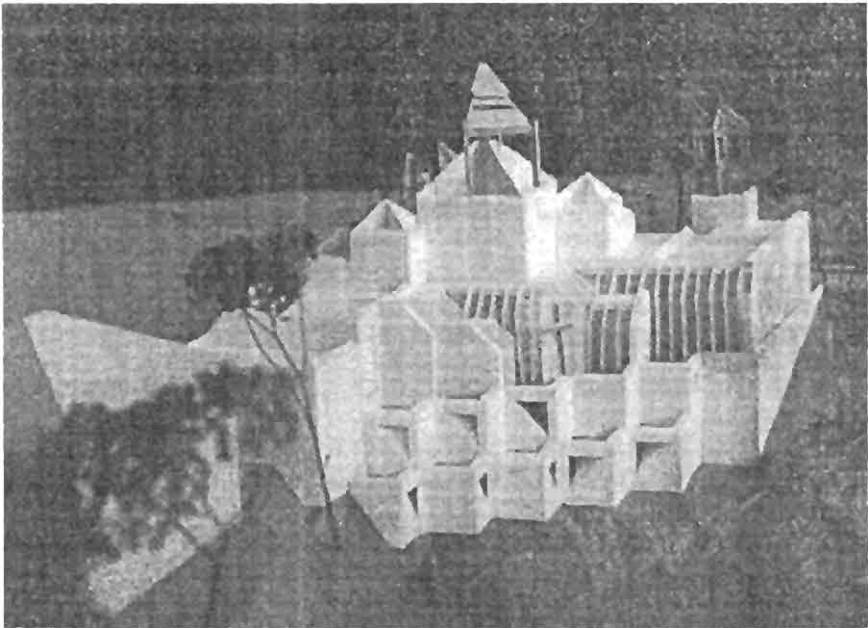
ДУХОВНИЙ ЦЕНТР у СТОЛИЦІ УКРАЇНИ

Починається будівництво церкви св. Василя і монастиря отців Василіян при Львівській площі у Києві.

Саме там розвиватиметься душпастирсько-місійна праця, а особливо, душпастирство молоді.

Дякуємо всім нашим владикам в Україні, зокрема, єпископові Василеві Медвіту, ЧСВВ за сприяння і допомогу в отриманні місця під будову. Проектні роботи виготовляє архітектор Києва Лариса Скорик. Мріємо і сподіваємося довершити будівництво у ювілейному двохтисячному році. Кожна жертва буде цінною цеглиною у зведенні цієї святині. Усі імена жертводавців будуть вписані в пропам'ятну книгу духовного центру, за них кожного місяця будуть служитися св. Літургії, а після закінчення будівлі їхні імена будуть викарбувані на таблицях. Уклінно і ласкаво просимо допомогти нам здійснити цей благородний намір. Вашу жертву можна передати у найближчий василіянський монастир, або надіслати на р/р 26009000 13218 в ОДАК УСБ м. Львова МФО 325019 ЗКПО 208.45.685 з позначкою „на Київ“. Жертводавці з-за кордону можуть пересилати свої кошти на такий рахунок: Kyiv Monastery Fund Account #24447-000 Self Reliance F. C.U 108 2 Avenue, New York, N.Y., 10003, USA.

о. Теодосій Янків, ЧСВВ, протоігумен ЧСВВ, Львів

На світлинці: макет храму і монастиря отців Василіян у Києві.

НАШІ ЖЕРТВОДАВЦІ НА МАНАСТИР І ЦЕРКВУ СВ. ВАСИЛІЯ У КИЄВІ

по 100,000 дол.	Ірина Яворська — в пам'ять чоловіка Ілька Яворського;
по 5,000	Митр. Філадельфій Кир С. Сулик, Степан і Володимира Сливоцькі, Українська Федеральна Кредитівка „Самопоміч“ в Нью Йорку;
по 3,000	Володимир і Анна Рак — в пам'ять родичів Дмитра та Євдокії Рак, Матвія і Мотрії Шкоруті, Марія Зачка — в пам'ять родичів Павла й Єфросини Зачка, о. митрат Іван Білянич;
по 2,000	Марія Зачка — в пам'ять Володимира Королика і сестри Стефанії Решетуки, Текля Гнатишин — в пам'ять мужа Антона Гнатишина, Йосиф Войтович;
по 1,000	Аскольд Лозинський — в пам'ять батька Євгена Лозинського, Йозефа Черник Яворська, д-р Арета Підгородецька й Зенон Черник, Романа й Орест Черник, Василь Калинович, Миролуб Лозинський — в пам'ять родичів Івана, Анни, сестри Надії Одарки, брата Богуслава Ігора, Дарія Кравець — в пам'ять мужа Зенона, Стефанія Шипула, Іван Лозинський;
по 600	Анна Єнджейовська;
по 500	Марійська Дружина при церкві св. Юра (Нью Йорк), Ярослава Чирко — в пам'ять мами Анастасії, Марія Лозинська — в пам'ять мужа Євгена Лозинського, Василь і Володимира Харук — в пам'ять родичів Харуків і Дзубан, Александер і Дарія Леськів, Анастасія Паш — в пам'ять мужа Миколи, родичів Миколи, Пелагії і Дмитра, Анастасії, Корнел і Марія Василик, Михайло та Анна Осташевські — в пам'ять родичів: Григорія й Марії Висоцьких, Максима і Анни Осташевських, Марія Мосяк — в пам'ять мужа Василя Мосяка, Едвард і Катерина Денега, Владика Кир Ізидор Борецький — Торонто, Зенон і Неоніла Крамарчук, Марія й Василь Пецух;
по 400	Марія Пятка — в пам'ять мужа Івана, Мирослава Данилишин — в пам'ять мужа Григорія;
по 250	о. д-р Дмитро Блажейовський, Оксана Луцька — в пам'ять родичів Івани та Миколи;
по 200	Іван Рак — в пам'ять родичів Стефана й Анни і дружини Анни, Василь і Марія Пецух, Михайло й Ольга Ільків, Мирослав і Анна Стахів — в пам'ять родичів Івана і Марії та Михайла і Марії, Стефанія Семущак, Григорій і Галина Лещук, Іван і Стефанія Серант, Борис Галаган, родина Яців — в пам'ять Анни Яців, Люба й Михайло Костриба — в пам'ять батька Григорія Данилишиного;
по 150	родина Стефана Олексина, Марія Пінага — в пам'ять батька Теодора, родичів і членів родини;
по 100	Меланія Коханська — в пам'ять родичів Миколи та Марії Стадник, Марія Пятка, Микола й Стефанія Ганущак, Богдан Барабаш, Іван та Ірина Мокрівські, Дмитро і Стефанія Косович, Микола Зарицький, Катерина Гофман, Анна Качарай, Андрій та Ірина Макар, Теодор Коваль, Анна Гавран, Микола і Стефанія Дворян, Михайло і Юлія Томашевські, Володимир Семюк, Катерина Козопас, Надія Сениця, Семко та Єва Риштитівські, Петро і Єва Гарайда, Віра Менцінська, Володимир Ємчук, Юстина Штокало, Ілля та Параскевія Сірко, Павло і Марія Приймак, Ірена Кливак, Д. Банас, Теодор Воляник, Михайло Ткач, Марія Пришляк — в пам'ять мужа Лева, Юрій Хома, Богдан і Ірина Сорока, Михайло Гойло, Петро й Марія Гусак — в пам'ять членів родини;
по 50	Анна Натина — в пам'ять мужа Василя, Єва Фолик;
25	Василь Пушкідра;
20	Богдан Казанівський.

ДОРОГІ БАТЬКИ!

**ПОСИЛАЙТЕ ВАШИХ ДІТЕЙ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!
УКРАЇНА НЕ МОЖЕ ВТРАЧАТИ СВОЇХ РІДНИХ ДІТЕЙ! БЕЗ
УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ, МОЛИТВИ, КНИЖКИ, ЖУРНАЛУ,
МУЗИКИ, ПІСНІ — НЕ БУДЕ Й УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ.**

Ювілейний Табір Пташат на Союзівці

Перша тура Табору Пташат на Союзівці відбувалася цього року від 27-го червня до 4-го липня. Вже 10 років адміністраторкою табору є членка пластового племені „Перші стежі“, пл. сен. Неоніла Сохан, команданткою — завжди погідна, усміхнена і повна енергії пл. сен. Маруся Борковська, Чп.

До табору прибуло 49 учасників, їх поділено на вісім роїв, які провадили сестрички: Синички — Таня Хархаліс; Плиски — Аня Томко; Зяблики — Дануся Мандич; Снігурчики — Маруся Колодій; Круки — Регіна Микель; Рибалочки — Роксолана Мисило; Горлиці — Ліда Чопівська-Бенсон; Ластівки — Ната Білаш. Щоденні зайняття перекладали сестрички і брагчики: майстрування — Нагалка Сейлик, Катя Канарська і Тамара Фаріон; спів — Дарка Темницька; ігри та забави — Нестор Максимович і Андрій Раковський; „Пізнай природу“ — Стефан Пелешук і Юрко Темницький. Додаткові сестрички — Зеня Олесницька і Леся МекІнтаєр. Про безпеку здоров'я дбали медична сестра Енн Чопівська і д-р Артур Григорович.

Головною темою табору була взаємна дружба — пташки до пташки, пташок до природи, до свого довкілля. Пташата знали, що десь між деревами живе мудра Сова, яка пильно приглядається їхнім зайняттям.

Пташата дбали про природу. Мачали шишки в горіхове масло і зернятка та розвішували їх по деревах для лісових пташок. Ходили на прогулянки, бачили диких качок, лисичку, різних птахів. Прислухувалися гутіркам — „Я люблю музику“, „Я весела/ий“, „Я говорю по-українськи“. Після полудня пташата про-

водили дозвілля з батьками, часто біля басейну. Кожного дня було особливе зайняття цілим табором.

В понеділок діти дізналися, що вони „не цілком“ є пташками, бо пташки потребують крилець. Сестрички дали пташкам чарівну їжу і виготовили кожній своєрідні крила. З вдячності, пташата співали українською мовою чарівні пісеньки.

У вівторок пташата летіли у світ — до Африки, Японії, в Україну і на Гаваї. Там вітали їх мовою даної країни, а про звичаї розказували українською мовою.

В середу сестричка Зеня Олесницька підготувала розповідь про голодну гусеницю і її розвиток від кокона до метелика.

У четвер пташата перекладали „життя в кухні“. Годували себе курудзяними баранцями, носили кохлею воду і підливали дерево, замішували муку з водою і „будували гніздечка“, як пташки. У білих сорочках малі куховарчики завзято місили.

В нагороду, сестрички одягнули пташатам куховарські шапки і вушком повели на поляну до фабрики солодоців. Пташата дістали „кошики“, підходили роями до різних столиків. Прикрашували андрути, кошик, з лизака і паперу майстрували квітку, з цукерків і макаронів насилали нашійники, з „маршмелов“ і родзинків робили звірятко.

Після полудня у п'ятницю до великої залі „Веселки“ прибули батьки, гості і пташата на ляльковий театр. Підготувала його Леся МекІнтаєр, допомагали Рома Максимович і Рома Раковська. Продзвеніла пісенька „Вже прийшла весна“. У казочці „Колобок“ брали участь всі

Пташата слухають розповідь паяцка — Борислава.

маленькі таборовики. Під час майстрування вони виготовили маски дійових осіб казки — діда, баби, звіряток. Як Леся читала, підходили рої у відповідних масках і ставали перед сценою, представляючи казочку. А на закінчення сестричка Леся читала віршовану казку про „Пуделко крейдок, що говорило” (переклад з англійської). Ролі виконували рогові, перебрані за кольорові крейдки.

...Ми пуделко крейдок,
кожна з нас єдина,
але, як ми усі разом,
найкраща картина!..

— Гарно, гарно, дуже гарно...
— Чу-до-во! — плескали малень-

кі долоні, дзвеніли голоси.

А в суботу — олімпіада. Пташата у синіх сорочинках, під звуки музики, із кольоровими стяжечками промаршували доріжкою Союзівки. Тоді зробили „фотографи” багато знімок! На поляні знову ігри, забави. Літають маленькі ширяки, котяться м'ячики, трублять трубки... а тоді — ювілейні уродини мудрої Сови. Пташата вітають пл. сен. Нелю Сохан. Рої приносять дарунки. Штукарно виконані хатки для пташок, гніздечко, галуза з ласощами і багато різних робіток. Вносять уродиновий тортик з горіючими свічечками, співають Многая Літа.

Вечором на поляні вогник.

— Горить ватра, горить ватра, — провадить Дарка Темницька, приграє на гітарі Ірка Зварич. Горять вогники в очках пташат, злітають іскрами і жевріють в очах батьків, бабусь і дідусів. Братчик Нестор пускає ракету. Вся дитяча енергія котиться поміж горами. Командантка табору, Маруся Борковська, розказує казку про Чарівну Сову. Всі рої зокрема проказують своє гасло. Догоряє вогник. Кожне пташатко дістає посвідку про закінчення табору, книжечку й іграшку.

— Ангеле Божий, — моляться діти. Між ними — пл. сен. Неля Сохан.

— Ніч вже йде... — молитовно несеться пісня.

— Дай Боже, щоб пташата запаливали вогник ще наступні десятки років!

А в неділю, після Служби Божої, батьки заладують авта, бо приїдуть нові пташата на другу туру.

Під деревом дідо читає внучкові книжечку „Курчатко-Жовтенятко вчиться рідної мови”.

— Чи на другий рік знову поїдеш з мамою до табору?

— Ні, мама казала, що поїду вже сам, на правдивий!

— О, на Вовчу Тропу... — Дідо міцно пригортає усміхнене хлоп'ятко і поринає у спогади.

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ

влаштовує з доручення

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ

на СОЮЗІВЦІ

в днях від 4-го до 7-го вересня 1998 року

(LABOR DAY WEEKEND)

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ

ЗА ІНДИВІДУАЛЬНІ ПЕРШОСТІ

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ

АМЕРИКИ І КАНАДИ на РІК 1998

і за чаші

УНСоюзу, Союзівки, „Свободи”, (в тому пропам’ятні чаші інж. Б. Рака, д-ра В. Гука, Я. Рубля і д-ра П. Харука), „Українського Тижневика”, Марії Душник і Константина Беня

та грошові нагороди в поодинокій грі:

ЖІНОК і ЖІНОК (35 р. і вище), ЧОЛОВІКІВ, ЮНАЧОК, ЮНАКІВ (18, 16, 14, 12 і нижче р.).

Зголошення до змагань враз із вписовим по \$15.00 приймає:

MR. GEORGE SAWCHAK
724 Forest Ave., Rydal, Pa. 19046

до 31-го серпня 1998 р. Зголошення одержані після 31-го серпня не будуть взяті до уваги турніровою комісією.

ТУРНІРОВА КОМІСІЯ:

Ю. Савчак, Р. Ракочий, ст., З. Снилик, Ю. Попель, Ю. Грабець.

ПОРЯДОК ЗМАГАНЬ:

П'ЯТНИЦЯ, 4-го серпня — год. 1-ша по пол. на Союзівці: елімінаційна рунда чоловіків. Змагуни, які мусять змагатися в цій рунді одержать окремі повідомлення від проводу турніру до вівторка 1-го серпня.

СУБОТА, 5-го серпня — год. 8:30 ранку на Союзівці: зголошення всіх змагунів і змагунк до Турнірової комісії і початок змагань. В цей час учасники турніру отримують інформації про час і місце своїх перших змагань і розподіл дальших змагань в поодиноких групах. В разі дощу, всі учасники турніру мусять прибути до головного будинку Союзівки, де отримують інформації про час і місце змагань.

З уваги на короткий час турніру та велике число учасників, змагуни можуть голоситись тільки до одної конкуренції, яку зазначать точно на реєстраційнім листку.

У змаганнях можуть брати участь змагуни (-ки) яких Т-ва є членами УСЦАК

РЕЄСТРАЦІЙНИЙ ЛИСТОК — ДЛЯ ТЕНІСУ ТІЛЬКИ

Просимо витати та вислати разом з оплатою \$15.00 (Зголошення без вписового не приймається)

1. Ім'я і прізвище

2. Адреса (по-англійськи)

3. Телефон

4. Дата народження

5. Конкуренція та група в якій змагун хоче брати участь

6. Клубова приналежність

Чеки виставляти на: K.L.K. American Ukrainian Sports Club

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ

влаштовує з доручення

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ

ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

НА СОЮЗІВЦІ

5-го — 7-го вересня 1998 р.

(LABOR DAY WEEKEND)

ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

Субота, 5-го вересня 1998 р. год. 10:30 вранці

Вправи — год. 9-та вранці

за ІНДИВІДУАЛЬНІ ПЕРШЕНСТВА УСЦАК та ТРОФЕЇ І НАГОРОДИ

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ у слідуєчих конкуренціях для дівчат і хлопців:

Число конкур.	Вік	Вік	Число конкур.	
1	13/14	100 м. змінний	13/14	2
3	15 і вище	100 м змінний	15 і вище	4
5	10 і нижче	25 м. довільний	10 і нижче	6
7	11/12	25 м. довільний	11/12	8
9	13/14	50 м. довільний	13/14	10
11	15 і вище	50 м. довільний	15 і вище	12
13	10 і нижче	50 м. довільний	10 і нижче	14
15	11/12	50 м. довільний	11/12	16
17	13/14	50 м. горілиць	13/14	18
19	15 і вище	50 м. горілиць	15 і вище	20
21	10 і нижче	25 м. горілиць	10 і нижче	22
23	11/12	25 м. горілиць	11/12	24
25	13/14	50 м. грудний	13/14	26
27	15 і вище	50 м. грудний	15 і вище	28
29	10 і нижче	25 м. грудний	10 і нижче	30
31	11/12	25 м. грудний	11/12	32
33	13/14	100 м. довільний	13/14	34
35	15 і вище	100 м. довільний	15 і вище	36
37	10 і нижче	25 м. метелик	10 і нижче	38
39	11/12	25 м. метелик	11/12	40
41	13/14	50 м. метелик	13/14	42
43	15 і вище	50 м. метелик	15 і вище	44
ГІНЦІ				
45	10 і нижче	4x25 м. довільний	10 і нижче	46
47	11/12	4x25 м. довільний	11/12	48
49	13/14	4x50 м. довільний	13/14	50
51	15 і вище	4x50 м. змінний	15 і вище	52

Змагуни (-ки) можуть брати участь в трьох індивідуальних конкуренціях і один раз в гінцях. Гінці будуть устійнені клубовими тренерами або представниками.

РЕЧЕНЕЦЬ ЗГОЛОШЕННЯ до 23-го серпня 1998 року на руки Марійки Бокало, провідника змагань. Реєстрації над басейном НЕ ВІДБУДЕТЬСЯ. Вписове виносить 5 дол. від змагуна(-ки).

КАРТА ЗГОЛОШЕННЯ

Ім'я, прізвище: (по-англійськи)

(по-українськи)

Адреса

Поштовий Код

Телефон: (.....) Вік

Хлопець Дівчина

Клуб/Молодеча організація

Конкуренція Час

Конкуренція Час

Конкуренція Час

Просимо вислати карту зголошення разом з вписовим (чек виписаний на „Ukrainian Sports Federation“)

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ“, ПЛАСТ, НЕПРИНАЛЕЖНІ І КЛК
Maria Bokalo, 742 Linden Avenue, Rahway, N.J. 07065 • (908) 382-2223

„ТРИЗУБ“
Taras Midzak, 1135 Mill Creek Road, Southampton, PA 18966 • (215) 322-7581

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ
Христина Кош, 74 Scudder St., Garfield, N.J. 07026 • (201) 340-5993

ПОРАДИ

Д-р Юліян Мовчан

ЗДОРОВ'Я – ВСЬОМУ ГОЛОВА

Доктора медицини, письменника, журналіста, громадського діяча Юліяна Мовчана, ім'я якого занесено в найпрестижніші енциклопедії світу, добре знають читачі "Свободи" як давнього приятеля та співпрацівника нашого часопису. Ім'я це, однак, небагато може сказати тим, хто не передплачував чи не читав "Свободи", і, насамперед, мабуть, нашим країнам, що прибувають до Америки на так званій четвертій хвилі імміграції.

19-го лютого цього року докторові Юліянові Мовчану виповнилося 85 літ. Народився у хліборобській сім'ї в селі Зороків на Житомирщині. У 1943 році закінчив Львівський Медичний факультет. Навесні 1949 року Ю. Мовчан, як і тисячі тих, котрим поталанило втекти подалі від совєтського "раю" прибув до ЗСА, де продовжував лікарську практику в ряді шпиталів. Після нострифікації (підтвердження) лікарського диплому у 1952 році працює як загально-практикуючий лікар. Має велику кількість відзначень за професійні, моральні та персональні досягнення; обраний членом Медичної Асоціації стейту Огайо, Медичного Товариства Саммітської округи того ж стейту, Українського Медичного Товариства Північної Америки, є членом Об'єднання Українських Письменників "Слово".

У 1992 році Юліян Мовчан був учасником Всесвітнього конгресу українців у Києві; згодом мав зворушливу, незбутню зустріч з країнами у його згаданому вище рідному селі, де в роз-

мові із зороківцями взяла активну участь його довголітня подруга життя – дружина Олена зі Скібіцьких. В наступному році відзначатимуть золотий шлюбний ювілей Юліяна та Олени Мовчанів. Подружжя має двох доньок і чотирьох онуків.

Юліян Мовчан є автором восьми книг, великої кількості статей та розвідок на громадсько-суспільні та політичні теми. Про цю справді визначну людину можна б сказати дуже й дуже багато. Певною мірою це зробив у виданій книжкою у Тернополі цікавій монографії "Юліян Мовчан. Нарис життя і творчості", старший викладач Тернопільського державного педагогічного інституту Петро Сорока.

Загальнонаціональне і загальнолюдське завжди стояло для д-ра Юліяна Мовчана вище особистого; він ніколи не підносив власні проблеми над першеством суспільного. Це було й залишається свідомою настановою його життя, громадсько-політичним та особистим кредо, і вже тому він гідний високої шани та щирої поваги від інших.

Як уникнути інфаркту?

Інфаркт — це латинське слово, яке означає змертвіння тканини внаслідок припинення допливу крові до неї. І тому інфаркт, або іншими словами атака серця — це змертвіння серцевого м'яза внаслідок недопливу до нього крові. Як уникнути цього лиха?

На цю тему можна було би ба-

гато писати, але наведемо пораду старшого кардіолога (фахівця від серцевих недуг) „Швидкої медичної допомоги” м. Києва Василя Несуя. В медичній газеті України „Ваше здоров'я” (число з 14-го лютого ц. р.) він радить, що найкраще — це зменшити фактори ризику ішемічної (безкрової) хвороби серця: не курити, не зловживати алкоголем, стежити за своїм тиском крові, не перевтомлюватися, „не брати дурного в голову” (тобто, не хвилюватися в чеканні неприємностей, яких може й не бути), стежити за своєю вагою, дотримуватися антихолестеринової дієти.

Американці стають довгожителами

Середньостатистична тривалість життя в ЗСА досягла небувалого рівня — 76.1 року. Про це повідомив Національний центр контролю і профілактики хворіб. Торік аналогічний показник складав 75.8 року.

Жінки, як і раніше, живуть довше, ніж чоловіки (приблизно на 6 років).

Паралельно знизилась дитяча смертність — з 1,000 народжених умирають 7.2 дітей.

Бережіться від нежиті

Дорослі та діти двічі-тричі на рік хворіють на нежить (перестуду). Але можна запобігти кашлеві чи нежиті, якщо навчитися захищатися від хворіб. Як саме?

Треба, радять вчені, більше рухатися, добре спати, приймати контрастний душ — 2 хвилини теплий і 30 секунд холодний. Варто вживати вітамін С. Але коли ознаки захворювання з'явилися, бажано пити трав'яні чаї, соки, воду, що добре діє на слизову оболонку. Допоможуть також ванни з евкالیптом, коли

немає гарячки. Також добрим засобом проти нежиті є куряча зупа, бо вона знищує бактерії.

Естроген лікує... зуби

Приємна новина для тих, котрі вживають гормональні препарати. Виходить, що їм не загрожує залишитися на старості без зубів. Журнал Асоціації американських зубних лікарів повідомляє, що, спостерігаючи за 42,000 жінок, стоматологи виявили дивну закономірність: для жінок, які вживали будь-коли естрогени (жіночі гормони), ймовірність втрати зубів на 24 відсотки менша, ніж для тих, які ніколи їх не приймали. Це емпіричне спостереження стоматологів підтвердили теоретики-гінекологи: естроген зміцнює кісткову тканину і зубну емаль.

Газована вода проти роздратування

Є ще одна приємна новина для жінок. Американський журнал „Акушерство і гінекологія” повідомляє: жінки, які страждають від тяжкої форми передменструального синдрому (ПМС), можуть покращити свій психічний стан і поліпшити настрій, вживаючи в їжу продукти, що містять у великій кількості карбогідрати. Що це за продукти?

Найкраще джерело карбогідратів — різноманітні газовані напої, в тому числі і мінеральні. Під час численних експериментів було встановлено, що протягом трьох годин після склянки газованого напою у жінок спостерігалось зменшення рівня роздратованості та депресії. Вчені вважають, що на біологічному рівні цілющий ефект газованої води пояснюється підвищенням у крові рівня амінокислотного триптофану.

Свято на чоловічій вулиці?

Довго трудилися вчені Америки і цілого світу над виготовленням ефективного засобу проти імпотенції, від якої лише в ЗСА страждають понад 30 мільйонів чоловіків.

І, як нерідко буває в медицині, науковці фармацевтичної фірми Pjizer, працюючи над створенням нових ліків проти серцевих хворіб, винайшли засіб, який дарує чоловікам, переважно поважного віку, другу молодість.

Мова йде про таблетки ваягри, які відразу стали сенсацією. Люди кинулись до лікарів з проханням виписати рецепт, адже без нього неможливо придбати новий препарат.

Як стверджують засоби масової інформації, почалася нова „золота лихоманка”, від якої радіє фірма, що вперше виготовила ці пігулки. За підрахунками економістів, вона вже одержала понад мільярд доларів прибутку.

Мешканець Нью Йорку Роберт Джонсон розповів кореспонден-

тові телевізійної компанії Сі-Ен-Ен про те, що з допомогою свого лікаря купив в аптеці кілька таблеток і на собі їх випробував. Результати перевершили всі сподівання. Чотири роки тому йому зробили операцію з приводу аденіоми простати, після чого він став імпотентом. Настав важкий час для Роберта та його дружини Шарлін, адже до того вони насолоджувалися радістю подружнього життя. Ваягра, за твердженням подружжя, відкрила їм новий світ, по-справжньому повернувшись молоді роки.

Вчені та практичні лікарі вважають, що нові таблетки рівнозначні сексуальній революції; вони впливають на фермент, який стимулює приплив крові до чоловічого статевого органу. 70 відсотків чоловіків, що брали участь у науковому експерименті, відчули значне покращення ерекції.

Це — позитивний бік таблеток. Однак є і негативний. Йдеть-

ся про побічні явища, а саме: розлад шлунку, головний біль, погіршення зору. За короткий час зафіксовано кілька смертельних випадків, які сталися у людей, що мали серцеві недуги.

Тому всім бажаним скористатися новими пігулками вчені рекомендують перш за все порадитися з лікарем. Адже імпотенція, яка виникла внаслідок діабету, депресії чи інших серйозних захворювань, вимагає ретельного обстеження.

Газети повідомляють, що фармацевти не встигають відпускати таблетки, вони розходяться, як „гат доги”. А між тим, кожна з них коштує 10 доларів.

Ваягра зацікавила не тільки чоловіків, але і жінок, хоча між ними існують певні відмінності. Найперша проблема жінок полягає у тому, що у третини з них відсутні сексуальні бажання. Окрім того, після клімаксу важче стало досягати оргазму. Всі ці обставини викликали у жінок зацікавленість ваягрою. Останнім часом вони стали звертатися

до медиків з університету Айова. Справа в тому, що один з них, а саме доктор Ренша, почав призначати ваягру жінкам. Лікар виходив з того, що нові таблетки збільшують приплив крові, а це, в свою чергу, зумовлює полегшення при вступі у статеві зносини.

В той же час доктор Полас з університету в Нью Орлеані, очолюючи одну з трьох світових клінік, які вивчають сексуальні можливості жінок, попереджує, що ваягра не дасть їм того, чого вони справді хочуть.

У червні цього року провідні спеціалісти сексуальної медицини зустрілися на міжнародному конгресі, де обговорили питання, пов'язані із вживанням ваягри.

Вживати цей „еліксир молодості” чи ні — справа індивідуальна. Одне, що варто ще порадити на закінчення, то пригадати мудре прислів'я: „Поспішай повільно!”

За матеріалами американської преси підготував
Анатолій Гороховський.

Diaspora ENTERPRISES, INC. **215-567-1328**
220 South 20th St.
Philadelphia, PA 19103

У СВ'ЯТО НЕЗАЛЕЖНОСТІ
AUGUST 16 - 30
LVIV Iv. FRANKIVSK/Yaremche KYIV
YALTA/Alupka/Bakhchisarai/ODESA
15 days \$2450

PLEASE CALL FOR TOUR BROCHURE: 1-800-487-5324

 fly with **Air Ukraine** NY-LVIV \$835 tax incl.
NY-KYIV \$850 tax incl.

Пакунки та долляри в Україні

  \$ 0. **69** lb*
 \$ **1.95** lb*
79 с LB при пересилці через UPS
* Окрема доплата за доставку кожного пакунка

Ліцензійована пересилка доларів.
Доставка американської готівки
в руки отримувача

  (973) 763-8778

ROXOLANA 1 (888) 725 8665
300 Parker Avenue, Maplewood, NJ 07040

УКРАЇНСЬКИХ
ДІТЕЙ — ДО
УКРАЇНСЬКИХ
ЛІТНІХ ТАБОРІВ!

EuroLink

Дзвінок в Україну

50ц. за хв. цілодобово

Без змінювання
телефонічної компанії
далекого зв'язку

48ц. за хв. цілодобово

Із зміною телефонічної компанії
далекого зв'язку. Дзвінок між
стейтами: 10.8 ц./хв. — 9.9 ц./хв.
для підприємств

Ті, які вже користуються лінією:
звертайтеся на нижчеподане число
для переходу на нову програму

1-800-758-1023

P.O. Box 30010 • Cleveland, OH 44130
<http://www.eurolinktele.com>

ЧИ ПАМ'ЯТАЄМО...

(Продовження зі стор. 9)

ім'я діалогу з православними братами, прямує до того, щоб наша Церква, з'єднана зі Столицею Петра, була помостом, а не перешкодою у єдності. Але знаємо, що Другий Ватиканський Собор 1963 року Декретом ч. 2 признав існування всіх Східних Церков, з'єднаних із столицею Петра, та підтвердив їхні літургічні та ієрархічні права. На тому становищі твердо стояв велетень УГКЦ, Патріарх Йосиф, і до смерті це обстоював. Конклюдією своєї позиції подав в „Завіщенні”, зміст якого є мало знаний серед мирянства УГКЦ.

В наміренні злуки з Римською Церквою відбулися зустрічі Павла VI і Івана Павла II із патріярхами Східних Церков: Атанасорасом, Димитрієм, Вартоломієм I і Алексієм II. Завжди ворожа нам Московська Патріархія ставить існування УГКЦ як перешкоду до єдності з Римом. Можливо, Іванові Павлові II відповідала ідея, щоб наша Церква стала помостом, по якому переїхалася б Польська Церква?

15-го січня ц. р. відбулася зустріч в Москві між представником Ватикану Едвардом Ірдіс Кассіді і митрополитом Смоленська та Калінінградського Кирилом, головою департаменту для зовнішніх зв'язків Московського Патріархату. На тій зустрічі представник Ватикану знову чув різні нарікання на УГКЦ. Митрополит Кирило, бач, все ще вважає її „самоліквідованою”!

В часі недавньої авдієнції Бориса Єльцина у Папи Івана Павла II у Ватикані російський лідер скаржився, нібито провід УГКЦ відбирає силою церковне майно Православної Церкви в Галичині. Ось так безупинно триває атака Москви на нашу Церкву.

Аж зовсім недавно київська преса подала до відома („Вечірній Київ”, з 15-го квітня) про об'єднання українського православ'я. Два владики — Димитрій, Української Автокефальної Православної Церкви, і Філарет, Української Православної Церкви Київського Патріархату, підписали „Меморандум” про об'єднання УАПЦ та УПЦКП в єдину помісну Православну Церкву з патріяршим правлінням.

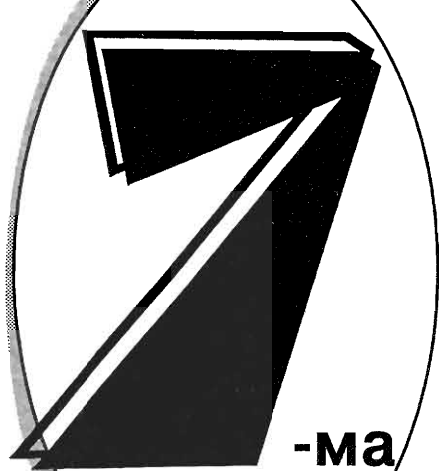
У зв'язку з цією приємною подією пригадаймо хоч би ці рядки із „Завіщення” Патріярха Йосифа:

„В єдності рятуйте нашу Церкву від загибелі і руїни!... Ставайте усі в обороні прав Української Католицької Церкви, але й бороніть права Української Православної Церкви, так само жорстоко знищеної чужим насиллям... Найближчим нам по вірі і крові є наші православні брати. Нас єднає традиція рідного християнства, спільні церковні і народні звичаї, спільна двотисячолітня культура! Нас єднає спільне змагання за самобутність рідної Церкви, за Повноту, якої видимим знаком буде єдиний Патріярхат Української Церкви!”

Від редакції: Як і кожна демократична газета, „Свобода” надає авторам можливість висловлювати різні думки, проте при цьому залишає за собою право на власну opiniю щодо тих самих подій, явищ чи проблем. Це стосується й вище вміщеного матеріалу. Друкуємо його передусім з огляду на важливість теми. Якщо ця стаття спричинить відгуки протилежного характеру, ми готові і їх винести на суд читачів.

Покажіть свою гордість з приналежності до нашої спільноти оголошенням в газеті, що є її власністю!

УКРАЇНА

РІЧНИЦЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Подайте оголошення
до спеціального числа
для відзначення 7-ої річниці
Української Незалежності

ЦІНИ ОГолошень:

The Ukrainian Weekly

Ціла сторінка 14 1/2" x 9.75" — 600 дол.

1/2 сторінки 7.25" x 9.75" — 310 дол.

1/4 сторінки 7.25" x 4.75" — 165 дол.

1/8 сторінки 3.5" x 4.75" — 85 дол.

„Свобода”

Ціла сторінка 14 1/2" x 9.75" — 600 дол.

1/2 сторінки 7.25" x 9.75" — 310 дол.

1/4 сторінки 7.25" x 4.75" — 165 дол.

1/8 сторінки 3.5" x 4.75" — 85 дол.

ОСТАННІЙ ДЕНЬ
приймання оголошень
14-го серпня 1998 р.

• Преса УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ •

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видання на день 21-го серпня

THE UKRAINIAN WEEKLY

Видання на день 23-го серпня

Інформації про оголошення: Марія Шепарович (973) 292-9800 Ext. 3040

Том Гаврилко, ТОМ•А•ГАНК Promotion (973) 773-1800

ubn

UKRAINIAN BROADCASTING NETWORK™

Єдине
щоденне і
цілоденне
джерело
україномовної
інформації про
Україну та українців
в Америці та Канаді.

■ УКРАЇНСЬКЕ ТЕЛЕБАЧЕННЯ

■ УКРАЇНСЬКЕ РАДІО

■ "РАНОК З НАМИ"

Ранкова радіопрограма в
Нью Йорку і Нью Джерзі

В найближчий час наші послуги будуть
готовими і для українців Канади.

За інформацією дзвоніть:

1-800-758-5724

UKRAINIAN BROADCASTING NETWORK

Пропоновано Вам Ukrainian American Broadcasting Co.

ubn**1-800-75-UKRAINE**

Перша сесія...

(Закінчення зі стор. 1)

мільйонів гривень. Власне, різнополярність думок й не дозволила народним депутатам схвалити законопроект про надання пільг для покупців ОВДП, а відтак — Урядові доведеться шукати інші джерела для покриття дефіциту бюджету.

Не менш дискусійним було й питання про правомірність створення Національної акціонерної компанії „Нафтогаз України”. Слід зазначити, що на цю компанію було організовано як єдиного монополіста на нафто-газовому ринку у травні цього року. Відповідно до урядової постанови, „Нафтогаз” має право повністю контролювати магистральні нафтопроводи, розподільчі нафтогазопроводи тощо.

Ініціатори розгляду питання про правомірність створення НАК „Нафтогаз України” — представники фракції Народного Руху стверджують, що компанія була створена із порушенням чинного законодавства. Оскільки фактично йдеться про приватизацію державних підприємств стратегічного характеру фізичними особами. Аргументи керівника компанії Ігоря Бакая виявилися непереконливими для народних обранців і вони за пропозицією представників Народного Руху схвалили такий закон, відповідно до якого Фондови державного майна до впровадження у дію закону „Про особливості приватизації майна підприємств нафтогазового комплексу” заборонено передавати в управління „Нафтогаз України” акції, що належать державі у відкритих акціонерних товариствах нафтогазового комплексу та їхнє майно, а також

перетворювати державні компанії в акціонерні товариства. Таке рішення не сподобалося ані керівництву новоствореної компанії, ані Урядові. Очевидно, не сподобається воно й Президентові, який, у відповідності до Основного закону, може накласти на нього вето.

Останній тиждень першої сесії парламенту був надзвичайно продуктивним. Особливо це помітно після довготривалих виборів керівництва вищого законодавчого органу. Після місячних вакацій — 1-го вересня, народні депутати мають розпочати свою роботу. Вже на сьогодні у парламентському секретаріаті зареєстровано 575 законопроектів, підготовлених до розгляду. До того ж, ще 88 документів залишилося народним депутатам у спадок від їхніх попередників. А відтак осіння сесія Верховної Ради, очевидно, буде не менш драматичною, аніж перша.

Крок до історичної...

(Закінчення зі стор. 6)

рівень конференції та наукову об'єктивність доповідей як українських, так й ізраїльських науковців.

Проф. М. Росман повідомив, що доповіді конференції, завдяки фінансовій підтримці Рокфеллерівської фундації, стануть доступними для широкого читачького загалу.

Ізраїльські засоби масової інформації звернули велику увагу на цю конференцію. Д-р Ф. Сисин дав інтерв'ю для кількох газет, а д-р С. Плохій взяв участь у телевізійній дискусії з історії українсько-жидівських взаємин. На запрошення проф. Ізраїля Бартали, науковця з КІУС відвідали Жидівський університет в Єрусалимі, до вони докладніше обговорили можливості дальшої наукової співпраці.

Пресове бюро КІУС

СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ НА ДІЯЛЬНІСТЬ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА В АМЕРИЦІ

За час від 15-го липня 1997 р. до 17-го липня 1998 р.

10,000.00	—	Йосафат Стасів;
4,964.00	—	Іван Галавай із завіщання;
3,000.00	—	Михайло й Анастасія Пирський із завіщання;
3,000.00	—	Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч” у Нью Йорку;
2,199.00	—	Дарія Дудра із завіщання;
2,116.00	—	Тереса Божик із завіщання;
2,100.00	—	Володимир й Анна Рак;
1,000.00	—	Igor i Рома Гайда;
1,000.00	—	Богдан Хонюк;
850.00	—	Василь Калинович;
600.00	—	Борис Галаган;
500.00	—	Володимир і Христина Баранецький;
500.00	—	Юрій Ленчик;
500.00	—	Володимира Мацюрак;
500.00	—	Василь Сосяк;
250.00	—	Любомира Мичковська у пам'ять мужа д-ра Мирослава Мичковського;
200.00	—	Євген і Євгенія Івашків;
200.00	—	Лариса Онишків;
200.00	—	Мирослав і Люба Прокоп;
200.00	—	Михайло і Софія Ступка;
200.00	—	СУМА Федеральна Кредитова Кооператива у Йонкерсі;
175.00	—	Український Громадський Комітет у Лорейні;
160.00	—	Igor Масник;
150.00	—	Сильвестер Костик;
150.00	—	Тетяна Поздняков;
150.00	—	Анна Політило;
150.00	—	Оксана Фольварків;
140.00	—	Іван і Стефанія Серант;
120.00	—	Мирослав Р. Сербин;
114.00	—	Український Громадський Комітет ст. Пітерсбург, Флориди;
по 100.00	—	Остап і Урсуля Балабан, Олександра й Лариса Біланюк, Марія Борковська, Петро і Леся Гой, Михайло Дзвінка, Адріан А. Долинський, Люба Домбчевська у пам'ять мужа Романа, Ярослав й Ольга Дужий, Володимир й Уляна Дячук, Василь й Ольга Ільчишин, Ольга Кекіш, Орест і Марія Коціцький, Іван і Наталія Коропецький, Дмитро і Стефанія Косович, Ігор і Любомир Кошур, Василь і Віра Ліщинський, Олександр Лукиничий, Роман Максимович, Василь Мисак, Петро Матіяшек, Ярослав і Галина Оберишин, Анастасія Паш, Володимир й Анна Рак у пам'ять д-ра Юрія Чировського, Володимир й Анна Рак у пам'ять Євдохії Лабуньки, Марія Робах, Клементій Рогозинський, Ярослав Рожанковський, Марія Савдик, Мюрей Сенкус, Ярослав й Оксана Сидорак, Юрій і Люба Стефанівський, Стефан Стецюра, Богдан і Галина Титла, Святослав і Марта Трофименко, Мирослав Харкевич, Нестор Ходновський, Іван Чернявський, Лев і Марія Чировський;
по 90.00	—	Володимир і Лідія Магун;
по 80.00	—	Маріан Бартошик, Борис Глинський, Михайло Дуб, Богдан і Мирослава Крук, Володимир Микула, Василь Наконечний, Юрій і Анна Павлічко, Максим і Анна Пізюр, Маріан і Христина Юзич, Богдан Ясінський;
70.00	—	Василь і Лідія Колодчин;
65.00	—	Ярослав Гелета, Володимир Пушкар;
64.00	—	Олександр Лист;
60.00	—	Володимир і Марія Ворох;
по 50.00	—	Роман й Анна Алискевич, Омелян і Тетяна Антонович, Тимотей Балабан, Михайло Біда, Володимир і Катерина Воловодюк, Петро і Рея Грицак, Ольга Гуглевич, Лаура Гулич, Микола Дейчаківський, Іван Жук, Ярослав й Ольга Заплітний, Іван і Стефанія Заяць, Лідія Касараба, Теодор й Олександра Костюк, Богдан і Наталія Коваль, Софія Г. Кудрик, Володимир і Лариса Лисняк, Іван Лозинський, Оксана Луцька, Ярослав Мігайчук, Леонід й Оксана Мостович, Юрій і Христина Навроцький, Орест Небеш, Стефан й Ірина Нечай, Микола і Діоніза Ненадєвич, В. Орендчук, Лідія Осінчук, Ярослав і Ярослава Панчук, Надія Пастушенко, Марія Ривакович, Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч” у Нью-Йорку, о. Еміліяна Шараневич, Василь Яців;
по 40.00	—	Віра Андрушків, Ксеня Антипів, Оксана Ашер, Роксоляна Бурачинська, Василь Витвицький, Степан Воляник, Богдан Гайдукевич, Арета Галібей, Любомир Гевко, Ася Гумецька, Михайло Данкевич, Павло Джупль, Іван Дутко, Мирослав Зелик, Іларіон Калинович, Мирослав Кальба, Ігор Каменицький, Степан Кікта, Уляна Климишин, Антін Р. Колтунюк, Стефанія Король, Степан Курилас, Василь Ленчик, Петро і Марія Лешинин, Андрей Лукиничий, Стефан Максимюк, Василь Наконечний, Богдан Негаєв, Василь Петрах, Роман Пиндус, Лада Прокоп, Леонід Рудницький, Іван Самійленко, Стефан й Анна Секрета, Олександр Серафим, Теофіл Старух, Богдан Томків, Андрій Турчин, Юрій Фединський, Лариса Фонтана, Степан Хемич, Михайло Цапп, Левко Чабан, Дмитро Штогрин;
35.00	—	Богдан і Тамара Мриц;
по 30.00	—	Мирослава Вишивана, Іван Куземський, Любомира Мичковська, Любо-

по 25.00	—	мира Огаренко, Яків і Марія Палій, Олександр й Анна Пришляк, Марта Рудик, Галина Цігаш;
по 20.00	—	Александр і Марія Адамович, Марія Андрусяк, Оксана Бардигула, Осип і Мона Войтович, Зорян і Дарія Городиський, Володимир Грицин, Пилип Т. Демус, Юрій Демидович, Андрій Дзедзик, Михайло Дутко, Марія Душник, Стефанія Ермолович, Остап й Ірина Зинюк, Володимира Кавка, Олена Качала, Володимир Кліш, Бенджамін Корсунь, Петро Крамаренко, Марта Крамарчук, Теодозій і Любомира Крупа, Микола Кузик, Лев Кушнір, Мирослав Лисобей, Іванна Сім Ліпський, Анна Маркевич, Василь Марущак, Василь й Оксана Марчук, Орест і Святослав Менцінський, Мирослава Мирошніченко, Мотря і Евстахія Мілянич, Наталія Мітрінга, Надія Німоліч, Ярослав Очеретко, Надія Попель, Марія Попович, Нестор Рихтицький, Емілія О. Ройовська, Ярослава Рубель, Юрій Русин, Стефан й Анна Секрета, Олександр і Софія Скоп, Володимир Сорочак, Анастасія Социнська, Микола Стасів, Олександр Стрільбицький, Марта Турчин, Лев і Галина Футала, Василь Харук, Богдан Худьо, Любомира Чапельська, Ярослав і Катря Червоняк, Ярослав Чипак, Богдан Шепелявий, Олександра Школьник, Михайло й Іванна Яцук;
по 15.00	—	Іван Безуб'як, Стефанія Бернадін, Ярослав і Богданна Бігун, Наталія Гевко, Стефан Голяш, Павліна Данчук, Любомира Костечко, Мирослав Кулинич, Іван Лісікевич, Оксана Ліщинська, Галина Степаненко, Іван Цюлко, Іриней Юрчук, Євген й Осипа Яворський, Мирон Ярославич;
по 10.00	—	Ольга Антохій, Семен Гасяк, Тетяна Дідошак, Ярослав й Іванна Клим, Богдан Козак, Микола Корінець, Микола Лаврин, Дмитро Ляевич, Роман Мельник, Орест Питляр, Юрій Свищук, Віра Трігор, Іван Черешня;
по 5.00	—	Борис Олександр, Ілля Борис, Ярослав Букачевський, Теодор Гайдук, Олег Волянський, Теодор Гайдук, Роман Гац, Ольга Гірна, Кость Гречак, Остап Гац, Дмитро Демедюк, Богдан Дем'ячук, Володимир Дитиняк, Катерина Довбенко, Марія Дубровська, Владислав Клех, Павло Микитин, Любомир С. Міз, Олег Мороз, Олександр Полець, Петро Поліщук, Микола Ромах, Іван Свириденко, Стефанія Семущак, Петро Хім'як, Микола Чорний, Василь Шийка, Ольга Ярема;
по 4.00	—	Юрій Ісаїв, Ольга Мулік, Михайло Попович, Лев Стеткевич; Іван М. Яворський.

Управа Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці висловлює щиро подяку усім щедрим жертводавцям. Ваші пожертви допомагають НТШ успішно проводити наукову, публіцистичну та суспільно культурну працю. Крім цього, НТШ допомагає розвитку української науки в Україні, а зокрема матеріальному НТШ у Львові. Також уділяє стипендії студентам вищих семестрів і докторантам. Тому просимо мати це на увазі і знайти місце для НТШ у ваших бюджетних планах, за що будемо вам вдячні.

Якщо б у вище поданих списках жертводавців трапились неточності, чи когось пропущено, то просимо нас повідомити.

Ми постараємось нанести потрібні поправки

Наша адреса: SHEVCHENKO SCIENTIFIC SOCIETY, INC.,
63 Fourth Avenue, New York, N.Y. 10003.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА В АМЕРИЦІ на Енциклопедію Української Діаспори американський том за час від 15-го липня 1997 р. до 20-го липня 1998 р. вплинули нижчи подані пожертви:

50,000.00	—	Володимир й Анна Рак;
по 2,000.00	—	Igor i Рома Гайда, Іван Пуїо;
по 500.00	—	Українська Православна Федеральна Кредитова Кооператива у Нью Йорку;
по 300.00	—	Борис Галаган, Микола і Зірка Галів;
по 200.00	—	Остап й Урсуля Балабан у пам'ять о. Володимира Базилевського, Василь Зарічний;
150.00	—	Мирослав і Люба Прокоп;
по 100.00	—	Дмитро Бобеляк, Адріан Бриттан, Осип Данко, Любомир Лампіка, Юрій і Христина Навроцький, Мирон і Рут Новосад, Орест Попович, Роман і Клявдія Стефанюк, УККА — Український Фестиваль у ЗСА;
по 50.00	—	Володимир Барагура, Ярослав Пришляк, Зенон Чайковський;
30.00	—	Олена Несінн;
25.00	—	Богдан Чопик;
15.00	—	Петро Бойчук.

Просимо наших жертводавців прийняти щиро подяку за ваші пожертви на Енциклопедію Української Діаспори. Бажаємо відзначити, що деякі серед жертводавців були зворушені. Тут з приємністю доводиться нам згадати Володимира й Анну Рак, які пожертвували 50 тисяч доларів, чим продовжили дальшу працю ЕУД, бо стояло питання припинити працю над цілим проектом ЕУД. НТШ і Приятелі Фундації Енциклопедії України застановляються над здобуттям фондів для завершення так важливого й необхідного проекту, який має залишити сліди політичної, наукової і культурно-суспільної творчості сучасної і попередніх генерацій. Цей особливої ваги проект ЕУД заслуговує на особливу увагу і фінансову піддержку. Ще раз щиро дякуємо нашим щедрим жертводавцям.

Наша адреса: Shevchenko Scientific Society, Inc.
63 Forth a Ave.
New York, N.Y., 10003

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Вшанували жертви Голодомору

Духовенство, вівтарні прислужники під час Панахиди жертвам Голодомору при катедрі української православної церкви св. Володимира в Пармі.

В неділю, 28-го червня ц. р., українська православна катедра св. Володимира в Пармі, Огайо, урочисто вшанувала пам'ять жертв Голодомору в Україні у 65-ту його річницю. Між Св. Літургіями (8:30 ранку англійською і 10:30 українською мовами) парафіяни зібралися на церковній садибі перед величним пам'ятником жертвам Голодомору.

Настоятель катедри, о. Іван Наконечний, о. сотрудник Володимир Штепак, о. Микола Лаврук і о. дякон Ігор Махлай відправили Панахиду у супроводі парафіяльного хору під керівництвом диригента Маркіяна Комічака.

Після Панахиди відбулася коротка програма біля пам'ятника. Заступник голови молодшого відділу Української Православної Ліги Лариса Бурлій коротко оповіла про тра-

гічні події в 1932–33 роках. Сузанна Турчак прочитала в драматичному представленні щоденник, названий „Оповідання Гані”. Щоденник є лише уривком з дослідних матеріалів, що С. Турчак збрала для своєї наукової праці при Гарвардському Університеті про Голодомор від свідків, що пережили ті трагічні роки.

Програма закінчилася відспіванням „Боже Великий”. Під час співу від парафіяльної молоді Адам Комічко поклав вінок синьо-жовтих квітів перед пам'ятником. Пам'ятник був споруджений п'ять років тому на церковній садибі у незабутню пам'ять жертв Голодомору, і служить як довідник історичної науки для дітей в часі шкільного року про неймовірну трагедію в історії України ХХ століття.

Парафіяльний Комітет

„Чайний вечір” союзняк у Гемпстеді

63-й Відділ Союзу Українок ім. Олени Теліги в Гемпстеді, Н. Й., запрошував мешканців Гемпстеду й околиці оголошеннями в церковному бюлетені, летючками до участі в їх імпрезі — „Чайному вечорі”, в суботу ввечері 6-го червня ц. р., щоби провести час у присмний, дружній атмосфері. Перед початком імпрези зацікавлені програмою вечора громадяни займали столики в прикрашеній залі Парафіяльного Центру УКЦ.

Вечір відкрила голова відділу Іванна Солтис. Привітавши гостей, пояснила в коротких словах ціль імпрези та передала провід вечора культурно-освітній референтці Христі Подолук.

Х. Подолук, з притаманною їй вмілістю нав'язувати контакт з публікою, представила загальнохарактер програми та її виконавців. Програма приготовлена так, що цей вечір радше можна назвати веселим вечором, бо його метою є допомогти присутнім забути на якийсь час щоденні турботи, а, слухаючи веселі пісні, гуморески, жарти, духово відпочити та водночас чогось навчитись. Бо в кожній гуморесці, в жарті є зерно науки, яке в присмний, жартівливий спосіб вказує на людські хибі та заохочує їх позбутися, чи на добрі сторінки — з заохотою їх наслідувати.

На цей вечір союзняки запросили членів ансамблю „Українська Родина” Оксану Лиховид, яка є членом 64-го Відділу СУА в Нью

Йорку, Анну Бачинську (сопрано) і Богдана Сікору (тенор).

На початку програми виступила колишня голова Зеновія Зарицька та відчитала дві гуморески з громадського життя галицького села, які нагадали глядачам наше село з його скромними, але розумними жителями.

Провід мистецької програми перебрала Оксана Лиховид. Вона заповідає кожний виступ та пояснює його, акомпанює до сольоспівів чи дуетів, влітаючи між їх виступами гуморески, фейлетони, жарти наших давніх поетів-гумористів Степана Руданського, Едварда Козака та інших. Саме оголошення окремих точок програми Оксаною мало сценічно-театральний характер і щоразу було наче окремою точкою.

З місцевих громадян двічі виступав Михайло Якубовський, який розвеселявав публіку віршами-жартами власного укладу.

Виконавці програми О. Лиховид, А. Бачинська і Б. Сікора — випускники Львівської Консерваторії і члени Спілки Композиторів України.

В загальному вечір був вдалий, приємний, і відділові союзняки належить признання за його влаштування. В часі перерви союзняки гостили присутніх багатою перекускою.

Виконавці програми „Чайного вечора” запрошені виступати на відзначенні роковин проголошення відновлення незалежності України.

М. К.

Зліва: Оксана Лиховид, Параскевія Шпачинська — заступник голови відділу СУА в Гемпстеді, Анна Бачинська, Богдан Сікора, Іванна Солтис — голова відділу СУА в Гемпстеді, Христина Подолук — культурно-освітня референтка СУА, Гемпстед.

Норт Порт готується до свята

Нортпортський Громадський Комітет під патронатом УККА і УАКРади та всіх організацій і товариств української громади Норт Порту та околиць готується до відзначення 7-ої річниці незалежності України, 24-го серпня цього року в приміщенні Центру св. Андрія, о 4-й год. по полудні. Свято почнеться спільним Молебнем обох віровизнань.

Комітет очолив д-р В. Король — голова, а його заступниками є голови усіх організацій: Григорій Королишин — УККА, Михайло

Белендюк — УАКРада, Василь Ванджула — 57-й Відділ ООЧСУ, Оріся Свистун — 56-й Відділ СУА, Іванка Яремко — ОЖ ООЧСУ та всіх інших організацій, як УПА, „Дивізійники”, Українсько-Американський Клуб тощо. Громадський Комітет повідомляє та запрошує всіх зацікавлених взяти участь у нашому національному святі Державності.

Слава Україні!

Григорій Королишин-Голубенко

**ВЕЛИКА ЛІТНЯ
ЗНИЖКА**
на пересилку доларів
та харчові пачки

КАРПАТИ
Export Import Ltd.

120 Runnymede Road, Toronto
Ontario, Canada M6S 2Y3
Tel. (416) 761-9105
1-800-265-7189

Пам'ятайте - як посилати чи літати, то через КАРПАТИ!

1430 | wnjr
am

‘Ранок з нами’
Український голос Нью Йорку і Нью Джерзі
кожного дня з ПОНЕДІЛКА ДО П'ЯТНИЦІ ВІД 8-ОЇ ДО 9-ОЇ ГОД. РАНКУ

новини | музика | громадський календар | голос слухача

Підприємці матимуть нагоду познайомити українських слухачів від Квінсу і Брукліну до повіту Гантердону, та від Пойнт Плезант до Рамзея з своїми товарами та послугами. Громадські організації зможуть повідомляти безкоштовно слухачів про свої імпрези.

Ukrainian Broadcasting Network (UBN)
Ми наблизимо Вас до України!

Задовільняє інформаційні та розвагові потреби українців всюди щодня!

1-800-75 UKRAINE | 1-800-758-5724 Ukrainian American Broadcasting Co.
One Bridge Plaza, Suite 145 Fort Lee, NJ 07024

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Звітні річні збори Фондації УВУ в Нью Йорку

Управа і члени річних зборів Фондації УВУ в Нью Йорку. Сидять (зліва): проф. Володимир Стойко, проф. Петро Гой, проф. Тетяна Беднаржова, проф. Леонід Рудницький, Оксана Луцька. Другий ряд: мгр Осип Рожка, інж. Богдан Качор, Стефанія Гуменюк, мгр Любомир Гуменюк, Марія Пятка, мгр Іван Буртик, інж. Богдан Барабаш, Марія Бакалець, мгр Олена Бобиляк, Марія Сенкович.

28-го березня 1998 року відбулися річні Звітні загальні збори Фондації Українського Вільного Університету в Нью Йорку в приміщенні Державницького Фронту. Голова Фондації УВУ проф. д-р Петро Гой, відкривши збори, привітав членів і гостей та попросив хвилиною мовчанкою вшанувати пам'ять членів і жертводавців, що відійшли у вічність.

Зборами провадила президія у складі: проф. д-р Володимир Стойко — президент, академік Леонід Рудницький — заступник, мгр Любомир Гуменюк — секретар.

Протокол з попередніх загальних зборів вичерпно опрацював і прочитав мгр Осип Рожка, який прийнято без змін.

Голова фондації проф. Петро Гой у своєму звіті подав короткий перегляд праці Фондації УВУ за минулий 1997 рік, в обсяг якого входило: придбання фондів, виготовлено і розіслано різдвяну і великодню інформативну летючку про діяльність і плани фондації до української громади і жертводавців та пресові повідомлення в пам'ять померлих фундаторів, добродіїв меценатів і членів Фондації УВУ. Вислано 82 пакети книжок в Україну для Бібліотеки і Архіву Діаспори у Львові і до Інституту Українознавства при Київському Університеті.

Заходами НТШ у Львові, Фондацією УВУ і Фондацією Дослідження Лемківщини вийшла збірка документів під заголовком „Акція Вісла” про насильне виселення українців з рідних земель в 1947 році, під редакцією д-ра Євгена Місила. Друге видання, яке вийшло заходами НТШ у Львові і Фондації УВУ — „Масовий морд у Вінниці”. Ці два видання можна набути в Фондації УВУ.

З звітному році до Фондації УВУ влинула щедрі пожертва в

сумі 50,000 дол. від родини д-ра Степана і Емілії Волянників з Клівленду, і 50,000 дол. від родини Богдана і Софії Швабінських, які створили „літературний фонд” у своєму імені. Основною ціллю фондації є надавання стипендій українським студентам високих шкіл і кандидатам завершити наукові ступені з українознавства в Українському Вільному Університеті в Мюнхені.

Бюро Фондації працює шість днів у тижні, втримує тісний зв'язок з управою УВУ та жертводавцями.

Заступник голови акад. Леонід Рудницький, який виконує обов'язки проректора УВУ, часто виконував доручення фондації, маючи безпосередний зв'язок з проводом УВУ в Мюнхені, звітодавець також заступав голову Фондації УВУ, коли заходила потреба, та брав участь у всіх засіданнях фондації. Другий заступник голови Фондації УВУ проф. Володимир Стойко брав участь у праці фондації, перебуваючи в Україні, відбув зустріч з д-ром Купчинським у справі появи видання з фонду окремого призначення св. п. проф. Степана Салика. Фінансовий референт інж. Богдан Качор подав окремий звіт зіставлення прибутків і видатків Фондації УВУ в 1997 році. Всіх надходжень було 233,333 дол., а видатків 192,760 дол.

Для інформації подаємо, що з постановам вільної України Фондація УВУ передала в 1993 році 120,000 дол.; в 1994 році 146,00 дол.; в 1995 році 131,000 дол.; в 1996 році 156,000 дол. а в 1997 році 145,000 дол. Це були стипендії у великій мірі студентам з України.

Прес-референтка фондації Оксана Луцька в звітному році помістила в українській пресі дописи про „Бібліотеку і Архів Україн-

ської Діаспори у Львові”. Подорожуючи в Україні, на доручення голови Фондації УВУ, відвідала „Бібліотеку Діаспори” у Львові, яка приміщується в Державному Університеті ім. Івана Франка, та провела інтерв'ю із завідувачкою бібліотекою Богданною Присяжною, результатом чого появилася інформативна стаття про стан бібліотеки, надходження книжок, користування читачам.

Члени управи Фондації УВУ мгр Іван Кобаса в своєму звіті подав, що наслідком двостороннього домовлення з директором Українського Інституту в Києві проф. Петром Кононенко і академіком Євгеном Федоренком створено Бібліотеку Діаспори при цьому Інституті. Далі звітували інші члени Управи.

Над звітами Управи вив'язалася поживавлена дискусія, цікаві дум-

ки, співпраця з Мюнхеном, вимоги збільшення стипендій тощо.

Контрольна комісія в складі: мгр Євген Гановський, інж. Богдан Барабаш, мгр Любомир Гуменюк — провели контроль фінансових діловодств Фондації УВУ. Контрольна комісія знайшла все в повному порядку, поставила внесок на уділення абсолюторії звітуючій Управі фондації, що і схвалено одностайно.

На закінчення зборів з коротким словом і привітом виступила гостя з Праги д-р Тетяна Беднаржова. Предсідник зборів проф. Володимир Стойко подякував усім за конструктивне переведення Звітних річних зборів Фондації УВУ, за віддану працю в користь української науки, заклав збори національним славнем.

Оксана Луцька

Золотий ювілей сестри П. Яциник

Сестри св. Василя Великого з Провінції Ісуса, Любителя Людства, у монастирі на Факс Чейсі, недавно відзначили золотий ювілей, вшановуючи сестру Павлю Яциник, ЧСВВ, за 50 років служіння і зобов'язання до Чину.

Святу Літургію відслужили отці Євген Гуттер з церкви Св. Духа у Південній Філадельфії, Василь Сівінський, капелян Сестер св. Василя Великого і Павло Репела. Після Служби Божої відбулася святкова вечір в ідальні монастиря.

Сестри св. Василя Великого містяться по цілому світі. Вони прибули на Факс Чейс у 1911 році, і вже понад 85 років провадять місійну працю та постають освітні установи для сусідніх громад.

Сестра Павля, народжена у Кліфтоні, Н. Дж., у 1930 році, була членкою парафії св. Ніколая в Пассейку, Н. Дж. Як градуантка

Академії св. Василя, вступила до Чину св. Василя Великого у 1948 році. Кінцеві обіти зложила у 1953 році.

Після одержання наукового ступеня в Університеті Вілліана, сестра Павля була директоркою і настоятелькою у парафіяльних школах у Коговз, Нью Йорк, у Чикаго, Ілліной, і в Філадельфії. Вона займала пости настоятельки монастиря Сестер на Факс Чейсі і декана вступів до Менор Джуніор Коледжу. Сестра Павля була провінційальною секретаркою і провінційальною дорадницею від 1990 року і перебуває на цих постах сьогодні.

У 1997-98 роках вона була невід'ємною частиною програми досягнення Сестер України, була ментором для шести молодих жінок, котрі прибули з України до ЗСА як кандидати вступу до Чину СВВ.

Фото: (зліва) о. Євген Гуттер, о. Василь Сівінський, о. Павло Репела. Передній ряд: сестра Доротея Анна Бусовська, ЧСВВ, провінційальна, сестра Павля Яциник, ЧСВВ, ювілятка, сестра Лавра Палка, ЧСВВ, провінційальна дорадниця, і сестра Марія Франциска Валчонська, ЧСВВ, провінційальна дорадниця.

д-р РОМАН і ЗУЗАННА САПОВИЧ
РЕСОРТ НАД МОРЕМ

VILLA LIDIA

128 E. Crocus Rd. • Wildwood Crest, N. J. 08260

Phone: (609) 522-3348

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Почалися Ігри Доброї Волі

Чергові спортові Ігри Доброї Волі, що їх влаштовує американський мільйонер Тед Тирнер, почалися офіційним відкриттям в суботу, 19-го липня, в Нью Йорку. Ці спортові ігри заініціював, організував та щедро фінансував Тирнер, починаючи від Горбачовських часів і, як бачимо, продовжує це робити. Тоді цілком Тирнера було зближувати через спорт населення червоної імперії з західним світом і тим самим ослаблювати советський режим у його „холодній війні” з державами вільного світу.

Треба признати, Тед Тирнер до певної міри досягнув ціль Ігри Доброї Волі, дещо посприяли зміні загального політичного клімату, зміні думання населення червоної імперії. „Ігри Доброї Волі” проводяться, на зміну, в ЗСА і колишньому ССРСР, тепер — у Росії. Крім американських і російських спортсменів, у них беруть участь спортсменів з різних країн світу, в тому числі і з України. Однак найчисленнішими є репрезентації ЗСА і Росії. І цим разом у складі збірної Росії приїхало на змагання понад 300 спортсменів. Україну ж репрезентувала скромна кількість — менше двох десятків. Коли пишемо ці рядки, репрезентанти

України змагалися вже в легкій атлетиці і гімнастиці, спортсменки-українки здобули перші нагороди.

Жанна Пінтусевич, що в 1997 році в Афінах, столиці Греції, стала чемпіонкою світу в бігу на 200 метрів і віцечемпіонкою на 100-метрівці, цим разом на таких самих забігах здобула срібні медалі і відповідні фінансові нагороди. В обидвох забігах Жанну випередила американка Маріон Джонс.

Валентина Федюшина в штовханні ядра здобула бронзову медаль. Не пощастило в тій конкуренції у групі головків Юрієві Білонозі, який після трьох американців, Годіна, Гантера і Нелсона, зайняв 4-те місце.

В гімнастиці в індивідуальних змаганнях Ольга Тесленко, опинилася на 6-му місці (після американки Моцеану, двох румун — Оляру та Оманар, китайки Менг та американки Сапунар).

У групі чоловіків добре себе репрезентував Роман Зозуля, який мав сильних конкурентів в Росії, Білорусі й Америки. Тут, виглядало, не дописало суддівство — Роман менше помилявся, ніж його суперники, і заслужовував, у найгіршому випадку, на бронзову медаль, але йому суворіше, ніж іншим, виділили очки за помилки, і нагороди одержали:

Іванков, Білоусія (золоту), Бондаренко, Росія (срібну) і Вілсон, Америка (бронзову). Українець — на 4-му місці. Така покищо доля українських спортсменів, про них найменше говорять перед і після змагань, до них суворіше ставляться судді, між якими не бракує таких, хто тужить за імперськими часами, коли українські спортсмені були змушені здобувати славу „старшому братові”.

Що ж, українські спортсмені мусять ще якийсь час терпіти ці упередження. Коли Україна остаточно встане з колін і її нарід виплекає гордість та любов до своєї держави, як це є в Росії, Польщі, Мадярщині, Чехії та Словаччині або навіть у злиднених країнах Азії і Африки, тоді шануватимуть і респектуватимуть наш нарід і наших спортсменів на світовій арені.

Успіх тенісистки Ольги Лугіної

Минулого тижня закінчився черговий тенісовий турнір в столиці Польщі, Варшаві, в якому у жіночій групі виступала визначна тенісистка з України Ольга Лугіна. В індивідуальних змаганнях Лугіна була елімінована в другій rundі турніру. Але в подвійних іграх із своєю партнеркою Каріною Габсудовою, зі Словаччини, Ольга дійшла до фіналу, в якому вони перемогли Кривенчеву (Болгарія) і Лянгрову (Чехія), вислідом — 4:6, 6:4, 6:1, і таким чином здобули нагороди чемпіонок жіночих пар Варшавського турніру.

Оксана Баюл „лікується”

Недавно появилися в американській пресі вістки про чемпіонку фігуристки Олімпіади в Ліллегаммері в 1994 році — Оксану Баюл. З цих вісток довідуємося, що Оксана має дальші проблеми із „зеленим змієм” і має намір вдруге піддатися лікуванню в рагабілітаційній клініці, тим разом в Коннектикат. Перший раз її було змушено до лікування від алкоголізму після автового випадку, але це не дало позитивного вислуду. Тим часом Оксана виросла на чергових 5 інчів та набула 20 фунтів ваги, що дуже негативно вплинуло на її фізичну кондицію. Усі її теперішні знайомі і, зрештою, ще багато Оксаних звеличників-українців, вдячні за здобуту для України золоту медаль на Олімпіаді в 1994 році, бажають її успішного одужання.

Управа Спортової Школи „Ч. Січі” пригадує зацікавленим юначкам й юнакам, що завансований вишкіл починається 26-го липня ц. р. на оселі „Верховина”. Його проводитимуть професійні інструктори зі ЗСА і України. Перші два тижні вже майже заповнені юначками й юнаками. Ще є добрі можливості реєстрації на вишкіл в 3-му і 4-му тижнях Спортової Школи. Бажаючі можуть зголошуватися, висилаючи реєстраційні форми або листи із завдатком в сумі 100 дол. на адресу: Ukrainian Sitch Sport School 680 Sanford Ave. Newark, New Jersey, 07106.

DNIPRO CO.

Пакунки в Україну від \$.65 за фунт

◆ Відбираємо пакунки з хати.
◆ Надійна та гарантована доставка до рук одержувача на протязі 4 - 8 тижнів.

Інші послуги

Долари в Україну

Авіаквитки в Україну та з України
Візи в Україну без запрошення
Завірені переклади та оформлення документів
Запрошення для відвідувачів з України

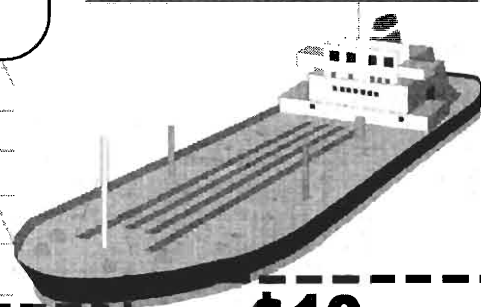
Продаємо телефонні картки (\$.42 за хвилину на дзвінки в Україну)
Рентуємо відеокасети
Перепис відеокасет будь-якої системи в PAL/SECAM/NTSC.
Зустрічаємо і відвозимо в аеропорт

У наших крамницях можна придбати: кераміку, хустини, обруси, книжки, поштівки, писанки, відео та аудіокасети, українські сувеніри, українські вишиванки, електронні перекладачі з англійської на українську мову.

Newark, NJ
698 Sanford Ave
Tel. 973-373-8783
Free 888-3-DNIPRO
(1-888-336-4776)

Philadelphia, PA,
1801 Cottman Ave.
Tel. 215-728-6040

Clifton, NJ,
565 Clifton Ave.
Tel. 973-916-1543

\$10 знижки на електронні перекладачі

\$10 знижки на вовняні хустки із френзлями

\$10 знижки на зустрічі і довозку в аеропорт

\$10 знижки на квитки в Україну

\$10 Перезапис відеокасет з PAL/SECAM у NTSC

Помер Володимир Швед

25-го червня 1998 року по тяжкій недугі, прийнявши Св. Тайни, помер вдома св. п. Володимир Швед у Пармі, Огайо, колишній член УД „Галичина”. Відлітають у вічний вирій члени військових українських формацій Другої світової війни: Дивізії, УПА, ОУН та інших того часу. Як згадав голова станиці в Клівленді, Пармі пор. Ігор Руденський у своєму прощальному слові, в початках станиці Братства начисляла 70-80 членів, а сьогодні є їх тільки 18, і з них вже багато хворіють.

Влодко Швед народився 25-го січня 1926 року в селі Зубрець, Буцацького повіту, Галичина. Він був одинаком, а його батьки-селяни зарання помирали. Виховали Влодка в любові до Бога і України, тому ще зовсім молодим юнаком, насажений любов'ю ідеї боротьби за самостійність і волю України, разом зі своїми двома кузенами голоситься добровільно до створення тоді Української Дивізії, аби захищати рідну землю перед ворогами. Перейшовши успішно військової вишкіл, Влодко стає артилеристом у сотні. По війні короткий час був в переселенчих таборах Німеччини, а опісля виїхав до Бельгії, де тяжко працював у копальнях вугілля. В році 1951 приїжджає до ЗСА і одружується з Ольгою Муцин, в Клівленді-Пармі. Брав участь у війні ЗСА в Кореї. Якийсь час був і допоміжним поліціантом у Пармі.

Влодко залишив у смутку трьох синів — Михайла, Олега, Володимира — та внуків. В 1975 році одружується вдруге — зі Стефанією Крут, вдовою по Богданові, санітарові в УПА, і прожив з нею 23 роки. Стефанія, до речі, дуже під-

приємлива й талановита жінка, піклувалася здоров'ям чоловіка дбайливо і по-самаританськи, аж до останнього його віддиху.

Ігор Руденський також підкреслив, що св. п. Володимир Швед був дисциплінованим членом станиці Братства до кінця свого життя. Деякий час був писарем в Управі, невтомним прапорносецем і членом Контрольної комісії. При кінці І. Руденський, в імені дивізійників і упівців, висловив щирі слова співчуття горем прибитий Стефанії, синам, внукам, кузенам з Віндзору, Рочестеру, Парми й околиць. „Тобі, незабутній побратиме Влодку, наш останній салют!” — закінчив Руденський.

Треба згадати, що на церковних похоронних відправах були дивізійники і упівці, які дисципліновано стояли і при кінці Панахиди організовано поодинокі підходили воляцьким кроком до домовини і на „струнко” віддавали чесь-салют покійному.

Поховано покійного з УККатедри св. Йосафата в Пармі на українському католицькому кладовищі св. Андрея, де ще прощав покійного Володимира дивізійник і підприємець Семен Кріслатий. Заупокійна тризна відбулася в ресторані Дімітрієва в Пармі. Панахиду, Службу Божу та похоронні відправи на цвинтарі відправив о. Михайло Ревтук, парох УККатедри св. Йосафата. Дружина Стефанія, сини, внуки і родина просили долучити до цієї згадки сердечну подяку отцям і всім, хто прощав покійного.

Вічна пам'ять, дорогий Влодку!

Д-р Володимир Боднар

OKTOBERFEST SUDTYROL & ITALY from Newark Czech Airlines

All inclusive FIRST CLASS 13 Day Tour

Papal Audience included

Sep 21 - Oct 3, 1998 \$2200

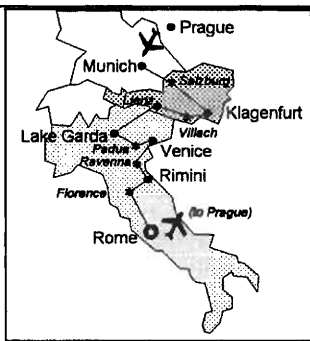
Price includes:

- Air from Newark to Munich and from Rome to Newark
- First class hotels in Munich/Grassau (2) Klagenfurt (1) Lake Garda (1) Venice (2) Rimini (1) and Rome (3)
- Breakfast-dinner daily and comprehensive sightseeing including entrance fees to Oktoberfest, Doge's Palace, Vatican Museum, Sistine Chapel, Coliseum and Catacombs
- Deluxe touring coach throughout itinerary
- Historical Curator: **Dr Daria Markus** (author of *Ucrainica in Italy*)
- Tour manager: **Natalka Zaborska**

За \$850 USD можна передплатити цю прогульку (all inclusive 15 day tour) Вашій родині з України. Вони зустрінуть Вас у Мюнхені. Ціна включає переїзд зі Львова, додаткові нічліги та прохарчування. Візи для горожанів України за додатковою оплатою.

800 242-7267 scope travel inc 973 378-8998

1998 Ukraine brochure mailed upon request only!

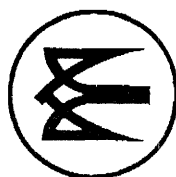
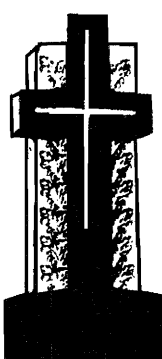

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

So. Bound Brook Monument Co.
45 Mountain Avenue, Warren, N.J. 07059

РАЇСА ХЕЙЛИК, власник
(908) 647-7221 • (908) 647-3492

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ
ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ
СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА
В ГАМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ

Air Ukraine

Авіалінії України

ТІЛЬКИ „АВІАЛІНІЇ УКРАЇНИ“ ЗДІЙСНЮЮТЬ
ЛЕТИ МІЖ ЗСА ТА УКРАЇНОЮ БЕЗ ПРОМІЖНИХ ПРИЗЕМЛЕНЬ
по вівірках, п'ятницях та неділях

НЮ ЙОРК-КИЇВ
НЮ ЙОРК-ЛЬВІВ-КИЇВ

- ❖ Тривалість лету на 4 години менше ніж будь-якою іншою авіакомпанією
- ❖ Висока класа пілотів
- ❖ Чудовий сервіс з традиційною українською гостинністю та високоякісним харчуванням на ваш смак
- ❖ Для вашої зручності літаки відлітають з летовища ім. Кеннеді вдень та ввечері.

Попереднє замовлення та придбання авіаквитків:

1-800-UKRAINE — 1-800 857-2463

або у свого турагента

Про розклад наших летів: (718) 656-9896 (718) 632-6909

Air Ukraine

551 Fifth Ave., Suite 1002, 1005,
New York, N.Y. 10176

Відправлення вантажу:

Air Ukraine — Cargo

2307 Coney Island Ave. (Ave. T), Brooklyn, NY 11223

Tel.: (718) 376-1023; Fax.: (718) 376-1073

СВОБОДА
Established 1893

THE UKRAINIAN WEEKLY
Established 1933

PUBLISHED BY THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION INC.

Advertising Contract

with SVOBODA ☐

with THE UKRAINIAN WEEKLY ☐

1-9 ads\$12.00 per inch/Sc
10 or more ads20% discount
24 or more ads25% discount
52 ads30% discount

Firm:
Address:
Per:

SVOBODA (Published in Ukrainian on Fridays)

ALL ADVERTISEMENTS MUST BE RECEIVED BY WEDNESDAY TO BE PRINTED IN THE FOLLOWING
WEEK ISSUE OBITUARIES ACCEPTED BY TELEPHONE UNTIL 9:00 A.M WEDNESDAY

ADVERTISING RATES

FULL PAGE (58")\$ 600.00 QUARTER PAGE (14 1/2")\$165.00
HALF PAGE (29")\$ 310.00 EIGHTH PAGE (7 1/4")\$ 85.00

1. All General Advertising 1 inch, single column\$12.00
2. Fraternal and Community Advertising 1 inch, single column\$ 7.50
3. Information on Mechanical Requirements:

- a) Width of one column 25/16 inches
- b) Length of one column 14 1/2 inches
- c) Columns to a page 4

THE UKRAINIAN WEEKLY (Published in English on Sundays)

ALL ADVERTISEMENTS MUST BE RECEIVED ONE WEEK PRIOR TO PUBLICATION: FRIDAY NOON.

ADVERTISING RATES

FULL PAGE (58")\$600.00 QUARTER PAGE (14 1/2")\$ 165.00
HALF PAGE (29")\$310.00 EIGHTH PAGE (7 1/4")\$ 85.00

1. All General Advertising 1 inch, single column\$ 12.00
2. Fraternal and Community Advertising 1 inch, single column\$ 7.50
3. Four-Page Centerfold Pullout\$ 2,900.00
4. Information on Mechanical Requirements:

- a) Width of one column 25/16 inches
- b) Length of one column 14 1/2 inches
- c) Columns to a page 4

ALL ADVERTISEMENTS ARE SUBJECT TO APPROVAL

Photo reproduction: a) single column\$ 9.60
b) double column\$12.00
c) Triple column\$12.40

NOTE:

1. A 50% deposit is to accompany the text of the advertisement.
2. All advertising correspondence should be directed to Mrs. Maria Szeparowycz, Advertising Manager.
3. Kindly make checks payable to Svoboda or The Ukrainian Weekly, as appropriate.

В ДЕСЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

СВ. П.

д-ра ВАСИЛЯ ПАЛІДВОРА

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА8-го серпня 1998 р. о год. 10-й рано
в церкві св. Івана Хрестителя в Гантері.

Просимо помолитися за спокій душі покійного.

дружина — МАРІЯ ПАЛІДВОР
доньки — ЛАРИСА ЗЕЛИК та
— НАТАЛКА СОНЕВИЦЬКА з родинами.У пам'ять нашого незабутнього МУЖА, БАТЬКА і ДІДУСЯ
складаємо 1,000 дол. на МУЗЕЙ ПАТРІАРХА ІОСИФА в селі Заздрість.У безмежній скорботі ділимося сумною вісткою з рідними, друзями,
приятелями і знайомими, що 26-го липня 1998 р. несподівано
скінчилася земна стежка нашого дорогого сина і брата

бл. п.

ОРЕСТА ПЕТРЕНКА

нар. 24-го травня 1952.

Про молитви і добру пам'ять просять

батьки — ГАЛИНА і РОМАН
брат — ЮРІЙ з дружиною АНЕЮВ ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу від нас нашої найдорожчої ДРУЖИНИ, МАМИ, СЕСТРИ та БАБЦІ

СВ. П.

**ЛЮБОМИРИ
ДАРМОГРАЙ-ГАРАСИМІВ**

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ ЛІТУРГІЇ

10-го серпня 1998 р.

в Стрию, Україна;
в церкві св. Миколая, Бруклін, Н.Й.;
в каплиці в Гемптонбургу, Н.Й.;
в монастирі св. Йосафата, Глен Ков, Н.Й.

Просимо родину та приятелів згадати покійну у своїх молитвах.

Вічна їй пам'ять!

ЯРОСЛАВ ДАРМОГРАЙ з родиною

Ділимося сумною вісткою, що дня 12-го липня 1998 р. в Торонто,
Онтаріо, Канада, упокоїлася письменниця

сл. п.

**д-р ОЛЕКСАНДРА КОПАЧ
з роду ГРИГОР-ЯВОРСЬКА**

проживши 85 років трудолюбивого життя.

Знана всім як мовознавець, літературознавець, літературний критик
та автор багатьох творів.Покійну поховано на українському цвинтарі св. Володимира в Oakville,
Ontario 15-го липня 1998 р.

Вічна пам'ять!

Родині покійної складаємо наше щире співчуття.

ВИДАВНИЧИЙ ФОНД ОУП СЛОВО
і друзі письменники**ГАРАНТУЄМО НАЙШВИДШУ І НАЙЛІПШУ ОБСЛУГУ**

Доставляємо в УКРАЇНУ, Білорусь, Молдову, Прибалтику, Росію

КОРПОРАЦІЯ МІСТ ОГОЛОШУЄ ЛІТНЮ ЗНИЖКУ ЦІН**ДОЛЯРИ**Доставка особисто
в руки від
3 до 20 днів
Експрес 1-2 дняНадійшло і
конфіденційно
20%OFF**ПРОДУКТОВІ ПАЧКИ**Великий вибір
якісних продуктів
з каталогу
Доставка до рук
від 1 до 4 тижнів**20%OFF**

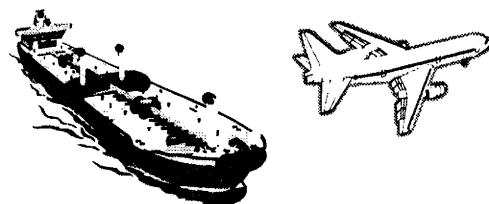
МІСТ

MEEST

817 Pennsylvania Ave.,
Linden, NJ 07036

Tel.: (908) 925-5525

Toll Free: 1-800-288-9949

Дзвоніть безкоштовно:
1-800-361-7345**ПАЧКИ
В УКРАЇНУ 69¢/lb.**Відправляємо контейнери
щотижня
Гарантуємо найшвидшу
і надійну доставку
Підбираємо пачки з кожної хати
Дзвоніть за наліпками UPS**НАЙНИЖЧІ ЦІНИ! НАЙКРАЩА І НАЙШВИДША ОБСЛУГА ТІЛЬКИ У ФІРМІ МІСТ**
для ліпшої обслуги клієнтів маємо понад 250 АГЕНТІВ у ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ**За інформацією або агентом у Вашій місцевості дзвоніть безкоштовно: 1-800-361-7345**

ОБ'ЄДНАННЯ КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА ЗСА І КАНАДИ
ГОЛОВНА УПРАВА

в глибокому смутку повідомляє членів, та всю українську громаду,
що 19-го липня 1998 р. відійшов у вічність на 88-му році життя

СВ. П.

МИКОЛА ЛЕБЕДЬ

Генеральний секретар закордонних справ УГВР, визначний
революціонер, політичний діяч, та почесний член
Об'єднання кол. Вояків УПА.

Вічна йому пам'ять!

Дочці Зоряні з внуками, та ближчій і дальшій родині
покійного висловлюємо глибокі співчуття.

„Тисяча доріг, мільйон вузьких стежинок
мене на ниву батьківську веде...”

Василь Симоненко

ПОЛІТИЧНА РАДА ОУН-з за КОРДОНОМ
з сумом сповіщає про смерть великого українського патріота,
визначного політичного і громадського діяча

бл. п.

МИКОЛУ ЛЕБЕДЯ

генерального секретаря зовнішніх справ УГВР, провідного члена ОУН.

Доні, пані Зоряні, родині в діаспорі й в Україні, друзям
націоналістам складаємо глибоке співчуття.

З великим сумом повідомляємо про смерть нашої
прийнятої МАТЕРІ, ТЕТІ І ПРИЯТЕЛЬКИ

СВ. П.

ОЛЬГИ КАРВАН

яка відійшла від нас у віці 91 років.

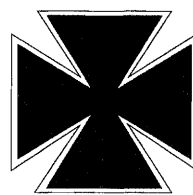
св. п. Ольга Карван нар. в Метниці, Україна, була дружиною св. п. mgr
Івана Карвана. Була довголітньою членкою „Союзу Українок“ у
Філадельфії, Па., парафіянкою катедри.

ПОХОРОННА відправа відбулася в церкві Непорочного Зачаття в
Мелровз Парк, в суботу, 7-го березня.

ПОХОВАНА на цвинтарі святої Марії у Факс Чейсі, Па.

Залишила у смутку:

дітей — КЕНЕТ КАРВАН
— ЗЕНОВІЯ ЗУМБА-КАРВАН
племінників — ЕМІЛІЮ ЦІСИК, ЕВГЕНІЮ І МАРІЮ ФОЛКОН
приятельку — СОФІЮ ЯЦУСЬ ГОЛЬ

СВ. П.

МИКОЛА ЛЕБЕДЬ

Ініціатор, організатор, засновник і президент дослідно-видавничої
фірми ПРОЛОГ в Нью Йорку від 1952 р., постійний член
її Ради директорів від 1974 р.

Одна із провідних постатей у визвольній боротьбі за українську
самостійну соборну державу. Він записаний в історії, як в'язень
німецьких і польських тюрем, організатор протинімецького резистансу
в роках 1941-43 на пості урядуючого провідника ОУН, ОУН-сд, один із
ініціаторів створення УПА та УГВР, від 1944 року діяв як Генеральний
секретар За-кордонних справ УГВР, автор першої монографії про дії
УПА „Українсь-ка повстанська армія“ (1946).

Нехай його віддана та многогранна боротьба за волю України буде
збережена в нашій пам'яті.

Вічна йому пам'ять!

Наші найщиріші співчуття дочці Зоряні, сестрі Ользі, внукам,
правнукам та ближчій і дальшій родині.

Управа та співробітники фірми ПРОЛОГ

З великим смутком повідомляємо родину та приятелів, що
19-го червня 1998 р. після тяжкої недуги, відійшов у вічність
наш найдорожчий БРАТ І ВУЙКО

СЛ. П.

інж. БОРИС ШАРИЙ

нар. 22-го грудня 1921 р. у Кракові, Польща.

ПАНАХИДА та ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 23-го червня о год.
10-ій рано в церкві Holy Name Church при 2914 South Third St., Louisville Ky.

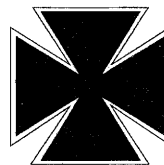
Похований на цвинтарі св. Михаїла 1600 Newburg Rd., Louisville Ky.
Отець Бирк, парох Греко-Католицької Церкви Преображення Господ-
нього, відправив покійного в останню дорогу.

У глибокому смутку:

сестра — МАРТА ГУРКО з мужем інж. БОГДАНОМ і
дітьми д-р ОРЕСТОМ, д-р ЕЛИСАВЕТОЮ
та інж. ЛІДОЮ

близька та дальша родина в Україні, ЗСА та Канаді.

ОРГАНІЗАЦІЯ ДЕРЖАВНОГО ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ (ОДВУ)
ділиться сумною вісткою з членством і українським громадянством,
що 23-го липня 1998 р. відійшов у вічність в Чикаго, Ілл.,
колишній член ЦУ ОДВУ

СЛ. П.

МИРОСЛАВ РОГОВСЬКИЙ

Нар. 1-го січня 1912 р. в Путилові, Буковина.

Старшина румунської армії, член ОУН з найближчого оточення сл. п.
Олега Ольжича в часі Другої світової війни, політв'язень концентрацій-
ного табору Саксенгаузен, член ЦУ ОДВУ управ: оселі ім. О. Ольжича,
УВ Фонду Центрального Об'єднання Буковинців, ОБВУА і інших
організа-цій. Був всеціло відданий українській визвольній справі.

ПАНАХИДУ відправлено 27-го липня 1998 р. у похоронному заве-
денні Литвин і Литвин в Юніон, Н. Дж.

ПОХОРОНЕНИЙ 28-го липня 1998 р. з церкви св. Івана Хрестителя
в Ньюарку, Н. Дж. на Голлівуд меморіал цвинтар в Юніон, Н. Дж.

Щирі співчуття родині складає
ЦУ ОДВУ

26 First Avenue
New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

ВЕЛИКИЙ ВИБІР ДАРУНКІВ

— кераміка, різьба,
вишивки, карточки.

**КОМЕРЦІЙНІ ВАНТАЖІ
В УКРАЇНУ**
та інші країни світу

Tel.: (908) 805-9664

тільки **\$100** за м³
Допомагає з розміщенням та складуванням

European Delicatessen, Sea & Air Shipping Service

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

VATRA

INTERNATIONAL
76 MAIN ST., SOUTH BOUND BROOK
NJ, 08880

Офіційний представник фірми

• РІЗНЕ •

ЧЕХІЯ, ПРАГА

Український пансіон приймає гостей.
Говориться українською і англійською мовами.

Тел.: 011-420-224-315-492

Власник **ПАВЛО МУРАШКО**

SEIZED CARS from \$175.

Porsches, Cadillacs, Chevys,
BMW's, Corvettes. Also Jeeps,
4WD's. Your Area. Toll Free

1-800-218-9000

Ext. A-1871 for current listings.

• REAL ESTATE •

3 bedroom ranch, garage underneath,
living room, eat-in kitchen, full bath,
back deck, large yard, blacktop drive-
way, nice neighborhood. 3 miles from
the village of Ellenville located on
Irish Cape Road.

Tel.: (914) 646-6957

The price is \$89,900

• НА ПРОДАЖ •

В центрі міста Львова прода-
ється двокімнатне мешкан-
ня. Прошу тел.:

1 (781) 642-9374

ПРОДАЮТЬСЯ в Дрогобичі: при-
ватна трьохкімнатна квартира (з
меблями) і однокімнатна, обидві
з усіма вигодами, в центрі міста.

Тел.: 1(607)733-7198 або
1(973)325-9876 (English)

УВАГА! ІСТОРИЧНА ПОДІЯ!

Папа Римський Іван Павло II править
Українську Службу Божу з нашими Вла-
диками з нагоди 400-ліття Берестейсь-
кої Унії. Свята Літургія відправлена в Ба-
зилиці Св. Петра в Римі. Співає галиць-
кий хор 200 осіб. Відео найліпшої якос-
ти.

АПОН-ВІДЕО 7797

Ціна 30.00 дол.

Можна набути:

APON RECORD COMPANY, INC.
P. O. Box 3082 Long Island City, NY 11103.

Tel.: (718) 721-5599

• ПРАЦЯ •

Пошукуємо жінку до опіки трьох
дітей (3 1/2 року, 2 роки і 3 місяці) в
українській родині в Seekonk, Mass.
(1 год. на південь від Бостону). Прожи-
вання з нами весь час або 3-4 дні на
тиждень. Опікун повинен добре розмов-
ляти українською мовою. Позиція
вільна на кінець серпня. Тел. до Лідії та
Романа

(508) 761-9727

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ЦИРА і ЧЕСНА.

Our Services Are Available

Anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд Бруку і
перенесенням Тлінних Останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue

(corner Stanley Terr.)

UNION, N.J. 07083

(908) 964-4222

(201) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

UKRAINE-PAC

(973) 831-1499

PACKAGE and FOOD Parcel Service

ПАЧКИ І ХАРЧІ ДО УКРАЇНИ

Закарпатська, Івано-Франківська, Львівська,
Чернівецька і Тернопільська області.

KOSHERLAND

Brooklyn, NY

718 438-8922

RAHWAY Travel

Rahway, NJ

908 381-8800

Steven MUSEY

Millville, NJ

609 825-7665

EL INCA I.P.S.

Union City, NJ

201 974-2583

ЧИ ВИ ВЖЕ ВИСЛАЛИ СВОЮ ПОЖЕРТВУ ЗА АЛЬМАНАХ?

Зближається вже час, коли треба думати і планувати наш
Альманах на 1999 рік. При тому хочемо пригадати нашим
передплатникам і читачам, що багато їх досі ще не вислали
належних 12 дол. за Альманах на 1998 рік.

Просимо зробити це якнайскоріше тому, що від висоти за-
гального задовження залежатиме його дальша підготовка на
черговий рік.

Висилаючи своє задовження, зазначіть, що воно за Альманах!

Щиро дякуємо за співпрацю.

ВИДАВНИЦТВО СВОБОДА

РІЗДВЯНІ КАРТКИ!

Приймається твори мистців з українською традиційною
різдвяною тематикою для репродукції карток.

Український Народний Союз спонсорує різні особливі проекти, які
допомагають здобути фонди на Українську Народну Фундацію (УНФ).

Українська Народна Фундація створена Українським Народним
Союзом для підтримки освітніх, харитативних, релігійних та наукових
проектів, і зараховується до незаробіткових фондаций.

Одним з таких наших починів є випуск різдвяних карток. Останньо
були видані репродукції визначних українських мистців, а саме: Якова
Гніздовського, Михайла Дмитренка, Юрія Козака, Яреми Козака, Андрія
Мадея, Лідії Пясецької, Марти Савчак, Христини Сай, Галини Титли.
Також були вживані репродукції стародавніх ікон, а саме: Архангел
Михаїл – XVII століття з церкви в Рогатині. Архангел Михаїл з XVII століття
давнього мистця Іллі Бродяковича з Закарпатського Музею і Архангел
Гавриїл з Музею Українського Мистецтва у Львові.

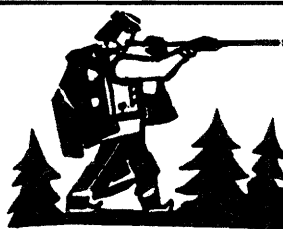
Цього року плануємо видати різдвяні картки зі **стисло традиційною
тематикою**. Тираж карток коло 100.000 примірників. До уваги візьметься
декілька творів.

Щоб здійснити наш задум закликаємо українських мистців взяти
участь, і надіслати знімку свого твору із його точним описом на
адресу:

UNA, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

У справі додаткових інформацій прошу звертатися
до Оксани Тритяк на телефон: (973) 292-9800 додатковий 3067

Зголошення приймаються до 1-го серпня ц.р.

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA

Ukrainian National Association Estate

Foordmore Road
914-626-5641

Kerhonkson, New York 12446
FAX 914-626-4638

МИСТЕЦЬКІ ПРОГРАМИ НА СОЮЗІВЦІ 1998

Субота — 1-го серпня	8:30 веч.	КОНЦЕРТ класичної музики Заслужений артист України, баритон ЯРОСЛАВ ГНАТЮК Піаністка: СВІТЛЯНА ГНАТЮК
Субота — 8-го серпня	8:30 веч.	КОНЦЕРТ. Ансамбль „Казка“
Субота — 15-го серпня	8:30 веч.	КОНЦЕРТ Сопрано ЛЮБА ЩИБЧИК
	10:00 веч.	ЗАБАВА, оркестра „Золота Булава“

11:45 веч. ВИБІР „МІС СОЮЗІВКИ 1999“

Неділя — 16-го серпня		ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ
Субота — 22-го серпня	8:30 веч.	ВІДЗНАЧЕННЯ СЬОМОЇ РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ. КОНЦЕРТ Школа Українських Танців РОМИ ПРИЙМИ-БОГАЧЕВСЬКОЇ
	10:00 веч.	ЗАБАВА, оркестра „Буря“
Субота — 29-го серпня	8:30 веч.	КОНЦЕРТ віолістка ГАЛИНА КОЛЕССА піаністка ОКСАНА РАВЛЮК-ПРУТЕНЯК
	10:00 веч.	ЗАБАВА, оркестра „Відлуння“